Αἱ συνδρομαὶ γίνονται μόνον ἐτησίως· αἱ δὲ τμηματικαὶ εἰσιν ἀπαράδεκτοι· Τὸ τίμημα τῆς ἐτησίας συνδρομῆς, ἐκ Λιρ. 3 καὶ 3 σελ. διὰ τοὺς 52 ἑβδομαδιαίους ἀριθμοὺς ἐστι προπληρωτέον. Οἱ πράκτορες τῆς ἐφημερίδος εἰσὶν ὑπεύθυνοι ἐπὶ τῇ μὴ εἰσπράξει τῶν χρημάτων.

Πᾶσα ἀπλήρωτος πρὸς τὸν ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΝ ΑΣΤΕΡΑ ἐπιστολὴ, διατριβὴ, ἐφημερὶς κτλ. οὐδαμῶς ἐστι δεκτή· εἰδοποιήθη περὶ τούτου τὸ Γενικὸν Ταχυδρομεῖον τοῦ Λονδίνου. Ἐπιστολὴ ἢ διατριβὴ ἀνώνυμος ἐστιν ἀπαράδεκτος καὶ ἀκαταχώρητος, ἡ δὲ διεύθυνσις δὲν ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἐπιστροφὴν τούτων.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται, ἐν Λονδίνῳ μὲν εἰς 19, LONDON-STREET, FENCHURCH-STREET, E. C. καὶ 33, BROMPTON SQUARE S. W., LONDON· ἀλλαχοῦ δὲ παρὰ τοῖς Κ.Κ. Πράκτορσι τοῦ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ
(Registered for transmission abroad).

ΑΡΙΘ. 81.—ΤΟΜ. Δ'.—ΕΤΟΣ Β'.] ΛΟΝΔΙΝΟΝ, ΠΕΜΠΤΗ, 16 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1862. || ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ [ΜΕΤΑ ΠΟΛΙΤ. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΤΟΥ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ.

Ὁ Κυριος ΣΟΦΟΚΛΗΣ ΞΕΝΟΣ ἐν Κωνσταντινουπολει.
Ὁ Κύριος Β. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥΣ ἐν Θεσσαλονίκῃ.
Ο Κύριος Σ. Π. ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ ἐν Πάτραις.
Ὁ Κύριος Κ. ΘΕΟΛΟΓΗΣ ἐν Ἀλεξανδρεια καὶ Καίρῳ.
Ὁ Κύριος Δ. ΠΑΠΑΣ ἐν Μάντσεστερ.
Ὁ Κύριος ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΟΚΚΙΛΑΝΗΣ ἐν Λίβερπουλ.
Ὁ Κύριος Β. Δ. ΜΑΛΚΟΤΖΗΣ ἐν Ἰβραΐλα.
Mr TAYLOR *ἐν Κερκυρα.*
Ο Κύριος ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΙΣΤΟΛΗΣ ἐν Κὸρκ τῆς Ἰρλανδιας.
Οἱ Κύριοι ἀδελφοὶ ΧΡΤΣΟΧΟΙΔΑΙ ἐν Τουρνοσεβερίνῳ.
Mr G. ANDREWS, Saddler-St., Durham.
Ὁ Κύριος Δ. Ε. ΔΑΝΑΙΝΟΓΛΟΥΣ ἐν Ἀταλία.
Ὁ Κύριος Φ. ΞΕΝΟΣ ἐν Σμυρνῃ.
Ὁ Κύριος ΓΙΑΚΟΥΜΟΠΟΥΛΟΣ ἐν Βαρνῃ.
Οἱ Κύριοι ΘΕΟΛΟΓΟΣ καὶ ΚΑΡΝΑΚΗΣ ἐν Γαλαζιῳ.
Ὁ Κύριος Γ. ΜΕΛΙΣΤΑΓΗΣ ἐν Σύρῳ.
Ὁ Κύριος ΜΥΡΩΝ ΒΛΑΣΤΟΣ ἐν Βουκουρεστίῳ.
Ὁ Κύριος Π. Α. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ἐν Τεργέστῃ.
Ὁ Κύριος Ι. ΘΕΟΦΙΛΑΤΟΣ ἐν Σουλινᾷ.
Ὁ Κύριος Γ. ΣΠΟΡΙΔΗΣ ἐν Ζακύνθῳ.
Ὁ Κύριος ΦΩΚΙΩΝ ΒΟΥΤΖΙΝΑΣ ἐν Μασσαλια.
Ὁ Κύριος ΚΩΝΣΤ. ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ ἐν Βηρυτῷ.
Mr VINCENT, PUBLISHER, High-St., Oxford.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ὑπόγειος σιδηρόδρομος ..... „ 34
Θῆρα λύκων ἐν Ῥωσσίᾳ ..... „ 34
Λίθοι πολυτελεῖς ..... „ 34
Νοσοκομεῖα τῶν Παρισίων ..... „ 35
Δεκαπέντε κανόνες πρὸς διατήρησιν τῆς ὑγείας ..... „ 35
Δικαστικὰ Ἀγγλίας ..... „ 35
Οὐσιώδης στατιστική ..... „ 35
Διάφορα ..... „ 38
Στατιστικαί ..... „ 39
Ὁ Ἀλῆ πασᾶς ..... „ 42
Γυμναστικῆς καλλισθενικὰ γυμνάσματα ..... „ 46
Ἐμπορικὰ ..... „ 47
ΠΟΛΙΤ. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ, σελ. 45, 46, 47, 48 (δίς).
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΙ.
Κυνηγέσιον καὶ κυνοδρόμιον ..... „ 36
Μαρκέσιος δ' Ἀζέλιος ..... „ 37
Ἀνάκτορον Σαϊντ-Κλοῦ ..... „ 37
Ναυμαχία μεταξὺ Ῥώσσων καὶ Σουηδῶν ..... „ 40
Νέος θαλάσσιος λουτρὸν τῆς βορείου Οὐαλίας ..... „ 41
Ἄνθη, ὀπῶραι κτλ. ..... „ 44
Μεγάλη ἀποθήκη τῶν καπνῶν ..... „ 45

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.
(ADVERTISEMENTS.)

ΛΕΥΚΟΙ ΟΔΟΝΤΕΣ

ΕΙΝΑΙ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΩΣ ΑΝΑΓΚΑΙΟΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑΝ, ΚΟΣΜΗΣΙΝ ΚΑΙ ΜΑΚΡΟΖΩΙΑΝ.

Ἡ μονοειδὴς αὕτη λευκὴ ὀδοντοκόνις εἶναι ἀνεκτίμητος δι' ἣν προξενεῖ διατήρησιν, ὡραιότητα εἰς τοὺς ὀδόντας, εὐωδίαν εἰς τὴν ἀναπνοήν. Ἐξολοθρεύει τὸ Τάρταρον ἐκ τῶν ὀδόντων, καθαρίζει αὐτὰ καὶ διατηρεῖ τὸ σμάλτον αὐτῶν, δίδουσα αὐτοῖς

ΛΕΥΚΟΤΗΤΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΟΥ.

Ἰδιοκτῆται ROWLAND & SONS, 20, Hatton Garden, London.—Πωλεῖται δι' ἀδείας των ὑπὸ τοῦ Κ. J. W. TAYLOR ἐν Κερκύρᾳ, καὶ των ΚΚ. BAKER & HAYDEN Πέρᾳ Κωνσταντινουπόλεως.

ΜΗΧΑΝΗ ΤΗΣ ΡΑΠΤΙΚΗΣ
ΤΟΥ SINGER.

72, CORNHILL, LONDON, E. C.

Ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τοῦ κοινοῦ τῆς Ἀνατολῆς ἐπὶ τῶν ἀρχαιοτέρων καὶ τελειοτέρων τούτων μηχανῶν τῆς ραπτικῆς. Εἶναι χρήσιμοι εἰς πάντα κλάδον τῆς τέχνης, ἤτοι εἰς τοὺς ΡΑΠΤΑΣ, ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΟΥΣ, ΜΟΔΙΣΤΑΣ καὶ εἰς πᾶν εἶδος ραπτικῆς. Πλέον τῶν 70,000 εὑρίσκονται εἰς καθημερινὴν χρῆσιν ἐν Ἀγγλίᾳ, Ἰρλανδίᾳ, Σκωτίᾳ, Γαλλίᾳ, Γερμανίᾳ, Αὐστρίᾳ, Ῥωσίᾳ καὶ ἄλλαις χώραις τῆς Εὐρώπης. Πᾶσα οἰκογένεια ὀφείλει νὰ ἦναι κάτοχος μιᾶς τοιαύτης μηχανῆς· διότι δι' αὐτῆς δύναται νὰ κατασκευάζῃ ὁ,τιδήποτε ἔργον τῆς ραπτικῆς δεκάκις ταχύτερον ἢ διὰ τῆς χειρός. Πᾶς ἐργοστασιάρχης, ὅστις εἰσάξει τοιαύτην μηχανὴν ἐν τῷ ἐργοστασίῳ του, θέλει κερδίσει περισσότερον ἢ διὰ παντὸς ἄλλου τρόπου. Αἱ μηχαναὶ αὗται κόμνουσι τὸ αὐτὸ ὡς τῆς χειρὸς ῥάψιμον καὶ τὸ ἔργον αὐτῶν ἀπεδείχθη προτιμώτερον ἢ τῆς χειρός. Τοῦτο δὲ ἀπέδειξαν τὰ ἐν Ἀγγλίᾳ τοσαῦτα κατασκευασθέντα φορέματα, κτλ. κτλ.

Ἔχομεν τὰς λαμπροτέρας μηχανὰς εἰς θήκας παντὸς εἴδους πρὸς οἰκιακὴν χρῆσιν, ὧν αἱ τιμαὶ εἶναι ἀπὸ λίρας 15 ἕως 20 ἑκάστης. Αἱ δὲ μηχαναί μας πρὸς χρῆσιν τῶν ραπτῶν καὶ ὑποδηματοποιῶν πρὸς λίρας 13 ἕως 15. Δίδονται δ' ὅλαι ὑπ' ἐγγύησιν. Στέλλομεν μεθ' ἑκάστης μηχανῆς καὶ ὁδηγίας ἑλληνιστὶ τυπωμένας, καὶ ὁ ἀποτεινόμενος εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐφημερίδος ταύτης θέλει λάβει πληροφορίας περὶ τῆς ῥήμης μας. Διαταγὴ συνοδευομένη μεθ' ἑνὸς τραβίγματος ἐπίτινος καλῆς τραπέζης τοῦ Λονδίνου, ἐκτελεῖται παραχρῆμα. Διαταγαὶ δύνανται νὰ σταλῶσι καὶ πρὸς τὸν Κ. JOHN F. O'BRIEN εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος ταύτης. Μεγάλη κατανάλωσις δύναται νὰ γίνῃ κατὸ τὴν Ἀνατολὴν τῶν μηχανῶν τούτων, ἂν ἀξιόχρεώς τις ἤθελεν ἀναδεχθῆ νὰ γείνῃ πράκτωρ ἡμῶν· θέλομεν τὸν ἐφοδιάσει διὰ μηχανῶν καὶ τῶ παραχωρήσει γενναίαν ὑποτίμησιν τῶν ἀνωτέρω τιμῶν.

I. M. SINGER & Co.
72, Cornhill E C.

ΤΟΙΣ ΕΜΠΟΡΟΙΣ ΚΑΙ ΠΑΟΙΟΚΤΗΤΑΙΣ.

Παρισίων καὶ Λονδίνου καθρεπτῶν καὶ οἰκιακῶν ἐπίπλων ἐργοστάσιον, 398 καὶ 399, Oxford-street, London W. συστηθὲν τὸ 1822. Ὁ CHARLES NOSOTTI προσκαλεῖ τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ἐπιθεωρήσωσι τὰ κεχρυσωμένα οἰκιακὰ ἔπιπλα ἀρίστης κατασκευῆς συνιστάμενα ἐκ καθρεπτῶν τοῦ τοίχου καὶ τῆς τραπέζης παντὸς εἴδους τραπεζῶν διπλῶν καὶ μονῶν, κωμῶν, καθεκλῶν, γραφείων, κορνιζῶν εἰκόνων, ἀνθοδοχείων, κτλ. κτλ. Τὸ κατάστημα τοῦτο ἀπέκτησε μεγίστην ῥήμην διὰ τὰς ἀρίστας ποιότητας τῶν πραγματειῶν του. Οἱ πλοιοκτῆται ἰδίως ὀφείλουσι νὰ ἐπιστήσωσι τὴν προσοχὴν των ἐπὶ τῶν ἐπίπλων τοῦ καταστήματος τούτου, κατασκευαζομένων πρὸς στολισμὸν τῶν αἰθουσῶν καὶ δωματίων τῶν πλοίων. Εἴσοδος, 398 καὶ 399, Oxford-street. W. Ἐργοστάσιον, 3 καὶ 4, Great Chapel-street, καὶ 102, Dean-street. Διαταγαὶ πρέπει νὰ στέλλωνται πρὸς τὸν Κ. J F. O'BRIEN, 33, Brompton Square. S. W. London

JOHN GOSNELL & Co. (πρώην PRICE & GOSNELL

Προσκαλοῦν τὴν προσοχὴν τοῦ κοινοῦ εἰς τὰ ἀπόλουθα μύρα

Τοῦ JOHN GOSNELL & Co., αἱ ἀρωματικαὶ βρύσεις, πιεζόμεναι ἐκφέρουν γλυκυτάτην εὐωδίαν.

Τοῦ JOHN GOSNELL & Co., ἡ δωλισμένη λεβαντὶς συνιστᾶται διὰ δωμάτια ἀσθενῶν καὶ ὡς ἡ καλλιτέρα καὶ γνησιωτέρα τῶν ὅσων ἐξ ἀνθέων γίνονται.

Τοῦ JOHN GOSNELL & Co., τὸ γνήσιον καὶ μελανὸν σαπούνι τοῦ Οὐίντζωρ εἶναι οἰκονομικὸν καὶ παλαιόν. Ἐξαλείφει τὴν κοκκινάδα καὶ σκληρότητα τοῦ δέρματος, καὶ καθιστᾶ αὐτὸ λεῖον καὶ λευκόν.

Τοῦ JOHN GOSNELL & Co. Εὐγενὲς ἄρωμα εἶναι τὸ εὐγενέστερον—

Τὸ ΕΥΓΕΝΕΣ ΠΑΧΥΜΕΡΟΝ (πομάδα) συνιστᾶται διὰ τὴν εὐωδίαν του καὶ τὴν τῆς αὐξήσεως τῆς κόμης ἐπιῤῥοήν του.

Τὸ ΕΥΓΕΝΕΣ ΣΑΠΟΥΝΙ διαφημ. ὡς τὸ καλλίτερον καὶ μαλακτικώτερον

Τοῦ ΓΑΡΙΒΑΛΔΗ Η ΑΝΘΟΔΕΣΜΗ εἶναι τὸ ἐλλεκτότερον μύρον.

Τοῦ JOHN GOSNELL & Co. ἡ ξύμη διὰ τοὺς ὀδόντας εἶναι ἡ καλλιέρα ὅλων τῶν κόνεων, ἀσπρίζει τοὺς ὀδόντας, προστατεύει τὸν σμάλτον καὶ δίδει εὐωδίαν εἰς τὸ στόμα.

ΣΤΙΓΜΙΑΙΑ ΒΑΦΗ ΤΗΣ ΚΟΜΗΣ βεβαία νὰ σχηματίσῃ κάθε εἴδους μελανοῦ ἢ μαλλί φυσικοῦ χρώματος. Δὲν βάπτει τὴν κόμην καὶ δὲν ἔχει δυσωδίαν.

Τοῦ JOHN GOSNELL & Co. προνομιοῦχος βούρτσα ταυτοχρόνως παστρεύει καὶ λαμπρύνει τὴν κόμην.

Στέλλονται καταλόγοι παντοῦ καὶ διαταγαὶ ἐκτελοῦνται. Κατασκευάζονται 12, Three King-Court Lombard St. London.

Ο ΥΠΟΓΕΙΟΣ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ.

Ὁ τῆς μητροπόλεως τῆς Ἀγγλίας ὑπόγειος σιδηρόδρομος, ὅστις εθεωρεῖτο μέχρι χθὲς καὶ πρώην ἁπλοῦς μῦθος καὶ ἁπλοῦν τῆς φαντασίας σχεῖον, καταστασόμενος μετὰ τῶν ἱπταμένων μηχανῶν, τῶν ἀροστάτων καὶ ἄλλων ἀκατορθώτων σχεδίων, συνεπληρώθη ἤδη εἰς τοσαύτην ἔκτασιν, ὥστε τὸ πρῶτον μήκος αὐτοῦ ἀπὸ Πάδδιγγτον εἰς τὸν ζαμβὼν τῆς Victoria-Street θὰ ἀνοιχθῇ εἰς τὸ κοινὸν κατὰ τὴν 1ην μαΐου 1862, ἢ καὶ πρότερον. Τὸ μέγα δὲ τοῦτο ἔργον ὀφείλεται εἰς τὸν μεγαλύνοια Ἄγγλον μηχανικὸν Ἰωάνην Φάουλερ.

Καὶ τοι δ' ὁ περίεργος καὶ ὁ μοναδικὸς οὗτος τοῦ Λονδίνου σιδηρόδρομος ὠνομασθη ὑπόγειος, τὸ ἥμισυ ὅμως τοῦ μήκους αὐτοῦ ἐστιν ἀνοικτὸν εἰς τὸ φῶς καὶ τὸν ἀτμοσφαιρικὸν ἀέρα, καὶ ὅπου διέρχεται εἰς διάφορα μήκη ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς, φωτίζεται καὶ ἀερίζεται τοσοῦτον καλῶς, ὥστε αἱ ὑπόγειοι ὁδοὶ αὗται νὰ ὦσι στεναί, σκοτειναὶ καὶ κάθυγροι, εἰσὶ ταράπαλιν εὐρεῖαι, φωτειναὶ καὶ καθαραί, ὁμοιάζουσαι μᾶλλον πρὸς καλῶς τηρουμένην ὁδὸν ἐν ὥρᾳ νυκτός, ἢ πρὸς ὑπόγειον ὁδὸν διερχομένην διὰ τοῦ κέντρου τῆς μητροπόλεως.

Οἱ παρόντες πόροι τῆς ἑταιρίας ἐπιτρέπουσιν αὐτῇ νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν σιδηροδρομικὴν ταύτην γραμμὴν τέσσαρα καὶ ἥμισυ μόνον μίλια, ἤτοι ἀπὸ Πάδδιγγτον μεχρὶ τοῦ Fisbury-circus. Τῆς ἀποστάσεως δὲ ταύτης μῆκος τριῶν περίπου μιλίων, ἤτοι ἀπὸ Πάδδιγγτον μέχρι τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ τῆς Victoria-street, σχεδὸν συνεπληρώθη, καὶ ἡ γραμμὴ αὕτη συνδέεται ἤδη μετὰ τῶν μεγάλων δυτικῶν καὶ βορείων σιδηροδρόμων.

Ὁ ὑπόγειος τῆς μητροπόλεως ταύτης σιδηρόδρομος ἄρχεται ἀπὸ Πάδιγγτον, ἐκεῖθεν βαίνει κατ' εὐθεῖαν περίπου γραμμὴν, διατέμνων κατ' ὀρθὰς γωνίας τὴν Edgware ὁδὸν, τὴν Lisson-grove-road καὶ τὴν Upper-Baker-street, καὶ φθάνει εἰς τὴν μεσημβρινὴν ἄκραν τοῦ Regents-park. Ἐκεῖθεν δὲ πάλιν διέρχεται ὑπὸ τὰς οἰκίας τὰς ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς ἐσχατιᾶς τοῦ Park-crescent, αἴτινες πολλάκις ἐβλάβησαν ἐκ τῆς διαβάσεως αὐτοῦ, καὶ ἐξακολουθῶν τὴν γραμμὴν κάτωθεν τῆς Tottenham-court-road εἰς τὴν New-road, διέρχεται πλησίον τοῦ Euston-square, καὶ στρεφόμενος πρὸς τὸ King's-cross ἑνοῦται μετὰ τῶν ἄνω καὶ κάτω γραμμῶν τοῦ μεγάλου βορείου σιδηροδρόμου.

Ἐκ δὲ τοῦ King's-cross μέγα μέρος τῆς γραμμῆς ἐστιν ἀνοικτὴ τομή, πλὴν μήκους τινὸς 600 περίπου ὑαρδῶν κάτωθεν τῆς Baguigge-wells-road καὶ Coppice-row, ἔνθα πάλιν ἡ ὑπόγειος ὁδὸς μεσολαβεῖ. Ἀπὸ τοῦ σημείου δὲ τούτου μέχρι τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ τῆς Victoria-street ἡ γραμμὴ σχεδὸν συνεπληρώθη. Ἀπὸ δὲ τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ τῆς Victoria-street ἡ γραμμὴ θὰ ἔχῃ δύο κλάδους. Τούτων δ' ὁ μὲν εἰς θὰ διατέμῃ τὴν Skinner-street καὶ θὰ ἐξακολουθῇ πρὸς μεσημβρίαν μέχρι τῆς ἀρχαίας ἐν Fleet εἰρκτῆς, ἔνθα θὰ ἑνῶται μετὰ τῆς γραμμῆς τοῦ Chatham καὶ Δούβρου, ἥτις ὀφείλει νὰ διέλθῃ τὸν Τάμεσιν ἐν Blackfriars. Ὁ δ' ἕτερος καὶ κύριος κλάδος τῆς γραμμῆς ταύτης θὰ ἐξακολουθῇ ὑπὸ τὸ ἔδαφος πρὸς Βορρᾶν τοῦ Smithfield καὶ πρὸς μεσημβρίαν τοῦ Charter-house-square, καὶ θὰ διέρχηται διὰ τοῦ Finsbury-circus, καὶ ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ παρόντος θὰ τελευτᾷ. Δὲν ὑπάρχει δ' ἡ ἐλαχίστη ἀμφιβολία, ὅτι ἐφ' ὅσον αἱ ὠφέλειαι, ἃς ὁ ταχὺς οὗτος τρόπος τῆς συγκοινωνίας δύναται νὰ παράσχῃ, καταστῶσιν ἔτι μᾶλλον γνωσταὶ καὶ ἐκτιμηθῶσιν ἀρκούντως, οἱ μέτοχοι τῆς ἑταιρίας θὰ ἐπεκτείνωσι τοὺς κλάδους τοῦ ὑπογείου σιδηροδρόμου καὶ εἰς τὰ κυριωτερα προάστεια τῆς μητροπόλεως. Ὅπως δ' ἔχει νῦν τὸ πρᾶγμα, καὶ ἡ συμπλήρωσις τῆς γραμμῆς ἀπὸ Πάδδιγγτον μέχρι τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ τῆς Victoria-street μεγίστας θὰ παράσχῃ ὠφελείας εἰς τὴν ταχείαν συγκοινωνίαν.

Αἱ ὑυσχέρειαι, πρὸς ἃς ὁ μεγαλεπήβολος μηχανικὸς ὤφειλε νὰ ἀντιπαλαίσῃ ἐν τῇ κατασκευῇ τοῦ ὑπογείου σιδηροδρόμου, δὶν ἦσαν συνήθους φύσεως. Ἀνὰ πᾶν βῆμα ὤφειλε νὰ λαβῇ τὴν ἀδειαν τῶν ἐταιριῶν τοῦ γαζίου καὶ τοῦ ὕδατος, καὶ ἄνευ τοῦ συνδιαλλακτικοῦ πνεύματος τῶν ἑταιριῶν τούτων ὁ ὑπόγειος οὗτος σιδηρόδρομος οὐδέποτε θὰ συνεπληροῦτο. Ἐκ τῆς ἕξης δὲ συντόμου ἐκθέσεως ὑυσχερειῶν τινων δύναται ὁ ἀναγνώστης νὰ φαντασθῇ ὁπόσα προσκόμματα ἀπήντησεν ἡ ἑταιρία ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ μεγάλου αὐτῆς ἔργου.

Μέχρι τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ τῆς Victoria-street ἡ ἀπόστασις ἐστὶ 3 ½ μιλίων, καὶ ἀπὸ ὑυσμῶν πρὸς ἀνατολὰς ἡ κατὰ μέσον ὅρον ἀπόκλισις ἀπάσης τῆς γραμμῆς ἐστὶν εἰς ποὺς εἰς 300 πόδας. Τῆς δὲ μεγίστης αὐτῆς κοιλότητος ἡ ἀκτὶς ἐστὶ 200 ὑαρδῶν, καὶ τὸ μεγιστον βάλος ἀπὸ τοῦ ἐδάφους μέχρι τῶν ἐστραμμένων σιδήρων οὐχ ἥττον τῶν 45 ποδῶν, καὶ δὲν ὑπάρχει, εἰμὴ 1200 ὑαρδῶν εὐθεῖα γραμμή. Τὸ σχῆμα τῆς ἀψίδος τῆς ὑπογείου ὁδοῦ ἐστιν ἐλλειπτικὸν, καὶ τὸ ὕψος αὐτῆς 17 ποδῶν, πλὴν τῶν μερῶν ἔνθα ἐπίκειται μέγα βάρος, καὶ ὅπου τὸ σχῆμα τῆς ἀψίδος μεταβάλλεται, ὅπως ἐνδυναμωθῇ αὕτη ἔτι μᾶλλον. Τὰ δὲ θεμέλια τῆς ὑπογείου ὁδοῦ εἰσέρχονται ἀπὸ τεσσάρων μέχρι πέντε ποδῶν εἰς τὸ στερεὸν ἔδαφος ἑκατέρωθεν ὑπὸ τὰ ὑπόγεια μέρη, ἔνθα ἡ γειτνίασις βαρέων οἰκοδομημάτων καθίστησιν ἀναγκαίαν τὴν προσθήκην μείζονος ἐυνάμεως, καὶ ὅπου ἡ ὑπόνομος ὁδὸς καθίσταται ὡς σύριγξ, καὶ στερεὸς κύκλος ὀγκωδῶν πλίνθων ἄνω καὶ κάτω. Καὶ τῷ ὄντι εἰς ἅπαντα τὰ μέρη τῆς ὑπονόμου ὁδοῦ μεγίστη φροντὶς κατεβλήθη πρὸς στερρωσιν αὐτῆς. Ὥστε καὶ τὰ ὑψηλότερα μέρη τῆς ὁδοῦ ταύτης ἐχουσιν ἐξ πλινθίους δακτυλίους, καὶ αἱ ἀψῖδες εἰσὶ κεκαλυμμέναι δι' ἀσφάλτου.

Κατεσκευάσθη δὲ ὁ ὑπόγειος οὗτος σιδηρόδρομος ὡς ἑξῆς. Τὸ ἐδαφος ἠνεῴχθη εἰς τὴν βάσιν τοῦ σχεδιασθέντος σιδηροδρόμου, καὶ μετὰ ταῦτα κατεσκευάσθη ταχύτερον παντὸς ἄλλου ὁμοίου ἔργου. συμπληρουμένων ἑβδομήκοντα καὶ δύο ποδῶν ἀνὰ πᾶσαν ἑβδομάδα. Ὅπου δὲ διήρχετο πλησίον ἐκκλησιῶν καὶ βαρέων οἰκοδομημάτων, ἐκεῖ μεγάλη προσοχὴ κατεβάλλετο ὑπὸ τῶν ὑπουμευτῶν, καὶ τὸ ἔργον προὐχώρει βραδέως· ἡ αὐτὴ δὲ δυσκολία ἐδοκιμάζετο καὶ ὅπου τὸ ἔδαφος ἦν ἐλαφρὸν καὶ ἀμμῶδες.

Ἀλλ' ἡ μεγίστη ἀπασῶν τῶν δυσχερειῶν συνίστατο εἰς τὴν κατασκευὴν μηχανῆς, ἥτις νὰ ἔχῃ συγχρόνως μεγάλην δύναμιν καὶ ταχύτητα, καὶ νὰ δυνηται νὰ καταναλίσκῃ τὸν ἴδιον αὐτῆς ἀτμόν, χωρὶς νὰ ἀναδίδῃ ποσῶς καπνόν. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ δὲ τούτῳ ὁ Κ.Φάουλερ ἐφεῦρε μηχανὴν, ἥτις εἰς μὲν τὸ ὕπαιθρον κινεῖται ὡς πᾶσα κοινὴ ἀτμομηχανή, ἐν δὲ τῇ ὑπονόμῳ ὁδῷ καταναλίσκει τὸν ἴδιον αὐτῆς ἀτμόν, ἤ, ὀρθότερον εἰπεῖν, δὲν παράγει παντάπασι καπνόν.

Πείραμα δὲ τι ἐγένετο πρό τινων ἑβδομάδων ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ προέδρου τῆς ἑταιρίας καὶ τινων αὐτῆς μετόχων, καὶ ἡ ἔκβασις αὐτοῦ ἀπέδειξε τὸ ἐπιτυχὲς τῆς κατασκευῆς τῆς τοῦ Κ. Φάουλερ ἀτμομηχανῆς. Ἐφ' ὅσον μὲν αὕτη εὑρίσκετο εἰς τὸ ὕπαιθρον, ἐξέβαλε τὸν αὐτὸν ἀτμόν, ὃν καὶ αἱ συνήθεις ἀτμομηχαναὶ ἐκβάλλουσιν· ἀλλ' ἅμα εἰσῆλθεν εἰς τὴν ὑπόγειον ὁδὸν συνεπύκνωσε τὸν ἀτμὸν αὐτῆς, ὥστε οὐδὲ ἴχνος καπνοῦ ἐγένετο ὁρατόν. Ἐπειδὴ δ' ἐκ τῆς ἐπιτυχίας τῆς ἀτμομηχανῆς ταύτης ἐξήρτηται καὶ ἡ ἐπιτυχὴς ἐργασία τῆς γραμμῆς, μεγάλη προσοχὴ ἐδόθη εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πειράματος, καὶ τοῦτο ἀπέβη λίαν εὐχάριστον. Οὐ μόνον οἱ ἀπομακρυσμένοι φανοὶ ἐπὶ τῶν πλευρῶν τῆς ὑπονόμου ὁδοῦ δὲν ἠμαυρώθησαν ποσῶς, ἀλλὰ καὶ οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον ἴχνος καπνοῦ παρετηρήθη κατὰ τὴν διάβασιν τῆς ἀτμομηχανῆς· ἐνὶ λόγῳ, οὐδὲν ἠδύνατο νὰ ᾖ ἐντελέστερον καὶ εὐχαριστότερον. Ἀφοῦ δὲ ἡ ἀτμομηχανὴ διῆλθε τὴν ὑπόγειον ὁδὸν. ἐπανῆλθε διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ, καὶ ἀφικομένη εἰς τὸ κέντρον αὐτῆς, ἵνα δείξῃ τὴν διαφορὰν, ἀφέθη ὅπως κινηθῇ ὡς αἱ συνήθεις ἀτμομηχαναί, καὶ μετ' ὀλίγας στιγμὰς ἄπασα ἡ ὑπόνομος ὁδὸς ἐπληρώθη καπνοῦ τοσοῦτον πυκνοῦ, ὥστε οἱ ἐν αὐτῇ μόλις ἠδύναντο νὰ διακρίνωσι τοὺς φανούς.

ΘΗΡΑ ΛΥΚΩΝ ΕΝ ΡΩΣΣΙΑ.

Ἡ θήρα τῶν λύκων καὶ τῶν ἀρκτων ἐστὶν ἡ κυρία διασκέδασις τῶν Ρώσσων. Οἱ λύκοι ἐν ὥρᾳ χειμῶνος, ὅτε εἰσὶ πεινάλεοι καὶ ἄγριοι, θηρεύονται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον. Τρεῖς ἢ τέσσαρες κυνηγοὶ ἔκπυροι φέρουσι θέκασα ὅπλα, εἰσέρχονται εἰς εἶδος τι ἁμάξης, συρομένης ὑπὸ τριῶν ἵππων, καὶ κλιμακίας τρόπις. Ἠνοιγμένη δ' οὗτος ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἵππων, καὶ οὐχὶ ἐκ τοῦ σχήματος αὐτῆς. Ὁ ἐν τῷ μέσῳ ἵππος τροχᾷζει πάντοτε, καὶ οἱ ἑκατέρωθεν ἵπποι κάθηνται. Τροχᾷζει δ' ὁ ἐν τῷ μέσῳ ἵππος ἔχων τὴν κεφαλὴν κεκλιμένην πρὸς τὰ κάτω, κλιδόμενος χ ε ω ρ ο ν, καὶ οἱ δύο ἕτεροι ἐκπεφυκότες αὐτοῦ ἔχουσιν ἀνὰ ἕνα μουν χαλινὸν, ὅνπερ προσδεδεμένον εἰς τοὺς πόδας ἐκ τοῦ μέσου τοῦ σώματος, καὶ κάθηνται ἐλευθέρως. Κάθονται δ' οὗτοι μ α κ ω θ ε ι ς καὶ ἔχουσι πάντοτε τὴν κεφαλὴν ὀρθὴν. Τὴν τοιαυτὴν διεύθυνσιν γενικῆς τῆς ἁμάξης, προσδίδουσι διὰ σχοινίου ἢ αὐστοῦ χοῖρου ὀπισθεν τῆς ἁμάξης τοῦτος εἰς ἀπόστασιν 12 περίπου μέτρων. Ὁ χοῖρος δ' οὗτος κρατεῖται ἐν τῇ ἁμάξῃ μέχρις οὗ ἀνοιχθῇ εἰσιθόμενος εἰς τὸ δάσος, ἐν ᾧ ἡ ὕλη μέλαν νὰ γένῃ, καὶ ἐκεῖ ῥίπτεται ἔξω, καὶ οἱ ἵπποι ἀρχονται νὰ κάθηνται. Ὁ χοῖρος μὴ ὢν συνειθισμένος εἰς τὸ βάδισμα τοῦτο, κοίζει, καὶ οἱ φωναὶ αὐτοῦ ταχέως μεταβάλλονται εἰς ἀρωγὰς. Αἱ δὲ ἀρωγαὶ αὗται ἐξαγουσιν ἐνὰ λύκον, ὅστις κατοδώκει τὸν χοῖρον, μετὰ ταῦτα τρεῖς, ἔπειτα δέκα, καὶ ἐπὶ τέλους πεντήκοντα ἢ ἑξήκοντα λύκους, ὧν ἕκαστος ἐπείθεται λίαν βιαίως κατὰ τὸν τακιπόρον χοῖρον, μαχόμενοι πρὸς ἀλλήλους περὶ τοῦ τίς νὰ καταλάβῃ θέσιν πλησιεστέραν τοῦ θύματος, καὶ ἀνὰ πᾶσαν ἐκκλησίαν ἀρπαζόντες καὶ κτυπούντες τὸν χοῖρον, ὅστις κοίζει ἐν μεγίστῃ ἀπελπισίᾳ. Αἱ φωναὶ αὗται ἐγείρουσιν ἀπαντες τοὺς ἐν τῷ δάσει λύκους εἰς περιφέρειαν τριῶν μιλίων, καὶ ἡ τρόπις πρακολουθεῖται ὑπὸ μεγάλης ἀγέλης λύκων. Κατὰ τὴν στιγμὴν δὲ ταύτην ἀπιστεῖται ἐπιθέσεις ἀμαξέκατος, καθόσον οἱ ἵπποι, ἔχοντες ἔμφυτον ἀποστροφὴν κατὰ τῶν λύκων, καθίστανται μανιωδεις ἅμα θέωσιν ἀγέλας λύκων ὀπισθεν αὐτῶν, καὶ φεύγουσι ἐν μεγίστῃ τα χυτῆτι.

Νῦν δ' ἀποτέλεσται γενικὴ ἁρμονία, τῶν κυνηγῶν ἐκκεκενωκότων τὰ περιοδεία αὐτῶν ἐν ὅσῳ δύνασται ταχύτατα, τοῦ χοίρου κοίζοντος, τῶν ἵππων χρεμετιζόντων, καὶ τῶν λύκων ὠρυομένων καὶ ἐφ' ὅσον μὲν ὁ ἁμαξέκατος δύναται νὰ διεύθυνα τοὺς ἵππους, οὐδεὶς ὑπάρχει κίνδυνος, ἀλλ' ἅμα παύσῃ ἡ διεύθυνσις αὕτη, οὐδεμία πλέον ὑπολείπεται ἐλπὶς, καὶ τὴν ὀστεραίαν ἢ μετὰ μίαν ἡμέραν, ἢ μετὰ μίαν ἑβδομάδα, οὐδὲν ἴχνος θὰ μείνῃ πλέον, εἰμὴ τὰ λείψανα τῆς τοιαυτῆς κοῖ τὰ ὀστὰ τῶν ἵππων μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ κυνηγῶν καὶ τοῦ ἁμαξέκατος.

Κατὰ τὸν παρεληθοντα χειμῶνα ὁ πρίγκηψ Ρεπίνκ ἀπῆλθεν εἰς θήραν λύκων, καὶ παρ' ὀλίγον νὰ ἀπολεσθῇ ἐν τῇ θήρᾳ ταύτῃ.

Ἐπεκεφθεῖς μετὰ δύο ἐκ τῶν φίλων αὐτοῦ ἐν τῷ μεγάλῳ κάστρῳ, ἀπέρασε νὰ ἀπόλῃ μετ' αὐτῶν εἰς θήραν λύκων. Ἡ τρόπις ἐπιτυχὴς ἐφάνη ἐπὶ τὴν ἀρχὴν, ἐν ᾗ τρεῖς κυβοπαι λύκοι κατὰ εὐκολίαν νὰ κυνόωται, ἔθκκαν ἐμπροσθεν αὐτῆς τρεῖς ὁμοιοι ἵπποι, καὶ ἐξελέξαντο ἀκαμβέλατον ἄνθρωπον αὐτόθεν, καὶ λίαν ἐξεκπεφυκόν περὶ τὴν θήραν τῶν λύκων. Ἕκκστος τῶν κυνηγῶν εἶχε ἀνὰ ἐν ζεῦγος ἀκκκῶν ὅπλων καὶ 150 σφαῖρας. Ἡ δὲ νὺξ, ὅτε ἀφικοντο εἰς τὸ κτῆμα τοῦ πρίγκηπος, καὶ ἐκεῖ πλησίον ἐκειτο μέγας λειμὼν γειτονικοπεδίς. Ἤρκατο καὶ τὰ ὑψηλότερα μέρη τῆς ὁδοῦ ταύτης ἐχουσιν ἐξ πλινθίους δακτυλίους, καὶ αἱ ἀψῖδες εἰσὶ κεκαλυμμέναι δι' ἀσφάλτου.

Κατεσκευάσθη δὲ ὁ ὑπόγειος οὗτος σιδηρόδρομος ὡς ἑξῆς. Τὸ ἐδαφος ἠνεῴχθη εἰς τὴν βάσιν τοῦ σχεδιασθέντος σιδηροδρόμου, καὶ μετὰ ταῦτα κατεσκευάσθη ταχύτερον παντὸς ἄλλου ὁμοίου ἔργου. συμπληρουμένων ἑβδομήκοντα καὶ δύο ποδῶν ἀνὰ πᾶσαν ἑβδομάδα. Ὅπου δὲ διήρχετο πλησίον ἐκκλησιῶν καὶ βαρέων οἰκοδομημάτων, ἐκεῖ μεγάλη προσοχὴ κατεβάλλετο ὑπὸ τῶν ὑπουμευτῶν, καὶτο ἔργον προὐχώρει βραδέως· ἡ αὐτὴ δὲ δυσκολία ἐδοκιμάζετο καὶ ὅπου τὸ ἔδαφος ἦν ἐλαφρὸν καὶ ἀμμῶδες.

Ἀλλ' ἡ μεγίστη ἀπασῶν τῶν δυσχερειῶν συνίστατο εἰς τὴν κατασκευὴν μηχανῆς, ἥτις νὰ ἔχῃ συγχρόνως μεγάλην δύναμιν καὶ ταχύτητα, καὶ νὰ δυνηται νὰ καταναλίσκῃ τὸν ἴδιον αὐτῆς ἀτμόν, χωρὶς νὰ ἀναδίδῃ ποσῶς καπνόν. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ δὲ τούτῳ ὁ Κ.Φάουλερ ἐφεῦρε μηχανήν, ἥτις εἰς μὲν τὸ ὕπαιθρον κινεῖται ὡς πᾶσα κοινὴ ἀτμομηχανή, ἐν δὲ τῇ ὑπονόμῳ ὁδῷ καταναλίσκει τὸν ἴδιον αὐτῆς ἀτμόν, ἤ, ὀρθότερον εἰπεῖν, δὲν παράγει παντάπασι καπνόν.

Πείραμα δὲ τι ἐγένετο πρό τινων ἑβδομάδων ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ προέδρου τῆς ἑταιρίας καὶ τινων αὐτῆς μετόχων, καὶ ἡ ἔκβασις αὐτοῦ ἀπέδειξε τὸ ἐπιτυχὲς τῆς κατασκευῆς τῆς τοῦ Κ. Φάουλερ ἀτμομηχανῆς. Ἐφ' ὅσον μὲν αὕτη εὑρίσκετο εἰς τὸ ὕπαιθρον, ἐξέβαλε τὸν αὐτὸν ἀτμόν, ὃν καὶ αἱ συνήθεις ἀτμομηχαναὶ ἐκβάλλουσιν· ἀλλ' ἅμα εἰσῆλθεν εἰς τὴν ὑπόγειον ὁδὸν συνεπύκνωσε τὸν ἀτμὸν αὐτῆς, ὥστε οὐδὲ ἴχνος καπνοῦ ἐγένετο ὁρατόν. Ἐπειδὴ δ' ἐκ τῆς ἐπιτυχίας τῆς ἀτμομηχανῆς ταύτης ἐξήρτηται καὶ ἡ ἐπιτυχὴς ἐργασία τῆς γραμμῆς, μεγάλη προσοχὴ ἐδόθη εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πειράματος, καὶ τοῦτο ἀπέβη λίαν εὐχάριστον. Οὐ μόνον οἱ ἀπομακρυσμένοι φανοὶ ἐπὶ τῶν πλευρῶν τῆς ὑπονόμου ὁδοῦ δὲν ἠμαυρώθησαν ποσῶς, ἀλλὰ καὶ οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον ἴχνος καπνοῦ παρετηρήθη κατὰ τὴν διάβασιν τῆς ἀτμομηχανῆς· ἐνὶ λόγῳ, οὐδὲν ἠδύνατο νὰ ᾖ ἐντελέστερον καὶ εὐχαριστότερον. Ἀφοῦ δὲ ἡ ἀτμομηχανὴ διῆλθε τὴν ὑπόγειον ὁδὸν. ἐπανῆλθε διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ. καὶ ἀφικομένη εἰς τὸ κέντρον αὐτῆς, ἵνα δείξῃ τὴν διαφοράν, ἀφέθη ὅπως κινηθῇ ὡς αἱ συνήθεις ἀτμομηχαναί, καὶ μετ' ὀλίγας στιγμὰς ἄπασα ἡ ὑπόνομος ὁδὸς ἐπληρώθη καπνοῦ τοσοῦτον πυκνοῦ, ὥστε οἱ ἐν αὐτῇ μόλις ἠδύναντο νὰ διακρίνωσι τοὺς φανούς.

ΘΗΡΑ ΛΥΚΩΝ ΕΝ ΡΩΣΣΙΑ.

Ἡ θήρα τῶν λύκων καὶ τῶν ἀρκτων ἐστὶν ἡ κυρία διασκέδασις τῶν Ρώσσων. Οἱ λύκοι ἐν ὥρᾳ χειμῶνος, ὅτε εἰσὶ πεινάλεοι καὶ ἄγριοι, θηρεύονται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον. Τρεῖς ἢ τέσσαρες κυνηγοὶ ἔκπυροι φέρουσι θέκασα ὅπλα, εἰσέρχονται εἰς εἶδος τι ἁμάξης, συρομένης ὑπὸ τριῶν ἵππων, καὶ κλιμακίας τρόπις. Ἠνοιγμένη δ' οὗτος ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἵππων, καὶ οὐχὶ ἐκ τοῦ σχήματος αὐτῆς. Ὁ ἐν τῷ μέσῳ ἵππος τροχᾷζει πάντοτε, καὶ οἱ ἑκατέρωθεν ἵπποι κάθηνται. Τροχᾷζει δ' ὁ ἐν τῷ μέσῳ ἵππος ἔχων τὴν κεφαλὴν κεκλιμένην πρὸς τὰ κάτω, κλιδόμενος χ ε ω ρ ο ν, καὶ οἱ δύο ἕτεροι ἐκπεφυκόν αὐτοῦ ἔχουσιν ἀνὰ ἕνα μουν χαλινὸν, ὅνπερ προσδεδεμένον εἰς τοὺς πόδας ἐκ τοῦ μέσου τοῦ σώματος, καὶ κάθηνται ἐλευθέρως. Κάθονται δ' οὗτοι μ α κ ω θ ε ι ς καὶ ἔχουσι πάντοτε τὴν κεφαλὴν ὀρθὴν. Τὴν τοιαυτὴν διεύθυνσιν γενικῆς τῆς ἁμάξης, προσδίδουσι διὰ σχοινίου ἢ αὐστοῦ χοῖρου ὀπισθεν τῆς ἁμάξης τοῦτος εἰς ἀπόστασιν 12 περίπου μέτρων. Ὁ χοῖρος δ' οὗτος κρατεῖται ἐν τῇ ἁμάξῃ μέχρις οὗ ἀνοιχθῇ εἰσιθόμενος εἰς τὸ δάσος, ἐν ᾧ ἡ ὕλη μέλαν νὰ γένῃ, καὶ ἐκεῖ ῥίπτεται ἔξω, καὶ οἱ ἵπποι ἀρχονται νὰ κάθηνται. Ὁ χοῖρος μὴ ὢν συνειθισμένος εἰς τὸ βάδισμα τοῦτο, κοίζει, καὶ αἱ φωναὶ αὐτοῦ ταχέως μεταβάλλονται εἰς ἀρωγὰς. Αἱ δὲ ἀρωγαὶ αὗται ἐξαγουσιν ἐνὰ λύκον, ὅστις κατοδώκει τὸν χοῖρον, μετὰ ταῦτα τρεῖς, ἔπειτα δέκα, καὶ ἐπὶ τέλους πεντήκοντα ἢ ἑξήκοντα λύκους, ὧν ἕκαστος ἐπείθεται λίαν βιαίως κατὰ τὸν τακιπόρον χοῖρον, μαχόμενοι πρὸς ἀλλήλους περὶ τοῦ τίς νὰ καταλάβῃ θέσιν πλησιεστέραν τοῦ θύματος, καὶ ἀνὰ πᾶσαν ἐκκλησίαν ἀρπαζόντες καὶ κτυπούντες τὸν χοῖρον, ὅστις κοίζει ἐν μεγίστῃ ἀπελπισίᾳ. Αἱ φωναὶ αὗται ἐγείρουσιν ἀπαντες τοὺς ἐν τῷ δάσει λύκους εἰς περιφέρειαν τριῶν μιλίων, καὶ ἡ τρόπις πρακολουθεῖται ὑπὸ μεγάλης ἀγέλης λύκων. Κατὰ τὴν στιγμὴν δὲ ταύτην ἀπιστεῖται ἐπιθέσεις ἁμαξέκατος, καθόσον οἱ ἵπποι, ἔχοντες ἔμφυτον ἀποστροφὴν κατὰ τῶν λύκων, καθίστανται μανιωδεις ἅμα θέωσιν ἀγέλας λύκων ὀπισθεν αὐτῶν, καὶ φεύγουσι ἐν μεγίστῃ τα χυτῆτι.

Νῦν δ' ἀποτέλεσται γενικὴ ἁρμονία, τῶν κυνηγῶν ἐκκεκενωκότων τὰ περιοδεία αὐτῶν ἐν ὅσῳ δύνασται ταχύτατα, τοῦ χοίρου κοίζοντος, τῶν ἵππων χρεμετιζόντων, καὶ τῶν λύκων ὠρυομένων καὶ ἐφ' ὅσον μὲν ὁ ἁμαξέκατος δύναται νὰ διεύθυνα τοὺς ἵππους, οὐδεὶς ὑπάρχει κίνδυνος, ἀλλ' ἅμα παύσῃ ἡ διεύθυνσις αὕτη, οὐδεμία πλέον ὑπολείπεται ἐλπὶς, καὶ τὴν ὀστεραίαν ἢ μετὰ μίαν ἡμέραν, ἢ μετὰ μίαν ἑβδομάδα, οὐδὲν ἴχνος θὰ μείνῃ πλέον, εἰμὴ τὰ λείψανα τῆς τοιαυτῆς κοῖ τὰ ὀστὰ τῶν ἵππων μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ κυνηγῶν καὶ τοῦ ἁμαξέκατος.

Κατὰ τὸν παρεληθοντα χειμῶνα ὁ πρίγκηψ Ρεπίνκ ἀπῆλθεν εἰς θήραν λύκων, καὶ παρ' ὀλίγον νὰ ἀπολεσθῇ ἐν τῇ θήρᾳ ταύτῃ.

Ἐπεκεφθεῖς μετὰ δύο ἐκ τῶν φίλων αὐτοῦ ἐν τῷ μεγάλῳ κάστρῳ, ἀπέρασε νὰ ἀπόλῃ μετ' αὐτῶν εἰς θήραν λύκων. Ἡ τρόπις ἐπιτυχὴς ἐφάνη ἐπὶ τὴν ἀρχὴν, ἐν ᾗ τρεῖς κυβοπαι λύκοι κατὰ εὐκολίαν νὰ κυνόωται, ἔθκκαν ἐμπροσθεν αὐτῆς τρεῖς ὁμοιοι ἵπποι, καὶ ἐξελέξαντο ἀκαμβέλατον ἄνθρωπον αὐτόθεν, καὶ λίαν ἐξεκπεφυκόν περὶ τὴν θήραν τῶν λύκων. Ἕκκστος τῶν κυνηγῶν εἶχε ἀνὰ ἐν ζεῦγος ἀκκκῶν ὅπλων καὶ 150 σφαῖρας. Ἡ δὲ νὺξ, ὅτε ἀφικοντο εἰς τὸ κτῆμα τοῦ πρίγκηπος, καὶ ἐκεῖ πλησίον ἐκειτο μέγας λειμὼν γειτονικοπεδίς. Ἤρκατο καὶ τὰ ὑψηλότερα μέρη τῆς ὁδοῦ ταύτης ἐχουσιν ἐξ πλινθίους δακτυλίους, καὶ αἱ ἀψῖδες εἰσὶ κεκαλυμμέναι δι' ἀσφάλτου.

Κατεσκευάσθη δὲ ὁ ὑπόγειος οὗτος σιδηρόδρομος ὡς ἑξῆς. Τὸ ἐδαφος ἠνεῴχθη εἰς τὴν βάσιν τοῦ σχεδιασθέντος σιδηροδρόμου, καὶ μετὰ ταῦτα κατεσκευάσθη ταχύτερον παντὸς ἄλλου ὁμοίου ἔργου. συμπληρουμένων ἑβδομήκοντα καὶ δύο ποδῶν ἀνὰ πᾶσαν ἑβδομάδα. Ὅπου δὲ διήρχετο πλησίον ἐκκλησιῶν καὶ βαρέων οἰκοδομημάτων, ἐκεῖ μεγάλη προσοχὴ κατεβάλλετο ὑπὸ τῶν ὑπουμευτῶν, καὶ τὸ ἔργον προὐχώρει βραδέως· ἡ αὐτὴ δὲ δυσκολία ἐδοκιμάζετο καὶ ὅπου τὸ ἔδαφος ἦν ἐλαφρὸν καὶ ἀμμῶδες.

Ἀλλ' ἡ μεγίστη ἀπασῶν τῶν δυσχερειῶν συνίστατο εἰς τὴν κατασκευὴν μηχανῆς, ἥτις νὰ ἔχῃ συγχρόνως μεγάλην δύναμιν καὶ ταχύτητα, καὶ νὰ δυνηται νὰ καταναλίσκῃ τὸν ἴδιον αὐτῆς ἀτμόν, χωρὶς νὰ ἀναδίδῃ ποσῶς καπνόν. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ δὲ τούτῳ ὁ Κ.Φάουλερ ἐφεῦρε μηχανήν, ἥτις εἰς μὲν τὸ ὕπαιθρον κινεῖται ὡς πᾶσα κοινὴ ἀτμομηχανή, ἐν δὲ τῇ ὑπονόμῳ ὁδῷ καταναλίσκει τὸν ἴδιον αὐτῆς ἀτμόν, ἤ, ὀρθότερον εἰπεῖν, δὲν παράγει παντάπασι καπνόν.

Πείραμα δὲ τι ἐγένετο πρό τινων ἑβδομάδων ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ προέδρου τῆς ἑταιρίας καὶ τινων αὐτῆς μετόχων, καὶ ἡ

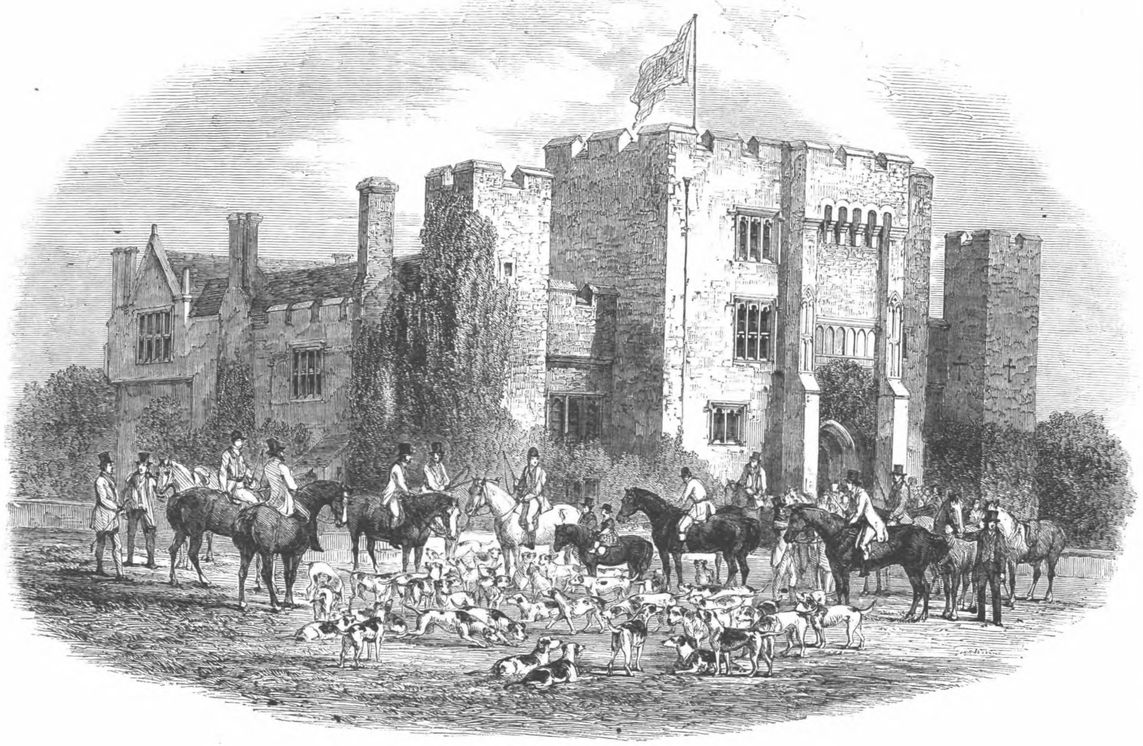

ΚΥΝΗΓΕΣΙΟΝ.

ΚΥΝΗΓΕΣΙΟΝ ΚΑΙ ΚΥΝΟΔΡΟΜΙΟΝ.

Εκ τῶν δύο τούτων εἰκονογραφιῶν ἡ μὲν παρίστησι μέγαρον βαρώνου φιλοθάρου, ὅστις διατηρῶν ἐν αὐτῷ ἀγέλην θηρευτικῶν κυνῶν καὶ ἵππων ταχυπόδων, ἀρχιθηρευτὴν διαθέτοντα τὰ τοῦ κυνηγεσίου, καὶ δεύτερον τοιοῦτον ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ πρώτου, προσκαλεῖ κατὰ τὸν νοέμβριον τὴν ὥραν τοῦ κυνηγεσίου τῆς ἀλώπεκος φίλους καὶ γνωρίμους καὶ ἄλλους ἐραστὰς τῶν κυνηγεσίων, οἵτινες, ἀφοῦ συνέλθωσι, πρῶτον μὲν προγευματίζουσιν ἐν τῷ μεγάρῳ, εἶτα δὲ ἐξέρχονται ἔφιπποι ὅλοι μετὰ πλήθους κυνῶν, παρακολουθούντων καὶ τινων ἐμπείρων θηρευτῶν πρὸς κυνηγεσίον τῆς ἀλώπεκος ἐν τῇ ἐξοχῇ τοῦ βαρόνου. Ὀνομάζονται δὲ αἱ τοιαῦται διασκεδάσεις, κυνηγετικοὶ συναγέρσεις, αἵτινες συνήθως διὰ τὸ πλῆθος τῶν συρρεόντων καὶ τὴν αὐτῶν ἐμφόρησιν ἀπὸ πνευμάτων καὶ οὔσιν οὐδέποτε σχεδὸν καταλήγουσιν ἄνευ σοβαρῶν δυστυχημάτων. Ἡ δὲ κυνοδρόμιον, καθ' ὁ κύνες προγεγυμνασμένοι, ἐπὶ τούτῳ ἀγρευόμενοι ὑπὸ τῶν κυρίων αὐτῶν κατὰ προσδιωρισμένην τινὰ ἡμέραν τοῦ χειμῶνος εἰς ἐξοχήν τινα, παρατρέχουσιν ἐπ' ἄθλοις, ἅτινα ὁ προσδιωρισμένος κριτὴς ἐπὶ τέλους διανέμει εἰς τοὺς ἀριστεύσαντας.

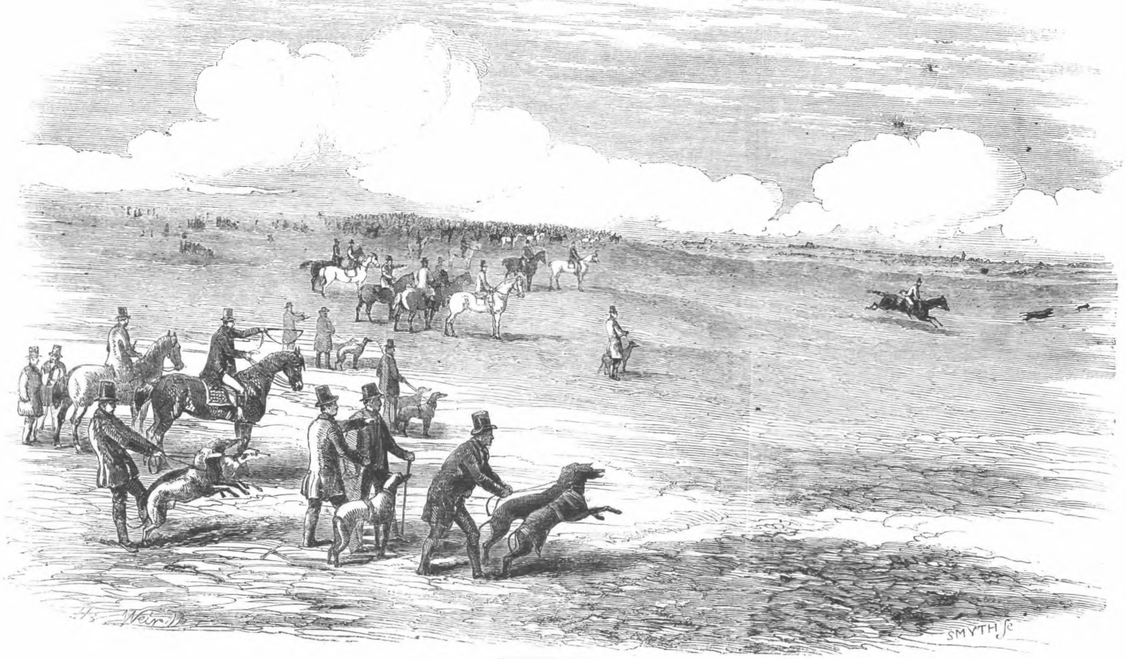

ΚΥΝΟΔΡΟΜΙΟΝ.

Ο ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ Δ' ΑΖΕΛΙΟΣ.

Ὁ μαρκέσις δ' Ἀξέλιος Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ Ταπαρέλλης ἀνήκει εἰς μίαν τῶν ἀρχαιοτάτων καὶ ἐπισημοτάτων οἰκογενειῶν τοῦ Πεδεμοντίου. Τὸ ὄνομα Ταπαρέλλης ἀναφέρεται ὑπὸ τοῦ Νοβέλλου ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ Σαβιλλιάνου, καὶ ὑπὸ τοῦ Μουλέττου ἐν τῇ ἱζουρίᾳ τοῦ Σαλούτσου ὡς ὄνομα μιᾶς ἐκ τῶν πρωτίστων οἰκογενειῶν τῶν μικρῶν δημοκρατιῶν, εἰς ἃς πρὸ 700 περίπου χρόνων τὸ μέρος τοῦτο τῆς Ἰταλίας τὸ Σαλοῦτσον ἦτο διῃρημένον. Ἡ οἰκογένεια αὕτη κέκτηται εἰσέτι τὸ πλησίον τοῦ Σαλούτσου κείμενον φεουδαλικὸν κτῆμα καὶ τὸ μέγαρον τοῦ Λαγνάσκου, τὸ ὁποῖον εἷς ἐκ τῶν ἡγεμόνων μαρκεσίων τοῦ Σαλούτσου, αἰχμαλωτισθεὶς ὑπὸ τοῦ πρίγκιπος τῆς Ἀχαΐας, ἐπώλησε τὸ 1342 πρὸς τὸν Πετρῖνον Ταπαρέλλην, ὅπως ἀποτίσῃ τὰ λύτρα αὐτοῦ. Ἕτερος δὲ κλάδος τῆς οἰκογενείας Ταπαρέλλη κατῴκησεν εἰς Σαξωνίαν ἐπὶ τῆς βασιλείας τῶν Ἐλεκτόρων βασιλέων τῆς Πολωνίας, καὶ ἠξιώθησαν μεγίστων καὶ ὑψηλῶν τιμῶν ἕνεκα τῶν στρατιωτικῶν αὐτῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν διπλωματικῶν ἐκδουλεύσεων.— Ὁ τῆς εἰκόνος μας μαρκέσιος ἀπεστάλη νέος ἔτι ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τοῦ Τουρίνου ὡς ἀκόλουθος τῆς ἐν Βιέννῃ πρεσβείας καὶ τῆς ἐν Μονάχῳ. Ἀκολούθως δ' ὑπηρέτησεν ὡς ἐπιτετραμμένος εἰς Ἄγγλιν, εἰς Βρυξέλλας, εἰς Πετρούπολιν καὶ εἰς Παρισίους, καὶ τελευταῖον ὡς πρέσβυς εἰς Λονδῖνον, εἰς ἡλικίαν 31 ἐτῶν, ὅπου καὶ μένει εἰσέτι ὡς πρέσβυς τῆς Ἰταλίας. Εἶναι δὲ μέλος τῆς Γερουσίας τοῦ Τουρίνου, καὶ ἐνυμφεύθη τὴν θυγατέρα τοῦ Ἀλεξάνδρου Μαντζονί. Ὁ πατὴρ αὐτοῦ, Ῥοβέρτος μαρκέσιος δ' Ἀξέλιος, ἠγωνίσθη μεγάλως ὑπὲρ τῆς συστάσεως ἐν Πεδεμοντίῳ σχολείων πρὸς ἐκπαίδευσιν τῆς πτωχῆς νεολαίας καὶ ὑπὲρ τῆς χειραφεσίας τῶν Διαμαρτυρομένων καὶ Ἰουδαίων, ὅπως ἀπολαμβάνωσι καὶ οὗτοι τὰ αὐτὰ τοῖς καθολικοῖς πολιτικὰ δικαιώματα. Ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Μασσίμος δ' Ἀξέλιος, μέλος καὶ οὗτος τῆς Γερουσίας, θεωρεῖται καὶ θαυμάζεται ὡς καλὸς πολιτικὸς καὶ συγγραφεὺς πολιτικῶν, ὡς καλὸς στρατιωτικός, ὡς ὄριστος μυθιστοριογράφος, καὶ ὡς ζωγράφος. Καὶ ἐὰν προσθέσωμεν, ὅτι ἡ μήτηρ του Κωνσταντσα Ἀλφιέρη ἀνήκει εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεγίστου τραγικοῦ ποιητοῦ τῆς Ἰταλίας, θέλει καταφανῆ, ὅτι πλεῖσται διακεκριμέναι οἰκογένειαι συνδέονται διὰ συγγενείας μετὰ τῆς οἰκογενείας ταύτης τοῦ μαρκεσίου.

Ο ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ Δ' ΑΖΕΛΙΟΣ, ΠΡΕΣΒΥΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ.

ΤΟ ΑΝΑΚΤΟΡΟΝ ΣΑΙΝΤ-ΚΛΟΥ.

Τὸ ἐν Γαλλίᾳ ἀνάκτορον Σαϊντ-Κλοὺ ἔλαβε τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ Ἅγ. Κλοδοβίου, τοῦ ἐγγόνου τοῦ Κλοβίου. Εἰς ὃν δ' αὐτὸ κεῖται τὴν σήμερον θέσιν, ὑπῆρχε τὸ παλαιὸν θερινή τις βασιλικὴ ἐξοχικὴ κατοικία, οἰκοδομηθεῖσα κατὰ βουλὴν ἰταλικὸν ἐπὶ Ἑνρίκου τοῦ Β', υἱοῦ Φραγκίσκου τοῦ Α', ὅτε καὶ ἡ πρώτη ἐντεῦθεν ξυλίνη γέφυρα κατεδάφισθη τὴν αὐτοῦ βασιλέως κατεσκευάσθη λιθίνη. Ἡ κατοικία δ' αὕτη ὑπέρξε ὁ ἀρχικὸς πυρὴν τοῦ λαμπροτάτου τῆς σήμερον ἀνακτόρου. Ἐπὶ τῶν διαμαχῶν τῶν μεταξὺ Ὀλιγαυστῶν καὶ Καθολικῶν εἰς τὴν αὐλὴν ταύτην, ἀνήκουσαν τότε εἰς τὸν πρακτέξιτον Ἱερώνυμον Γοντί, ἀκόλουθος τῆς Αἰκατερίνης τῶν Μεδίκων, πρὸς ὃν πιθανῶς ἐδωρήθη αὕτη ὑπὸ τῆς βασιλίσσης, συνέλαβε τὸ πρῶτον ἐν τοῖς συμποσίοις ἡ ἰδέα τῆς σφαγῆς τῆς λεγομένης τοῦ Ἅγ. Βαρθολομαίου. Δέρμενε δὲ ἡ οἰκία αὕτη εἰς τὴν κατοχὴν τῆς οἰκογενείας Γοντὶ ἐπὶ πολὺ ἔτη, καὶ ἀκολούθως ἀγοράσθη τὸν 8ον δεκαετηρίδα 1630 ὑπὸ Λουδοβίκου τοῦ 13ου τινὰς μὲν ἀπὸ τοῦ τότε κατόχου

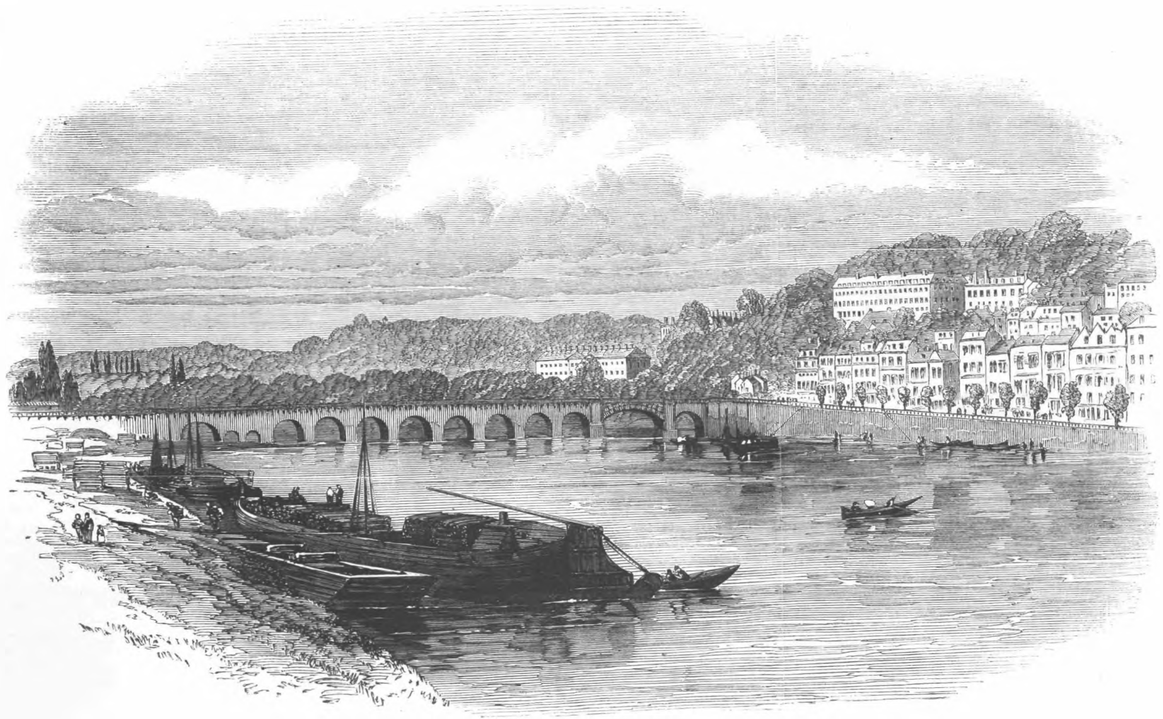

ΤΟ ΑΝΑΚΤΟΡΟΝ ΣΑΙΝΤ-ΚΛΟΥ.

αὐτῆς ἀρχιεπισκόπου τῶν Παρισίων Ι. Φ. Γονδῆ. κατ' ἄλλους δὲ ὑπό τινος Ἐρδαρδου ἐξηγεσθεῖσα ἐπὶ τῶν οἰκουμενικῶν κατά τὸ 1655, ὅτε Λουδοβίκος ὁ ΙΔ' καὶ ὁ ἀδελφός αὐτοῦ, ἐπισκεφθέντες τὸν Ἐρδαρδον τοῦτον ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ καὶ γευματίσαντες μετ' αὐτοῦ, τοσοῦτον ἀφῆχθησαν τὴν τε οἰκίαν καὶ τὰ περὶ αὐτὴν, (καθότι ὁ Ἐρδαρδος, ἀγοράσας ἅπαν τὸ ὀδωτὸν τῆς Ὑφαγς, εἶχε διακοσμήσει τὸν πέριξ κατφφυτον περίβολον οἰκίας διὰ δυκανων, τεχνιτῶν κατοφρακτῶν καὶ ἄλλων ὑδροτεχνημάτων), ὥστε μετὰ τινας ἡμέρας ἀπέστειλαν τὸν κυρδινάλιον Μαζαρίνον, ἵνα ἐρωτήσῃ παρ' αὐτοῦ πόσον τὸν ἐλογτᾶτο τοῦτον ὅσα εἶχεν ἐξοδεύσει διὰ τὴν ἀγορὰν καὶ τὸν καλλιστεύσιν τοῦ κτήματος τοῦ τοιοῦτον. ἀπομφφάντος δὲ τοῦ Ἐρδαρδου τὴν ἀλήθειαν ὑπὸ φόβου μὴ ἤθελεν ὑποβληθῆ εἰς τὴν ἀνάγκεν τοῦ νὰ ἐξαγγεῖλῃ τὸν τρόπον τοῦ πορισμοῦ τῶν πλούτων του, ὁ κερδινάλιος τὴν ἐπωμὶν τοῦ ἔστειλε 300,000 λίρας καὶ ἐπιστολὴν διαλαμβανουσαν, ὅτι ὁ βασιλεὺς, ἐπιθυμῶν τὴν ἀπόκτησιν τῆς οἰκίας· του διὰ τὸν ἀδελφόν του τὸν δοῦκα τῆς Ἀρμονίας, τὸν πέμπει πρὸς ἐξαγοράν τὸ ποσὸν τοῦτο· ἐκόμισε δὲ τὰ χρματα καὶ τὴν ἐπιστολὴν συμβολαιογράφος, ὅστις καὶ συνέταξε τὸ πωλητήριον ἔγγραφον, τὸ ὁποῖον ἔκων ἄκων ὑπέγραψεν ὁ Ἐρδαρδος· καὶ οὕτως ἡ οἰκία Γονδῆ περιῆλθεν εἰς τὴν κατοχὴν τῆς βασιλείας. Κοτὰ τὰ ἀρχεῖα ὅμως τοῦ Στέμματος, ἡ οἰκία αὕτη ἠγοράσθη ἀντὶ **240000** λιρῶν ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ βασιλέως Φιλίππου τοῦ δουκὸς τῆς Αὐρηλίας, ὅστις τοσοῦτος εἰς αὐτὴν ἐπήνεγκεν ἀλλοιώσεις καὶ προσθήκας, ὥστε θύσκολον ἦτο νὰ προσδιορίσῃ τις ἀκολούθως ποῦ ἔμεινεν ἡ οἰκία, καὶ πόθεν ἤρχιζε τὸ ἐπαινοδομηθὲν νέον μέγαρον· περισσότερον δὲ προσήρτησε καὶ εἰς τὰ περὶ αὐτοῦ πολλὰς ἄλλας γαίας καὶ κτήματα. Καὶ πάλιν δ' ἔπειτα, ὅταν ὁ βασιλεὺς ἐνέκρινε νὰ νυμφεύσῃ τὸν ἀδελφόν του, ἐλφρεσταθεὶς ἵνα μετοικήσῃ τὸ τῆς ὥραιον τοῦτο μέγαρον εἰς ἐξαίρετον βασιλικὸν παλάτιον, διώρισε τὸ **1600** διὰ μὲν τὴν ἐπισκευὴν καὶ βελτίωσιν αὐτοῦ τοῦ ἀρχιτέκτονος **Λεπαυτρ** καὶ Γεράρδου, διὰ τὸ διακόσμησιν δὲ τῶν κήπων καὶ τοῦ περιβόλου τοῦ Λευστρου, καὶ διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν καταρράκτῶν τῶν Μανσάρ, τὸν δὲ ὡραιστμὸν τῶν μεγίλων στοῶν, τοῦ Ἀπόλλωνος σλονοῦτ καὶ τῆς Ἀρτεμίδος, ὡς καὶ τῆς αἰθούσης τοῦ Ἄρεος, ἐξετέλεσεν ὁ περίφημος καλλιτέχνης Μαγνάρ. Κατόπιν ἐν τῷ ἀνακτόρῳ τούτῳ πολλαὶ κατὰ διφόρους καιροὺς ἐδόθησαν βασιλικαὶ εὐωχίαι καὶ διαχύσεις λαμπρότατοι καὶ πολυτελέστατοι. Καθότι ὁ φιλότιμος δοῦξ, ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ ἐγκαινιασμοῦ τῆς στοᾶς τοῦ Ἀπόλλωνος, καθ' ὃν ἔδωκε πρὸς τὸν βασιλέα λαμπρὸν καὶ πομπῶδες συμπόσιον, ἐν ᾧ ἤκουον ἔπειτα, τῆς ἐλαχίστης θραττόμενος εὐκαιρίας καὶ ἀφορμῆς, ἀπὸ τοῦ νὰ δίδῃ λαμπρὰ καὶ συχνὰ συμπόσια μετὰ πλείστης ὅσης ἀσωτείας καὶ ἐπιδείξεως, διανύων ἑνίοτε εἰς τοὺς προσκεκλημένους καὶ δῶρα πολύτιμα διὰ κληρώτων, ἢ ἐπισημοτάτῳ τῶν οποίων ἦν ἡ λαβοῦσα χώραν κατὰ τὴν πρὸς τιμὴν τοῦ πρίγκηπος τῆς Ἑνετίας δοθεῖσα ὑπὸ τοῦ δουκὸς ἑορτὴν τὸ **1689**, καθ' ἣν διάφορα κυρίαι τῆς Αὐλῆς ἔλαχον δῶρα μεγαλοπρεπεστάτα. Μετὰ τὸν θάνατον ὅμως τοῦ δουκὸς αἱ ἑορταὶ ἔπαυσαν, διότι ὁ υἱὸς αὐτοῦ καὶ διάδοχος, ἀναδειχθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἀντιβασιλεὺς, ἀνάγκασθῆ νὰ κατοικήσῃ εἰς τὸ Παλαὶ-Ρογιαλ.

Εἰς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἀνάκτορον τοῦ Σαὶν-Κλοῦ ἐφιλοξενήθη καὶ ὁ Μέγας Πέτρος λιτῶς τῷ **1717**. Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν δὲ Λουδοβίκου τοῦ δουκὸς τῆς Αὐρελίας· πολλαὶ ἐν αὐτῷ, κατὰ διαταγὴν αὐτοῦ, ἐγένοντο ἀταλλαγαὶ καὶ προσθῆκαι, καὶ μετὰ τὸν γάμον αὐτοῦ αἱ ἑορταὶ ἐπανελήφθησαν λαμπρότεραι τῶν ἐπὶ Λουδοβίκου τοῦ ΙΔ'. Ἀκολούθως δὲ ἠγόρασεν ὑπὸ τῆς βασιλίσσης Μαρίας Ἀντωανέττης αὐτὸ ἐξ ἑκατομμυρίων λιρῶν, ἅτις καὶ αὐτὴ ἐπήνεγκε νέας ἐν αὐτῷ ἀλλοιώσεις, χωρὶς ὅμως τὰς ἐλαχίστας παραμορφώσεις τῶν ὑπὸ τῶν ἀρχιτεκτόνων Γεράρδου καὶ Λεπαυτου ἐνεργηθεισῶν πρότερον τοιούτων, ὡς καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Μιγνὼρ ἐξεργασθέντων ὡραισμῶν, ἀλλὰ δὲν κατόρθωσε νὰ ἀπολαύσῃ τῆς εὐχαριστήσεως τοῦ νὰ ἐγκατοικήσῃ ἐν αὐτῷ.

Ναπολέων δὲ ὁ Α' εἶχε προσδιορίσει τὸ παλάτιον τοῦτο διὰ θερινὴν αὐτοῦ κατοικίαν, ὅτε οἱ μὲν ἀπομαμουνομένοι θάλαμοι τῆς Μαρίας Ἀντωανέττης ἐξέλιπον· νέοι δ' αὖθις μεταβολαὶ ἔλαβον χώραν ἐν αὐτῷ κατὰ τὴν εὐαρίσκειαν τοῦ νέου αὐτοῦ ἐνοίκου, ὅτε ἐκτίσθη ἐπὶ τῆς ὑψηλοτέρας θέσεως τοῦ παραδείσου αὐτοῦ καὶ ὁ λύχνος τοῦ Διογένους κατὰ μίμησιν τύπου, μετενεχθέντος εἰς Γαλλίαν τοῦ ἐν Ἀθήναις λεγομένου λύχνου τοῦ Δημοσθένους, τὸν ὁποῖον κατὰ πρῶτον ἤναψαν τὴν πρώτην νύκτα, καθ' ἣν ὁ Ναπολέων ἐκοιμήθη ἐν τῷ ἀνακτόρῳ τούτῳ. Ἐν αὐτῷ δὲ τούτῳ συνεκρότηθη τὸ μυστικὸν συμβούλιον, καθ' ὃ, προεδρεύοντος τοῦ Ναπολέοντος καὶ τριῶν βασιλέων συμπαρεδρευόντων, ἀπεφασίσθη τὸ συνοικέσιον τοῦ Ναπολέοντος μετὰ τῆς ἀρχιδουκίσσης τῆς Αὐστρίας Μαρίας Δουιζῆς· ἐν αὐτῷ τούτῳ ἐτελέσθη καὶ ὁ γάμος αὐτοῦ τὸ **1810**. Τὸ δὲ **1811** ὁ περίβολος τούτου ἐφωτίσθη πρὸς τιμὴν τοῦ τεχθέντος βασιλέως τῆς Ῥώμης, καὶ μεγαλοπρεπῆς ἐγένετο ἡ δοθεῖσα ἑορτὴ· ἀλλ' ἐν τῷ μέσῳ τῶν εὐωχιῶν ἀφνῶν καὶ ῥαγδαία ἐπισυμβᾶσα βροχὴ κατέσβεσε τὰ φῶτα καὶ διέλυσε τὴν πανήγυριν, τὸ ὁποῖον συμβὰν ἐθεωρήθη ὡς ἀπαίσιος οἰωνός. Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Λουδοβίκου Φιλίππου τὸ παλάτιον τοῦτο, ὡς χρηματίσας ἐν κατοικίᾳ αὐτοῦ κατὰ τὴν παιδικὴν αὐτοῦ ἡλικίαν, ἐπιμελὴς καὶ φιλοκαλὼς καθωρίσθη, καὶ ἐν αὐτῷ ἐτελέσθησαν τὸ **1840** οἱ γάμοι τοῦ δουκὸς τῆς Νεμούρ, νυμφευθέντος ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Ἀπόλλωνος. Καὶ καθ' ὅλην δὲ τὴν βασιλείαν τοῦ ἐνεστῶτος αὐτοκράτορος τῶν Γάλλων, τὸ ἀνάκτορον τοῦτο διετηρήθη εἰς ἀρίστην κατοικήσιμον κατάστασιν, καὶ ἐν αὐτῷ ἐφιλοξενήθη ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας τὸ **1855** κατὰ τὴν εἰς Γαλλίαν ἐπίσκεψίν της.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Η ΜΕΤΑΞΑ ΩΣ ΑΝΤΙΜΙΑΣΜΑΤΙΚΗ.—Μεταξώτον ἐπιστόλιον, ἐκ τῆς τῶν κοινῶν ἀνομάκτρων ὑφῆς, λέγεται, ὅτι ἔχει τὴν αἰτίαν ἀρετὴν τοῦ προλαμβάνειν καὶ σὺδδεγεσθαι τὰ ἐκ τῆς ἀλεβρίου ἐπιστολογράφας μεμολυσμένης ἀτυοσφαίρας ἀποτελέσματα. Παρφυτεύεται, ὅτι τοιούτός τις ἡ φύσις τοῦ ἐν μεμιασμένῳ ἀέρι ἀλλοτριόου ἐστὶν, ὥστε ἐὐκολωτατα δὶ' ἀπλουστάτας χρφσεις τινὰς ἐνεργείας ἀποσυνθίεται καθ' ὁλοκλήρου. Τούτου ἕνεκεν ἐνδεχόμενον εἶναι, ὅτι ἡ ἐν τῶν πνευμόνων προερχομένη θερμὴ ποσὴ σχματοῦν ἐνὸς τοῦ μεταξωτοῦ τουτου καθυματος ατμοσφαιραν, τοιαυτην δυναμιν, ὥστε ν' ἀποσυνθίτῃ τὸ μίασμα πρὶν ἢ δυνηθῇ νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς τὸ πτόματι· ἐπίσης δ' ἀληθὲς δυνατὸν νὰ ἴσχυ τὸ λεγόμενον, ὅτι ἡ ὑφὲ τοῦ μεταξωτοῦ τούτου ἐπιστομιου ἐνεργεῖ ὡν ἐνὸς τῆς καὶ ὅλως μηχανικῶς ὡς ἀνταγωγής.

ΠΩΣ ΔΙΑΚΡΙΝΕΤΑΙ Ο ΣΙΔΗΡΟΣ ΤΟΥ ΧΑΛΥΒΟΣ.—Ἡ μάλλον γνωστὴ μέθοδος τοῦ διακρίνειν τὸν χαλυβα τοῦ σιδηρου ἡ τὸν μετρικοῦ ἐξίος χρᾶσίς ἐστι, καθότι ἐπὶ μὲν τοῦ χαλυβος αἴων σπίδος ἐπιφέρει ἐπιστταζόμενον τοῦτο, οὐχὶ δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ σιδήρου. Ὅλλος τις χυμικὸς ὅμως, ὁ κύριος Ἑαϊντ Ἐκλοὺρ ἐδημοσίευσεν ἀριθιεστέραν ἔτι βάσανον, ἔχουσαν ὧδέ πως. «Ὁπόταν σιδηρὰ ἀάδος ἐντὸς ιτρικοῦ ὀξέος, κοιοῦς δυνάμεως, ἐμβυθίζεται, τὸ ὀξὺ ἀνλᾶεῖ πᾶρὲξ τῆς ἐπιφανείας τοῦ σιδήρου· ἐὰν ὅμως χαλυβικὴν ἀντὶ σιδηρᾶς ἐν αὐτῷ ἐμβυθίσῃς, ἡ ζέσις τοῦ ιτρικοῦ ὀξέος ἐπί τινα δευτερόλεπτα μόνον διαρκεῖ, καὶ εἶτα καταπαύει μεταβιβάζουσα οὕτω πως τὸν χαλυβα εἰς «παθητικὴν» κατάστασιν, καὶ διακρίνουσα αὐτὸν ἕνεκεν τούτου ἐνεργήσατα ἐκ τοῦ σιδήρου.

ΔΩΟΝΤΕΣ ΙΧΘΥΕΣ. — Ὁ κύριος δὲ Γορὼν διεύθυνεν ἐσχάτως παράδοξον κοινοποίησιν πρὸς τὴν γαλλικὴν ἀκαδημίαν τῶν ἐπιστημῶν, πραγματευομένην περὶ ᾄδοντός τινος ἰχθύος διαιτωμένου ἐν τε ταῖς θαλάσσαις καὶ τοῖς ποταμοῖς τῆς μεταμβοτικῆς Ἀμερικῆς. Ἐν τῇ πραγματείᾳ ὅμως ταύτῃ ὁ κύριος οὗτος λόγῳ εἰδικῶς ποιεῖται περὶ τῶν ᾄδόντων ἐκείνων ἰχθύων τῶν ἀπαντωμένων ἐν Ὄρωμ of Pailon, ὅστις ἀρκτικῶς τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ἐσμεραλδίας κεῖται, καὶ ὃν παραπλίων, ὑπὸ πακικοῦ αἴρνς κατελέφθε φῶσον, ἐε βυθίς τινὸς κᾶ βρέμοντος ἤχου, ὅστις τὸ πρῶτον εἰς μέγα τε ζωὸν ἡ κῆτος ἀπεδόθη, μετὰ μικρὰν ὅμως ἐξέτασιν ἀνεκαλύφθη ὅτι ὁ προξενοῦτου εἴδος τι ἰχθύος ἦτο, ὅπερ «μουσικό;» (musicos) παρὰ τῶν ἐγχωρίων καλεῖται. «Μικρὸν δ' ὕστερον ὁ ἦχος οὗτος ἐπὶ τοσοῦτον ἐμεγεθύνθη καὶ ἐνδυναμωθεὶς, λέγει ὁ κύριος δὲ Γορὼν ἐν τῇ ἐνθέσει του, ὥστε ἀνεμνήσθην τῆς ἁρμονίας τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὀργάνων.» Ὁ ἰχθὺς οὗτος ζῇ ἐν τε τῷ ἁλμυρῷ καὶ γλυκεῖ ὕδατι, καθότι ἀπαντᾶται καὶ ἐν τῷ ποταμῷ Matage, δὲν ἔχει δὲ εἰμὴ δέκα δακτύλων μόνον μᾶκος, τὸ δὲ χρῶμα αὐτοῦ λευκὸν ἐστε καὶ περιβρέαινεται ὑπὸ κυανῶν σπίλων, ἐξακολουθεῖ δὲ τὴν μουσικὴν του ἐπὶ πολλὰς ὥρας κατὰ συνέχειαν καὶ ἄνευ διακοπῆς.

Ο ΤΥΠΟΣ ΕΝ ΤΩ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΩ ΠΕΔΙΩ.—Ὁ ἐν Βοστόνι ἀντιπαραριτὴς τῆς ἐφημερίδος ὁ Ἐλεύθερος γράφει· «Ἄμα συνταμάτων τινῶν στρατοπεδευσάντων ἐν τινι θέσει πρακτικοὶ τινες τυπογράφοι θέλουσιν ἐκδώσει ἐπτερωὶν τινα ἐφημερίδα. Ἐν Hilton Head ἐν τῇ μεσημβρινῇ Καρολίνᾳ ἀνεφάνη ἤδη μία ἐπονομαζθεῖσα Ὁ Λέβης τοῦ στρατοπέδου, ἐπίλησις θεβαίως· οὐχὶ σημαντικὴ, δοθεῖσα ὅμως, ὡς φαίνεται, ὑπό τῶν γενναίων τέκνων, ἀτινα ἀναγνώσασι τὴν ἐφημερίδα ταύτην. Το τελευταῖον φύλλον αὐτῆς περιέχει τὸν ἀκόλουθον τερτνὸν παρόγραφον. «Ἐπειδὴ ἡ ὑφ' ἡμῶν ἐκδιδομένη ἐφημερὶς ἡ μόνη ὑπὲρ τῆς χειραφετήσεως τῶν δούλων δημοκρᾶτις ἐςὶν, ἐν τῇ μεσημβρινῇ Καρολίνᾳ, καὶ ἐπειδὴ εἰς ακατολογίστους δαπάνας καὶ ἔξοδα πρὸς προμήθευσιν χαρτου καὶ ὅλης ὑποκείμεθα, ἀναπόφευκτος καθίσταται μικρὰ τις αὔξησις τῆς τιμῆς αὐτῆς. Ὑποχρεούμεθα νὰ τιμᾶσωμεν ἕκαστον φύλλον τοῦ Λέβης τος ἀντὶ τριῶν λεπτῶν, δέκα ὅμως ἀντίτυπα αὐτοῦ παραχορεῦοντα αὐτὰ εἰκοσιπέντε μόνον λεπτῶν. Ἐν τούτοις πρὸς τοὺς πολίτας τῆς αὐτοκρατορίας τῶν νάνων (Palmetto empire) παραχωροῦμεν τὸν Λέβηταεν τῇ πρώτῃ αὐτοῦ τιμῇ. Ἐὰν δὲ τις ἐκ τῶν ἡμετέρων φίλων τῶν τὰ βόρεια μέρη οἰκούντων, ὅπου μεγάλη δαψίλεια πραγμάτων ὑπάρχει, λάβῃ τὸν κόπον νὰ μᾶς πέμψῃ δεσμίδας τινὰς χαρτου, θέλομεν θεωρῆσει ἑαυτοὺς τὰ μάλα ὑποχρεωμένους πρὸς τοὺς φριστοὺς Ὑάγκηδας.»

ΓΑΛΛΙΚΗ ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ.—Ὁ κύριος Γερὼμ ὁ πιθανὸς μάλλον ἔξοχος τῶν ζώντων τῆς νεωτέρας γενεᾶς γαλλικῶν ζωγράφων, ὁ γράψας «τὸν θάνατον τοῦ Καίσαρος,» «τὸν Οἰωνοσκόπον,» «τὴν Φρύνην ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου,» κτλ. κτλ., ἐπλησθὴ ἐσχάτως καιρίως ἐν τινι μονομαχίᾳ μετὰ τοῦ συναδέλφου του κυρίου Στήβεγ. Τινες τῶν ἐφημερίδων ἀναφέρουσι, ὅτι ὁ βρυχὴν αὐτοῦ ἐθανάσθη, τὸ βίβαιον ὅμως εἶναι, ὅτι ἡ κατ' αὐτοῦ βλῆθεῖσα σφαῖρα περιῆλθε τὸ ὀστοῦν τῆς χειρὸς αὐτοῦ, σχρματίσασα καιρίαν τινὰ πλαγὴν ἐπὶ τῆς σαρκὸς, ἐξ ἧς ὅμως οὐδεὶς ἐπαπειλεῖται κίνδυνος. Κυρίας τινὸς ὄνομα, λέγεται, ὅτι σχέσιν ἔχει μετὰ τῆς μονομαχίας ταύτης.

ΕΤΕΡΟΝ ΟΛΕΘΡΙΟΝ ΣΥΜΒΕΒΙΚΟΣ ΕΝΕΚΕΝ ΚΡΙΝΟΛΙΝΗΣ. —Πρὸ τινων ἡμερῶν ὁ κύριος Οὐώλδα ἐνήρησεν αὐτοψίαν ἐν τῷ νοσοκομείῳ τοῦ Λουδίνου ἐπὶ τῆς θανούσης Σάρας Οὐίλλιαμς, ἡλικίας **31** ἔτους, καὶ σῳζόμου ῥάπτου τινὸς, διατελοῦντος ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ διασήμου Ἰουδαίου ἱματιοπώλου Μωϋσέως. Τὴν ἑσπέραν τοῦ προπαρελθόντος σαββάτου ἡ τελευτήσασα προσπαθοῦσα νὰ φθάσῃ τιμαχὸν τι χρτον, ὅπερ ὄπισθεν εἰκόνος τινος ἦτο, ἄνωθεν τῆς ἑστίας ἠρτημένης, ἡ αἰσθὸς αὐτῆς ἐνεπράσθη, αἱ δὲ φλόγες πάρουσα περιέβαλον αὐτὴν. Κατῆβε τὴν κλίμακα ἐν ῥιπῇ φθαλμοῦ, κομιζαζουσα καὶ δλοφυρομένης, παρηκολουθεῖτο δὲ ὑπό τινος ἐνοικιαστοῦ αὐτῆς, ὅστις μετὰ δυσκολίας πολλῆς ἠδυνήθη νὰ σβέσῃ τὰς φλόγας, ἀφοῦ ὅμως αὐτὰ κατέκαυσαν καὶ κατκμάῤῥωσαν τὸ τε σῶμα καὶ τὰ μέλη αὐτῆς. Ἐτέθη ἐντὸς ἁμᾶξης καὶ μετεφέρθη εἰς τὸ νοσοκομεῖον, ἔνθα μικρὸν ὕστερον ἐξέπνευσεν. Ἡ θανοῦσα ἔφτρε κατὰ τὴν ὀλέθριον στιγμὴν τοῦ συμβάντος παμμέγιστον κρινολίνον, ἅτις, ὡς τὸ εἰκός, τὰ μάλα συνετέλεσεν εἰς τὴν ταχεῖαν ἀνάφλεξιν τῶν ἐνδυμάτων τῆς **ἀθλίας γυναικὸς, καὶ ἐπέφερεν** οὕτω τὸν ἄφορο καὶ ἀδύνορον **θανατον αὐτῆς. Οἱ συγκλήθεντες ἔνορκοι ἐχαρακτήρισαν** τὸν θανατον τοῦτον «τυχαῖον.»

ΓΕΝΝΑΙΑ ΔΙΑΜΑΧΗ ΓΥΝΑΙΚΟΣ ΤΙΝΟΣ ΜΕΤ' ΑΓΡΙΟΧΟΙΡΟΥ. —Γυνὴ τις καλουμενη Βρακεμαρτ, καὶ σύζυγος ἀμπελουργοῦ τινος, κόπτουσα πρὸ τινων ἡμερῶν χόρτον πρὸς βοσκὴν, παρὰ τὴν ἄκραν τοῦ ποταμίου Σεμόργνε (ἐν Passy Grigny) εἶδε παρὰ το ῥιθθρον καπρον ἐρχομενον ἐκ τοῦ τῆς ἀπέναντι ὀχθης δάσους. Ἐγήρασε το ὕδωρ τὸ ζῶον εἰσπηδήσαν ἐν αὐτῷ καὶ ἤρξατο νὰ κολυνᾷ διευθυνόμενον πρὸς τὸ μέρος, ἐφ' οὗ ἡ γυνὴ ἐυρίσκετο, ἅτις ἰδοῦσα αὐτὸν ἐκ τῶν ἄνω ἐπὶ τῆς ἀκτῆς ἀρχὴν ἔκλεψεν αὐτὸν πρὸς βοήθειαν· ἀλλὰ τὸ ὕδωρ πολὺ βαθὺ ὂν αὐτὸν ἔτι. Βλέπουσα οὖτως ἑαυτὴν ἀπελπισμένην καὶ ἀδύνατον, ἡ γυναὶκ γνοῦ ἀπίστασιν παρουσιᾶζουσαν τὸν κλάδον ἐκ παρακείμενου δένδρου καὶ μετὰ μεγίστου κόπου ἐπιτυχοῦσα ἀνέμενε τὸν προσέρχεσθαι τοῦ ζῶου, οὗτινος τὴν ὁρμὴν κατεβραδυνεν ἐκεῖ ἀρκούντως ἐπιλεκτικὴ κόνη, προσπαθοῦσα ἐπὶ τοῦ κλάδου νὰ ἀναβῇ. Ἀφοῦ ἐπὶ πολὺ διήρκεσεν, ἡ ἐν λόγῳ γυνὴ ἀφοῦ ἀφῆκε τὸν κλάδον, ἐπὶ τέλους ὅμως ἡ κόνη ἐκαρφίζθη ὑπὸ τὰς γυναικείας βάσεις τὰ ἐσχάτα τοῦ κλάδου ἀνεφάνη κτυπωμενα κατεκρατοῦντα τὴν κεφαλὴν τοῦ ἐν λόγῳ κτηνίου τινὸς. Τὰ συμβεβηκότα τοῦτο παρεκτα ἐγκόσμιον εἰς τὸν ἀνθρωπινὸν κόσμον, πάντες θὲ οἱ κατοικοι αὐτῆς προσήλθον ἐν βροχῇ εἰς τὸ πεδίον τῆς μαχῆς. Ὁ κάπρος δὲ, ὅστις ἐβδομηκοντα καὶ πέντε περίπου χιλιόγραμμον ἐσταθμίζεν, ἐτέθη ἐπὶ τινος ἁμάξης καὶ μετεκομίζη ἐν πομπῇ εἰς τὸν τῆς ἀνθρωπίνης γυναικὸς οἶκον.

ΓΝΩΜΑΙ ΠΕΡΙ ΠΑΙΔΩΝ.—Ὁ τῶν παιδῶν περίπατος δὲν πρέπει νὰ ἦναι πολύς. Διὰ τὸ ὅτι ὁ ἀέρας· Δίοτι ἡ ἐξασκήσεις τῶν ὀγκωμένων οὐ μόνον ἐμποδίζει τὴν τε θρέψιν καὶ ἀνάπτυξιν, ἀλλὰ καὶ πολλοστὸν ποιεῖται ἐπιφέρει, ὅστις κατ' ἐπίτασιν ἔκαστα καθιστᾷ ταῦτα. Διὰ τὸ ἐν πάλαι ἡ κατοχρεστο τὸν διὰ τοὺς παῖδας ἀναπαῤῥίνου βλέπτειν τὴν ἀγίαν αὐτῶν· Διότι ἔνεκα τῆς εὐκολίας, μεθ' ἧς ἐν αὐτοῖς φέρονται, παρακινοῦνται αἱ τροφοὶ νὰ κρατῶσιν αὐτὰ ἐπὶ ποσὸν ἐκτὸς τοῦ οἴκου. Ὁπόταν δὲ τὰ τέκνα διαρκῶς εἰς τὴν ὑπερβολικὴν δὲ αὐτὰ ἐπίρροιαν τοῦ φυτοῦ καὶ τοῦ ἐξαιρετικοῦ ὕδατος κεῖνθεν τὰ μέγας παρουσιᾶζει ἐν τούτοις καταλαμβάνει ταῦτα, καὶ τὰ ὑπτεῖ εἰς ἀτονίας καὶ ναρκώτεως καταστασιν, κτες ἀυτ ὅπνον συνέχεις ὑπολαμβάνεται.

Η ΕΥΤΥΧΙΑ.—Οὐδεὶς σοφὸς δύναται ν' ἀρνηθῇ, ὅτι ἡ ὑγιεστέρα ἠθικὴ κατάστασις εὑρίσκεται ἐν μέσῳ τῆς μᾶλλον ἀῤῥόνου εὐτυχίας· Ἡ εὐτυχία εἶναι πρόδηλος ἡ φυσικὴ καὶ δεῖα ἐκείνη ἀτμοσφαῖρα τῆς ψυχῆς, ἐν ᾗ τὸ ζῆν, κυνεῖσθαι, καὶ ἀπολαμβάνειν παντων τῶν ἀγαθῶν, ἐγκλείεται, καὶ ἅτις οὐράνιον αὔξησιν ἐπ' αὐτῶν δύναται νὰ ἐπιφέρῃ ἀναλόγως τῆς ἐκαστου μεριδος. Ἐὰν τις ἔλεγον, ὅτι εὐχαῖς, ἢν ἐκ τῶν ἀγαθῶν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἐπιτυχεῖν δὶ' ἄλλο καὶ τὸ αὐτὸ ἀτομον περιλαμβάνει, θὲ λεγεν τὴν ἀλήθειαν, ὅτι τὸ εὐτυχὲς μὲν ἀλλὰ ἐπιτεῖν τῶν ἐκείνῳ ἀνθρωπίνῳ ἀτομῳ ἐστὶν ἀνάλογον τῶν ἐν αὐτῷ ἀγαθῶν· ἀλλὰ τὸ ἐν ἐν

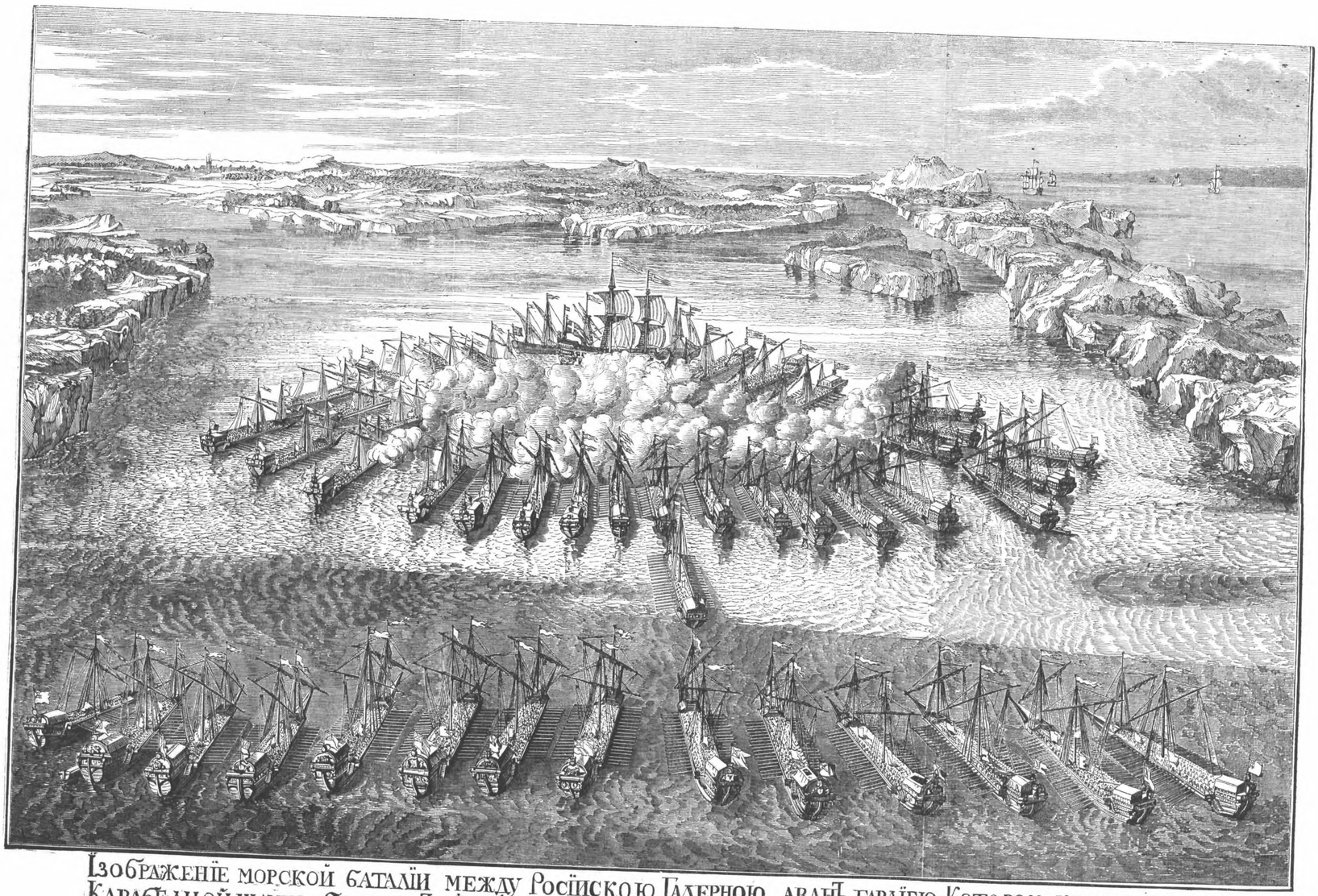

Ізображенїе морской баталїи между Росїйскою Галерною авань гардїею Которою командовалъ Карабелной шаутъ беинахтъ. Ішведцкою эскадрою Подкомандою шаутъ беинахта эрнъ шїлта Случившейся у гангута Іюля въ 27 день 1714 году.

ΝΑΥΜΑΧΙΑ ΕΞΩΘΕΝ ΤΟΥ ΑΚΡΩΤΗΡΙΟΥ ΧΑΓΓΟ ΜΕΤΑΞΥ ΡΩΣΣΩΝ ΚΑΙ ΣΟΥΗΔΩΝ. (Ἰδε σελ. 48.)

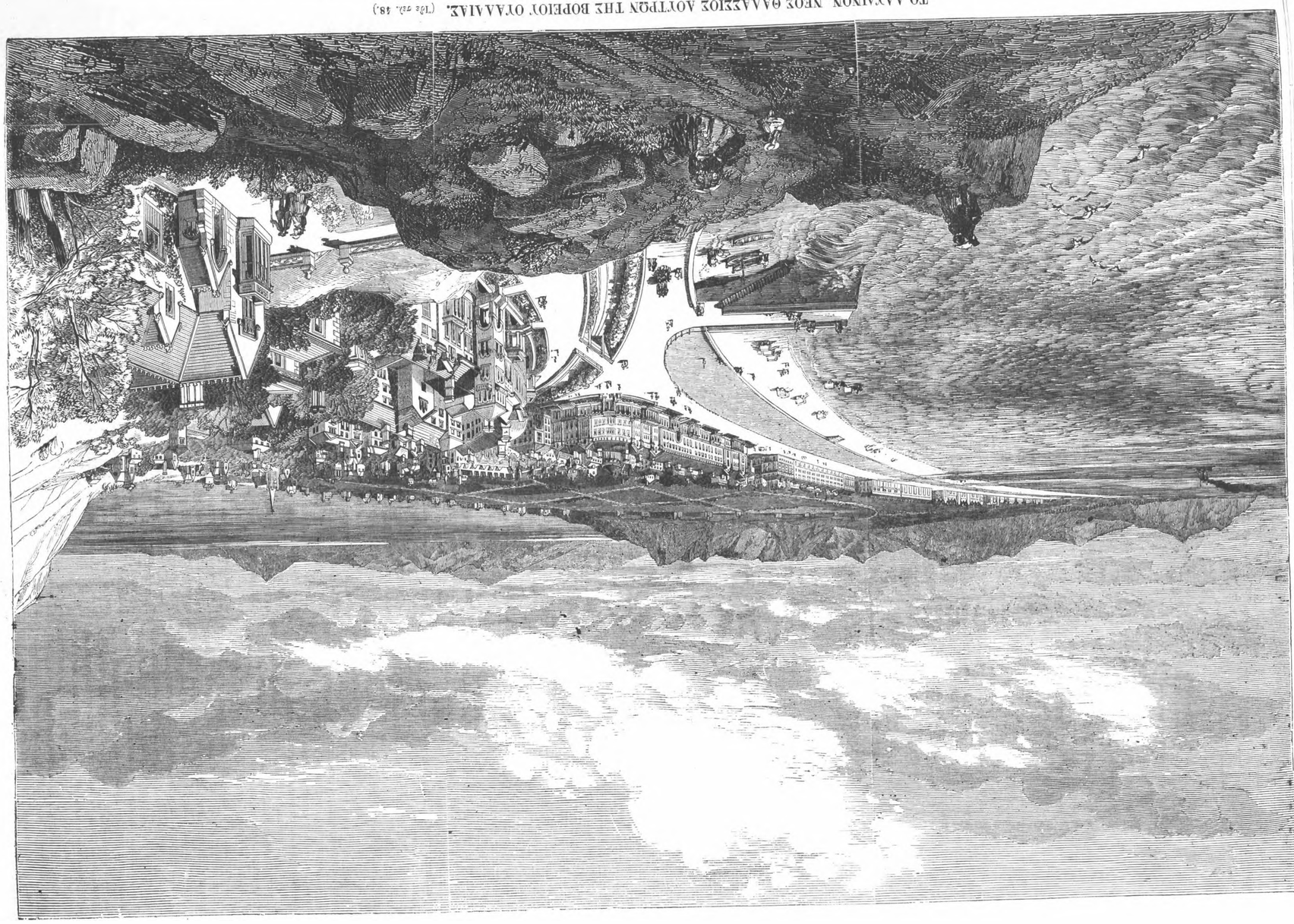

ΤΟ ΛΑΓΑΙΝΟΝ, ΝΕΟΣ ΘΑΛΑΣΣΙΟΣ ΛΟΥΤΡΩΝ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΟΥΑΛΛΑΣ. (Ἰδε σελ. 48.)

Ο ΑΛΗ ΠΑΣΣΑΣ

ΗΤΟΙ

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ, ΑΠΙΣΤΙΑ, ΤΥΡΑΝΝΙΑ.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΤΡΕΙΣ

ΥΠΟ

ΣΤΕΦΑΝΟΥ Ο. ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

ΚΕΦΑΛ. Ζ.

Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΠΕΤΡΟΣ Ο Γ'.

Εἶχε ἤδη ἀπομακρυνθῆ ὁ Ἀλῆς ἐκ τῆς μονῆς τῆς Πολλίνας καὶ διευθύνετο πρὸς τὸ Καρβουνάρι, ὅτε ἐν τῷ σκότει τῆς θυελλώδους ἐκείνης νυκτὸς διέκρινε τὰ πλήθη τῶν Ἀθιγγάνων. Πλησιάσας ταῦτα ἐζήτει τὴν Ζιδρέ. Μὲ τὴν ὡραίαν ταύτην γόησσαν θέλομεν ἰδεῖ συνεχῶς, ὅτι εἶχεν οὗτος σχέσεις στενὰς, ὅτι αὕτη ἐσταθῆ ὁ αἴσιος τῆς ἐφήβου αὐτοῦ ἡλικίας ἀστὴρ καὶ ὅτι τὴν ἐγνώρισε μέσῳ τοῦ ἐκ Σαβόης ἰατροῦ τοῦ πατρὸς του Ἱερωνύμου Δε λα-Λάνση. Τῆς συντόμου ὁμιλίας τοῦ Ἀλῆ μετὰ τῆς Ζιδρὲς παρὰ μιᾷ τῶν τότε σωζομένων στηλῶν τοῦ ναοῦ τῆς Ἀπολλωνιάς, ἐμάθαμεν τὸ κυριώτερον μέρος διὰ στόματος τοῦ Νίκου Τσάρα. Μετὰ τὴν συνδιάλλεξιν ταύτην, πολλάκις καὶ θερμῶς ἐναγκαλισθεὶς αὐτὴν εὐθυμος ἐπέστρεφεν εἰς τὸ Καρβουνάρι.

Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἀδοιπορίας ὁ διαβολικὸς νοῦς τοῦ Ἀλῆ δὲν ἠδύνατο νὰ κορεσθῆ εὐφροσύνης διὰ τὸν τρόπον, μεθ' οὗ ἐξηπάτησε τὸν παπᾶ Εὐθύμιον. Πᾶς τις ἄλλος συνηλικιώτης αὐτοῦ διερχόμενος τοὺς ἀγρίους ἐκείνους τόπους κατὰ νύκτα τοιαύτην, ὁμοίαν τῶν καταχθονίων τοῦ Ἅδου, ὅτε ὁ μὲν ἀὴρ ἠπείλει ὡς ξηρὸν φύλλον ν' ἀναρπάσῃ ἐκ τῶν ποδῶν εἰς τὸ ὕψος τὸν ἄνθρωπον, ὁ δ' ὄμβρος κατέκλυζε τὰς ὁδοὺς καὶ τὰ στενὰ ὅλα, ἕκαστος ἄλλος, λέγομεν εἰς ἡν θέσιν του ἔπρεπε καὶ μετὰ προσοχῆς καὶ μετὰ φόβου νὰ πορεύηται· πλὴν ὁ εὐκαμπτος καὶ ἀστερόμματος Ἀλῆς ἔτρεχεν, ἐπήδα, κατ' οὐδὲν ἀναστέλλων τὴν πορείαν του, καὶ βόσκων μᾶλλον εἰς μέθην χαρᾶς, ἡ φροντίζων διὰ τοὺς τηλικούτους κινδύνους. Τῷ ὄντι, ἡ πεπυρωμένη φαντασία αὐτοῦ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἦτο ἐμβλογος ὡς ἡ ἰδία καρδία του, ὅτε ἐξῆλθε τῶν ἀγκαλῶν τῆς ὡραίας Ζιδρες, ἡστινος τὰ κάλλη καὶ ἡ γοητευτικὴ ἡδυπάθεια ἦσαν τοσούτῳ περίφημα, τοὺς χρόνους ἐκείνους ὅσῳ καὶ ἡ ἀγχίνοια αὐτῆς καὶ ὁ τρόπος μεθ' οὗ ἐπροφήτευεν. Ἡ νέα αὕτη εἶναι ἡ ἐνσπείρασα εἰς τὴν φαντασίαν τοῦ δοξομανοῦς βέη τὴν ἰδέαν τοῦ ν' ἀποκατασταθῇ μέγας ὡς βασιλεὺς ἀπὸ Μοιτενέγρου μέχρι Μάνης.

Ὁ Ἀλῆς εἶχε τυφλὴν πεποίθησιν εἰς τοὺς λόγους τῆς γοήσσης, διότι πάντα ὅσα αὕτη προεμήνυεν ἐπραγματοποιοῦντο. Ἡ Ζιδρὲ ἐφώτισε τὸν νοῦν αὐτοῦ διὰ παντοίων ἀποκρύφων τεχνασμάτων, ὡς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα μεταχειρίζονται οἱ μαγγανευταί, οἱ ψηφοπέκται, οἱ θαυματοποιοί, οἱ ἀγύρται, οἱ ἐγγαστρίμυθοι, οὗτος δὲ ἐφαρμόζων ταῦτα πολλάκις μετ' ἐπιτυχίας ἐπὶ τῶν ἁπλουστάτων πνευμάτων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, θαυμάζων διὰ τὴν ἐπήρειαν καὶ τὸ κράτος, ὅπερ παρ' αὐτοῖς ἐκέρδισε πρὶν πατήσῃ τὸ εἰκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἐμεθύσθη φιλοδοξίας καὶ ἐνεπλήσθη τοιαύτης ἐμπιστοσύνης περὶ τοῦ μέλλοντός του, ὥστε πολλάκις ἡ φαντασία του ἀνίπτατο μέχρις ἀκατορθώτων ἐνυπνίων. Ἠδύνατο τότε νὰ σφάξῃ καὶ νὰ πνίξῃ ὁλοκλήρους λαοὺς, νὰ καταστρέψῃ πόλεις, νὰ ἐξολοθρεύσῃ βασίλεια, τέλος ἐπεθύμει ὡς ἄλλος Ἀλαρίχος, πᾶσα κοινωνία νὰ μὴ ἦτο ἡ εἰς ἀσταχὼν, ὅντινα νὰ ἠδύνατο διὰ τῆς δρεπάνης του εἰς μίαν στιγμὴν ἐκ τοῦ προσώπου τῆς γῆς νὰ ἐξαλείψῃ. Ἡ ὁρμὴ τοῦ φιλοδόξου βέη διὰ τὴν τοιαύτην ἐπιτυχίαν ἦτον ἀκράτητος καὶ μολαταῦτα ἡ ἐλαχίστη δυσμένεια τῆς τύχης, ἡ ἐλαχίστη ἀποτυχία, ὁ ἐλαχιστος κλύδων ἐπήρκει, ἵνα μεταβιβάσῃ αὐτὴν ἐκείνην τὴν εὐφλεκτον καρδίαν, αὐτὴν ἐκείνην τὴν πυρόεσσαν φαντασίαν εἰς ζοφωδεστέρους στοχασμοὺς νὰ ἐμβυθίσῃ αὐτὴν εἰς τὴν μεγαλειτέραν ἀποκαρδίωσιν καὶ ἀθυμίαν.

Ὅταν ὁ Ἀλῆς ἀφῆκε τὴν Ζιδρὲ, μεθ' ἧς ἐσυμφώνησε διὰ λόγους, οὓς θέλομεν ἰδεῖν ἐν τῷ ἑπομένῳ κεφαλαίῳ ἰδεῖ, νὰ συναπαντηθῇ μετὰ πέντε ἡμέρας εἰς Μαυροβούνιον, ἡ φαντασία του ἀνίπτατο ὑψηλότερα τῆς ἰδίας τρικυμίας. Ἐφαντάζετο ἑαυτὸν ἤδη μέγα βεζύρην, ἐνόμισεν, ὅτι ἦτον ὁ θαυμαστὸς τοῦ σύμπαντος κόσμου, τὸ ἀντικείμενον τοῦ φθόνου καὶ τῆς ζηλοτυπίας τῶν ἀνθρώπων, ὁ γαμβρὸς τοῦ Σουλτάνου. Ἀφιχθεὶς ὅμως εἰς Καρβουνάρι καὶ τοὺς πάντας ἰδὼν εἰς ταραχὴν διὰ τὴν δραπέτευσιν τοῦ Βελιου, διὰ τὸν φόνον τοῦ φύλακος, διὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ ἀγᾶ, τῆς μητρὸς καὶ ἀδελφῆς του, κάλλιστα δὲ γινώσκων ὅτι περιέπεσον εἰς χεῖρας τοῦ Βελιου, ὅστις τεθειμένος ἤτο ἀπὸ τοὺς Γαρδικιωτας, ἵνα τοὺς συλλάβῃ καὶ παραδώσῃ πρὸς τούτους, τότε διὰ μιᾶς εἰς ἀνώτατον βαθμὸν ἀπελπίσθη. Τὰ μεγάλα πτερὰ τὰ ὑψοῦντα αὐτὸν πρὸ τινων στιγμῶν εἰς τὰ νέφη ἔπιπτον ὡς τὰ τοῦ ἐγχυματιζομένου πτηνοῦ καὶ ὁ ἥρως μας ἐβυθίσθη εἰς ἀθυμίαν. Ἡ ἡρωϊκὴ μήτηρ του Χάμκω ἡ ὁδηγήτρια τῶν ὅπλων του ἦτον εἰς χεῖρας τοῦ τρομερωτέρου της ἐχθροῦ τοῦ Βελιου καὶ ἐκ τούτου ἔπρεπε νὰ μεταβῇ εἰς τὰς τῶν κτηνωδεστέρων ἀνθρώπων τῆς Τοσκαρίας, τουτέστιν εἰς τὰς τῶν Γαρδικιωτῶν.

Ὠπλίσθη καὶ ἐξῆλθε περὶ τὴν αὐγὴν τῆς ἐπιούσης, ὅτε τὴν τρικυμίαν ἤρχετο τὸ φῶς τοῦ ἡλίου νὰ καταστήσῃ ἠπιωτέραν, λαβὼν δὲ καὶ αὐθις τὴν πρὸς τὴν μονὴν τῆς Πολλίνας ὁδὸν, ἐνθα ὁ πασσᾶς τοῦ Βερατίου Κούδρης εἶχε πέμψει πεντακοσίους στρατιώτας, ἔτρεχε πρὸς ἀναζήτησιν τῆς μητρὸς του.

Εὗρε τοὺς Ἀθιγγάνους κατεσκηνωμένους, τοὺς δὲ στρατιώτας ἀναχωροῦντας, καθότι οὐδὲν ἀνεκάλυψαν ἐντὸς τῆς μονῆς, ἀφήσαντας δὲ ἐκτὸς ταύτης τινὰς φύλακας, ἵνα εἰδοποιήσουν ἂν ἴδουν τὸν Χρῆστον Μιλλίόην ἐκεῖ προσερχόμενον.

Ὁ Ἀλῆς ἐξήτησε τὴν Ζιδρὲ, πλὴν αὕτη εἶχε γίνει ἀφαντος, κατὰ τὴν συνήθειάν της, χωρὶς οὐδεὶς νὰ δύναται νὰ τὸ πληροφορήσῃ ποῦ μετέβη. Ἐπίσης δὲν ἠδυνήθη νὰ πληροφορηθῇ εἰς ποῖον μέρος διευθύνθη ὁ Χρῆστος Μιλλιώνης, οὐδ' ἐτόλμα πλείον νὰ χρονοτριβήσῃ ἐκεῖ· καθότι τὸ ἐνταλματῆς συλλήψεως τῶν Γαρδικιωτῶν ἦτο δι' αὐτὸν μᾶλλον ἢ διὰ τὰς γυναῖκας. Ἀνεχώρησε διὰ τὸ Βεράτιον, ἀνεπαυθὴ ἐκεῖ ὅλην τὴν ἐπίλοιπον ἡμέραν καταβεβλημένος καὶ θεωρῶν τὰ πάντα ὑπὸ τὴν μελανοτέραν ὄψιν των, καὶ διὰ πρώτην φορὰν αἰσθανόμενος τὴν πρὸς τὴν γόησσαν ἐμπιστοσύνην του κλονουμένην. Ὅπερ δὲ μᾶλλον τὸν ἀπεκαρδίωνεν εἰς τὸν ἔσχατον βαθμὸν ἦτον ἡ ἐξάντλησις τοῦ βαλαντίου του, διότι ἐγνώριζεν ὅτι ἄνευ χριμάτων τῷ ἦτον ἀδύνατον καὶ τοὺς ἀνθρώπους του νὰ διατηρήσῃ καὶ τῆς μητρὸς τὴν εἰς τοὺς Γαρδικιώτας παράδοσιν νὰ προλάβῃ.

Ἐν τοιαύτῃ θέσει, οὔτε κἂν φανταζόμενος, ὅτι παρὰ τῷ πλησιοχώρῳ Τομάρῳ ἡ μήτηρ καὶ ἀδελφή του τὴν ἰδίαν ἐσπέραν ἀντὶ μεγίστης ποσότητος χριμάτων ἀντηλάσσοντο, ἠγέρθη τὸ μεσονύκτιον καὶ ἔλαβε τὴν πρὸς τὸ Τζέρνο-Γκόρα ἡ Μαυροβούνιον ὁδόν. Ἀφιχθεὶς δὲ εἰς τὴν μονὴν τῆς Ζέττιεγας (α) ἐζήτησε νὰ παρουσιασθῇ πρὸς τὸν ἐξοχώτατον Ἱερώνυμον Δε-Λα-Λάνση.

Ὁ φύλαξ, πρὸς τὸν ὁποῖον ὁ Ἀλῆς ἀπετάθη, ρίψας ὄμματα ὑπερήφανα καὶ μᾶλλον καταφρονητικὰ, ἀπεκρίθη, ὅτι ὁ ἐξοχώτατος δὲν ἠδύνατο τὴν ἡμέραν ἐκείνην νὰ δεχθῇ μηδὲ τὸν ἴδιον πατέρα του, ἐὰν παρουσιάζετο, καθότι εὑρίσκετο εἰς συμβούλιον μὲ τὸν Πέτρον Γ'. τὸν αὐτοκράτορα πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν. Συγχρόνως ἐποίησε τρὶς τὸν σταυρὸν του καὶ ἀπεκαλύφθη τὸ φέσιον αὐτοῦ ὡς σημεῖον σεβασμοῦ.

Ὁ Ἀλῆς ἤνοιξε τοὺς γαλανοὺς ὀφθαλμοὺς του καὶ ἐθεώρησε τὸν ῥωμαλέον Μαυροβουνιώτην μετὰ πολλῆς ἀπορίας ἴσης τῆς εἰρωνείας ἤτις, διέτρεχεν ἅπαν τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἕκτος τῶν χειλέων του· μετὰ τινα δὲ σιωπὴν ἐπανέλαβε·

— Μή με ἐκλαμβάνῃς διὰ τρελλὸν, ἢ ἀνόητον, καλὲ μου Μαυροβουνιῶτα, δόσε τοῦτο τὸ σημεῖον πρὸς τὴν ἐξοχότητά του καὶ θὰ ἰδῇς ὅτι πάραντα θὰ σὲ διατάξῃ νὰ μὲ ἐπιτρέψῃς, ἵνα εἰσέλθω.

— Ἐγὼ δὲ σὲ πέρνω διὰ τρελλὸν, ἀπεκρίθη οὗτος στρίφων τὸν μύστακα, ἀλλὰ μοῦ φαίνεται, παιδί μου, σὺ θέλεις νὰ κάμῃς τὸν τρελλὸν διὰ νὰ μὲ γελάσῃς νὰ σὲ ἀφήσω νὰ ἐμβῇς καὶ ἰδῇς τὸ λαμπρὸν πρόσωπον τοῦ μεγάλου Κζάρου τῆς Ῥωσσίας τοῦ νέου Κωσταντίνου μας... ἀλλ' αὐτὰ δὲν περνοῦν μαζή μου... πήγαινε ἀπ' ἐδῶ παιδί μου . . . τὸ μουστακάκι σου πρέπει τριάντα ἐπιτάφιους ἀκόμα νὰ φιλήσῃ ἕως ὅτου νὰ μετρηθῇ μὲ τὸ δικό μου . . . πήγαινε καὶ ἄρθῃ ἡμέρα ποῦ ὁ αὐτοκράτωρ ὁ Πέτρος Γ'. θὰ ῥίψῃ τὸ γουναρίστικο καλπάκι, καὶ μέσα στὴν Ἅϊα Σοφὶὰ θὰ φορέσῃ τὴ χρυσὴ τοῦ Παλαιολόγου κορώνα... πήγαινε στὴν Κωνσταντινούπολιν σταυρογυιέ μου, γιατί σαι πολὺ ὄμορφο παιδὶ γιὰ νάσαι σὲ τοῦτα τὰ βουνά· πήγαινε ἀπὸ τῶρα νὰ πιάσῃς τόπο στὴ Ἅϊα Σοφὶὰ μέσα νὰ δῇς τὴ παράταξι.

Πάλιν δὲ ἀπεκαλύφθη καὶ ἐποίησε πολλάκις τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ.

Ὁ Ἀλῆς ἐξ ὅσων ἤκουε καὶ ἔβλεπεν ἤρχιζε νὰ πιστεύῃ, ὅτι ὁ φίλαξ ἐκεῖνος τῳόντι ἔπρεπε νὰ ἦτο βεβλαμμένος τὸν νοῦν καὶ ἐξήτησε νὰ ὁμιλήσῃ μὲ ἄλλον τινὰ, ὅτε εὐτυχῶς ἡ θύρα ἀνοίγεται καὶ ἐξέρχεται εἰς καλόγηρος. Ἀπετάθη πάραυτα πρὸς τοῦτον καὶ εἶπε τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐκεῖ παρουσίας του, δείξας τὸ χαρτίον, ὅπερ ἔφερε τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἰατροῦ, ἵνα συγχωρῆται πρὸς τὸν κρατοῦντα τοῦτο ἄμεσος καὶ ἐλευθέρα ἄδεια νὰ εἰσέρχεται κατὰ πᾶσαν ὥραν.

— Εἰς πᾶσαν ἄλλην ἡμέραν τὸ χαρτὶ τοῦτο εἶναι ἅγιον ὡς ἀντίδωρον, εἶπεν ὁ ἱερεὺς, καὶ διὰ νὰ κρατῇς τοῦτο, ὦ ξένε, σημεῖον ὅτι ὄχι μόνον εἶσαι χριστιανός, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν καὶ μυστικῶν πλὴν σήμερον, ὡ εὐλογημένον καὶ ἀγαπητὸν τῷ Κυρίῳ τέκνον, οὐδεὶς δύναται νὰ εἰσέλθῃ ἐνταῦθα, οὐδεὶς δύναται νὰ ἰδῇ τὴν ἐξοχότητά του, καθότι ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ αὐτοκράτωρ πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν Πέτρος ὁ Γ'. ὁ Μόσχας ἐσχάτως εἰς Μαυροβούνιον ἀφιχθεὶς κρατεῖ τὴν ὥραν ταύτην μυστικὸν συμβούλιον μετὰ τῶν Σερβάρων καὶ Κνέζων, ἵνα ὀργανίσῃ τίνι τρόπῳ θὰ γείνῃ ἡ πομπὴ τῆς εἰσόδου αὐτοῦ εἰς τὸ ἔκλαμπρον Βυζάντιον. Ἀμήν! Ἀμήν! ἄγιε Τρύφων τοῦ Κατάρου, βοήθησον, προσέθεσεν ὁ ἱερεὺς καὶ ἐσταυροκοπήθη πολλάκις.

Ὁ Ἀλῆς ἐλησμόνησε πρὸς στιγμὴν τὰς δυστυχίας του καὶ ἤρχισε ὑπὸ περιεργείας νὰ κυριεύηται. Πέτρος ὁ Γ'. τῆς Ῥωσσίας εἶπε καθ' ἑαυτὸν, κατέβη εἰς τὴ Μαυροβούνιον ἐπὶ τῶν ξηρῶν καὶ πτωχοτάτων τοῦ χωρίου καὶ ἑτοιμάζει ἐνταῦθα τὴν πρὸς τὸ Βυζάντιον πορείαν του!! καὶ οὐδεὶς ἄχρις ὥρας εἰς τὴν ἐπίλοιπον Τουρκίαν ἤκουσέ τι περὶ τούτου!!... ἀλλ' ὁ Πέτρος ὁ Γ'. ἑδολοφονήθη πρότινος καιροῦ εἰς Πετρούπολιν!... Τὰ δύο ὁμιλοῦντα πρόσωπα τοιαῦτα εἶναι βεβαίως ἔξω φρενῶν...

Ἐν τούτοις ἐξακολουθήσας τὰς ἐρωτήσεις του πρὸς τούτους, ἵνα ἀνακαλύψῃ, ἂν πραγματικῶς φρενοπληκτοι εἶναι ἢ τὸν ἐμπαίζουν, ὄχι μόνον τούτους εὗρεν ὁμιλοῦντας σπουδαίως, ἀλλὰ καὶ ἄλλους ὑποστηρίζοντας ταῦτά.

Ἐπείσθη τέλος ὁ Ἀλῆς, ὅτι ἦτον ἀδύνατον τὴν ἡμέραν ἐκείνην νὰ συναπαντηθῇ μετὰ τοῦ ἰατροῦ· παρακατέθεσε ὅθεν ἐν μικρὸν δέμα μέ τινα ἐνδύματα, ὅπερ ἐκράτει, εἰς ἱερέως τινος ὀνοματζομένου Δανιὴλ τὸ κελλίον καὶ ἀπῆλθεν ὅπως δαπανήσῃ τὸ ἐπιλοιπον τῆς ἡμέρας περιδιαβάζων μεταξὺ τοῦ πάντα ἀγνώστου τῷ καιρῷ ἐκείνῳ τούτου λαοῦ. Παρακολουθοῦμεν καὶ ἡμεῖς τὸν Ἀλῆν εἰς τὴν σύντομον ταύτην περιήγησιν.

Τὸ Μοντενέγρον ἡ μᾶλλον τὸ Τζέρνο-Γκόρα ἡ τὸ τουρκιστὶ Καρὰ Δάγκ ἢ ἀλβανιστὶ Μὰλ-Ἐσιζᾶ, τὸ ἄχρι σήμερον συχνὰ διαταράττον τὴν εὐρωπαϊκὴν εἰρήνην, εἶναι χώρα πρωτότυποις, φιλελεύθερος, χριστιανικὴ καὶ ἀξία θαυμασμοῦ. Ἂς περιγράψωμεν αὐτὴν, ὅσον τὰ ὅρια τοῦ παρόντος πονήματος ἐπιτρέπουσιν.

Ἡ ἔκτασίς του ἀμφίβολον ἂν ἦναι περισσοτέρα τῶν διακοσίων λευγῶν καὶ ὁ πληθυσμός του τῶν 70,000 κατοίκων. Εἶναι χώρα συνισταμένη ἐκ σωρείας τραχέων ὀρέων, χιονοσκεπῶν καὶ συζευγνυμένων διὰ ζυγῶν δυσβάτων καὶ ἀπορρώγων, ἀποζευγνυμένων δ' ἐνίοτε διὰ βαράθρων καὶ λεκανῶν καταφύτων ὑπὸ πυκνῶν δασῶν φυγοδένδρων, ἀγρίων πευκῶν, λεπτοκαρυῶν, κοκκυγεῶν καὶ ἐλάτων. Διασχίζονται δὲ ταῦτα ὑπὸ τῶν ὀρμητικῶν καὶ καταῤῥακτωδῶν ποταμῶν τῆς Ξερνοζεβίτζας καὶ Μοράκας, οἵτινες πολλοτάτους πρὶν τῶν ἐκβολῶν των χωνεύουσιν ἄλλους μικροὺς χειμάῤῥους, καταῤῥέοντας ἐκ τῆς διαλύσεως τῆς ἐπὶ τῶν ὀροπέδων καὶ ἀκρωρειῶν χιόνος τῆς δυσβάτου ταύτης χώρας (α).

Κατὰ τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν εὑρισκόμεθα ἐνταῦθα, πρὸ μιᾶς δηλ. σχεδὸν ἑκατονταετηρίδος, τὸ μέρος τοῦτο διέφερε κατὰ πολὺ τοῦ σημερινοῦ. Ἦτο διῃρημένον εἰς πέντε ἐπαρχίας ναχιὲς ἢ ναχάδες, τὴν Κατούνσκα δηλονότι, τὴν Λιεσάνσκα, τὴν Πιεσιβάσκα, τὴν Ῥιέσκαν καὶ τὴν Ξερνίσκαν, περιεχούσας ὁμοῦ ἑκατὸν δεκαὲξ χωρία. Εἶχε δὲ δέκα χιλ. ἀνδρειοτάτους μαχητάς. Εἰς τὰς ἄνω ἐπαρχίας προσετέθησαν κατόπιν καὶ ἕτεραι τέσσαρες ἡ Πίπερι, ἡ Μπσελοπολίτζη, ἡ Μοράτζκα καὶ ἡ Κούτζκα. Παραλείπομεν τὴν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας γενομένην αὔξησιν τῆς ἡγεμονίας ταύτης, περιοριζόμενοι εἰς τὴν πρὸ τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως κατάστασιν αὐτῆς (β).

Ῥωμαλέοι, ἀνειδεῖς, γενναῖοι, ἀνεξάρτητοι, φιλοπάτριδες, φιλόξενοι, λιτοὶ καὶ ἐκδιτητικοὶ οἱ Τζέρνο-Γκορῖται ἦσαν οἱ δεισιδαιμονέστατοι καὶ προληπτικώτατοι παντὸς ἑτέρου λαοῦ, τῆς τότε Τουρκίας, ἔχοντες διὰ πολλὰ πράγματα συνηθείας παραδόξους, καὶ ἀχρεῖα τὰ ὀνόματα νόμους· ἐπαίδευον, λόγου χάριν, τὴν μοιχείαν μὲ θάνατον καὶ τὴν δολοφονίαν διὰ προστίμου· ἡ ἁπλουστέρα ποινὴ διὰ τοὺς μοιχοὺς ἦτον ἐνίοτε ἡ ἀποκοπὴ τῶν ὤτων καὶ τῆς ῥινός. Εὐθύμου καὶ ὠρχοῦντο εἰς τὸν ἐνταφιασμὸν τῶν συγγενῶν καὶ φίλων των, καὶ ἔκαιον ζῶντας τοὺς ἐπιληπτικοὺς (σεληνιαζομένους) νομίζοντες ὅτι ὁ δαίμων κατοικεῖ ἐντὸς αὐτῶν (γ). Ἐδιοικοῦντο τότε ὑπὸ τεσσάρων ἀρχηγῶν καλουμένων Σιρδάρων, οἵτινες ἐν καιρῷ μὲν εἰρήνης ἦσαν οἱ δικασταὶ, ἐν καιρῷ δὲ πολέμου οἱ στρατηγοί. Ἕκαστον χωρίον ἐδιοικεῖτο ὑφ' ἑνὸς Κνέζου, οὗ τινος ἡ διοικητικὴ ἐξουσία ἦτο διαδοχική. Ὁ πρόεδρος τούτων ἐκαλεῖτο Βλαδίκας. Ὑπεράνω δὲ πάντων τούτων ἐγείρετο ὁ ἀρχιεπίσκοπος ὑπὸ τὸ λάβαρον, τοῦ ὁποίου ἐν καιρῷ πολέμου οἱ Σιρδάροι ἤρχοντο νὰ λάβουν τὰς ὁδηγίας του.

Οἱ Κνέζοι καὶ οἱ Σιρδάροι συνηθροίζοντο γενικῶς

(α) Ἡ Ὁμώνυμος πόλις, ἥτις τότε ἦτο καὶ ἡ πρωτεύουσα τοῦ Μαυροβουνίου, γράφεται Cettigne καὶ Czettignie εἰς τοὺς εὐρωπαϊκοὺς χάρτας. Ἡ Μονὴ αὕτη ἐθεμελιώθη τὸ 1485 ἀπὸ τὸν Ἰωὰν υἱὸν τοῦ Στεφάνου, πρίγκιπος Σκαπιμήρου νικήσαντος ὑπὸ τὴν Γεώργιον Καστριώτην τὸν Μουράτ πασσᾶν τῆς Κρήνας. Καλεῖται δὲ ἔπεκης ἡ μονὴ καὶ Ζέττιντζε· καὶ ἦτο ἡ ἕδρα τοῦ ἀρχιεπίσκ.

(α) Οἱ Μαυροβουνιῶται μεσημβρινοῖς τῆς ἀρχαίας Δαλματίας εἶναι οἱ ἀρχαῖοι τοῦ Πλινίου Λαβεάται, Γεστὶ Lebeates (Πλίν. Βιβ. Γ. κεφ. 22) παρὰ τὴ ὁμωνύμῳ λίμνῃ Δαβεάτιν τὸ νῦν τῆς Σκόδρας ἢ Σκούταρι Κατ' ἀρχὰς ἀπετέλει μέρος τῆς Ἰλλυρίας ἄχρι τῆς ἐπόχης τοῦ Γεντίου, ὅτε ὑπέκυψεν εἰς τὴν κυριαρχίαν τῆς Ῥώμης καὶ μετὰ ταῦτα εἰς τὴν τῶν Βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων

(β) Montenegro par Mr. le Colonel S. Vialla de Sommières. Essai Hist et Commerc sur les Bouches de Cattaro par Adrien Dupre Paris 1818.

(γ) Edward Dodwell. Τόμ. Α'. σελ. 20. Λέγει ὅτι μέχρι τοῦ 1799 μόλις ὁ αὐστριακὸς βασιλεὺς τῆς Κατσάρος ἠδυνήθη νὰ σώσῃ μέαν νέαν ἀπὸ τῆς πυρᾶς

εἰς τὴν πόλιν Ζετιγνιὲ τὴν παρὰ τὸν Τζέρνοβιτζ ποταμὸν, ἵνα συζητῶσι τὰς ὑποθέσεις αὐτῶν.

Ἂν καὶ σλαβικὴς καταγωγῆς, κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν οἱ πλεῖστοι ὡμίλουν τὴν ἑλληνικὴν, ἐνῶ ταῦτα εἶναι ἀμφίβολον, ἐὰν ἡ φωνὴ τῶν Πλατώνων ἔχῃ τὴν ἐλαχίστην πνοὴν ἐκεῖσε· εἶναι δὲ ὀρθόδοξοι τὸ θρησκευμα.

Πρὸς διακρισιν τῆς σημερινῆς καταστάσεως τῆς χώρας ταύτης πρέπει νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι ὁ Πετροβιτζ Β. (1840—1851) εἶναι ὁ πρῶτος ὅστις ἠρώησεν εἰς ἑαυτὸν τὴν πνευματικὴν καὶ κοσμικὴν ἐξουσίαν, τὴν τοῦ Βλαδίκα δηλ. καὶ τὴν τοῦ ἀρχιεπισκόπου· ὅτι οὗτος εἶναι συνάμα καὶ ἀρχιερεὺς, καὶ δικαστὴς, καὶ νομοθέτης, καὶ ἀρχιστράτηγος. Ἐπειδὴ δὲ μένει πάντοτε ἄγαμος ἡ διαδοχὴ μεταβαίνει ἀπὸ ἀνεψιοῦ εἰς ἀνεψιόν. Περιστοιχίζεται ὑπὸ συμβουλίου ἐκ δώδεκα ἐκλεκτῶν, διὰ τῆς συγκαταθέσεως τῶν ὁποίων μόνον ἐφαρμόζονται οἱ νόμοι.

Αἱ ἐπαρχίαι διοικοῦνται καὶ ταῦτ' ὑφ' ἑνὸς Σιρδάρου καὶ ἑνὸς Βοεβόδα, αἱ κοινότητες τουτέστι Πλεμένα, ὑφ' ἑνὸς Κνέζου καὶ ἑνὸς σημαιοφόρου Γκυφαλιοτέρου καλουμένου.

Οἱ τίτλοι οὗτοι εἶναι διαδοχικοὶ εἴς τινας οἰκογενείας εὐγενῶν περιεχίζει καλουμένας (α).

Μετὰ τὴν κάθοδον τῶν Γότθων τὸ Μαυροβούνιον ἀπεμερίλθεν εἰς χεῖρας τῶν Σλάβων (β)· ὅτε δὲ τὸ ἀκμαῖον Σερβικὸν βασίλειον ἐνηγκαλίσθη τὴν Βοσνίαν, τὰς δύο Μοισίας, τὴν ἄνω καὶ κάτω Δακίαν, μέρος τῆς Δαλματίας, τότε συμπεριελάβε καὶ τὸ Μαυροβούνιον, ὅπερ ἐκαλεῖτο Ζέντα (γ). Μετὰ δὲ τὴν ἧτταν τοῦ βασιλέως Λαζάρου τὸ 1389 εἰς τὴν μάχην τῆς Κόσσοβας καὶ τὴν καταῤῥηγνυσι τῆς σερβικῆς βασιλείας, ὅτε οἱ Τοῦρκοι ὑπέταξαν τὴν Σερβίαν, ὁ Γεώργιος Βύλσχας ἐκηρύχθη ἀνεξάρτητος ἡγεμὼν τοῦ Μαυροβουνίου. Ὁ υἱὸς τούτου Σκατίμηρος ὁ ἐπικληθεὶς Τζερνόγης, ἤγουν μέλας ἐκ τῆς μελαψῆς φυσιογνωμίας του, εἶναι ὁ θεμελιωτὴς τῆς οἰκογενείας τῶν Τζερνογεβιτζι, οἵτινες ἐπὶ τόσους χρόνους ἀνδρειότατα ἐπολέμησαν τὴν δυναστείαν τοῦ Ὀσμάν, μέχρι τοῦ ἡρωϊκοῦ Γεωργίου Καστριώτου (1466).

Περὶ τὸ 1488 ἐπὶ τῆς βασιλείας Βαγιαζίτου τοῦ Β'. κατὰ τὴν ἧτταν τοῦ Ἰωάννου Κορβίνου βασιλόπαιδος τῶν Οὐγγρων, οἱ Τοῦρκοι ἐθεώρουν πλέον τοὺς Μαυροβουνιώτας ὑποτελεῖς· ἂν καὶ δὲν ἠδύναντο κατ' ἄλλον τρόπον νὰ λαμβάνωσι τὸν φόρον παρ' αὐτῶν ἢ διὰ τῶν ὅπλων καὶ τῆς αἱματοχυσίας, μέχρι τῆς ἐποχῆς τοῦ μεγάλου Πέτρου, ὅτε ὁ ἀρχιεπίσκοπος των Δανιὴλ Πέτροβιτζ προσέφερεν αὐτοὺς ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Ῥωσσίας. Ὁ μέγας Πέτρος ἔπεμψεν πλούσια δῶρα, ὅπως περιθάλψῃ τὰ δεινὰ, ἅτινα ἐπήνεγκον εἰς τὴν χώραν ἐκείνην αἱ φρικταὶ λεηλασίαι καὶ πυρπολήσεις τοῦ βεζύρου Δουμὶν Κεπριλί· πλὴν τὸ 1718 ἡ ἐνετικὴ δημοκρατία, ἐν τῇ μετᾷ τῆς Τ. Π. εἰρήνῃ αὐτῆς τοῦ Πασσάροβιτζ, παρεχώρησεν ἄνευ οὐδενὸς δικαιώματος, μηδεμιᾶς ἐξουσίας τοὺς δυστυχεῖς Μαυροβουνιώτας καὶ τὰς Τούρκους, ὅπερ ἔκαμεν αὐτοὺς νὰ ῥιφθῶσιν ἐν τῷ ἅμα εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς Ῥωσσίας. Ἔκτοτε μία σειρὰ περιπετειῶν, ὧν τινων τὰ καθέκαστα θέλομεν βαθμηδὸν ἰδεῖ ἐν τῷ συγγράμματι τούτῳ, τὴν μὲν Ῥωσσίαν παρεκίνησε τὸ 1852 νὰ δεχθῇ καὶ ἕτεραι τέσσαρες ἡ Πίπερι, ἡ Μπσελοπολίτζη, ἡ Μοράτζκα καὶ ἡ Κούτζκα. Παραλείπομεν τὴν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας γενομένην αὔξησιν τῆς ἡγεμονίας ταύτης, περιοριζόμενοι εἰς τὴν πρὸ τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως κατάστασιν αὐτῆς (β).

Ῥωμαλέοι, ἀνειδεῖς, γενναῖοι, ἀνεξάρτητοι, φιλοπάτριδες, φιλόξενοι, λιτ

ἵνα σὺν αὐτῷ ἀνιδρύσωμεν τὸν θρόνον τῶν Κωνσταντίνων...

— Ἀμήν! Ἀμήν! Ζήτω ὁ Πέτρος ὁ Γ.! ζήτω ὁ αὐτοκράτωρ τοῦ Βυζαντίου! ζήτω ὁ νεογένητος καὶ αὐτογένητος Κωνσταντῖνος! ἔκραζον οἱ ἀγαθοὶ Μαυροβουνιώται, ἕως ὅτου ὁ πέπλος τῆς ἀστέρου νυκτὸς ῥιφθεὶς ἐπὶ τῶν μελανῶν ὀρέων ἠνάγκασεν αὐτοὺς ν' ἀποσυρθῶσιν εἰς τὰ ἴδια.

Ὁ Ἀλῆς πρὶν ἀποχωρισθῇ τὸν Μαυροβουνιώτην, πρὸς τὸν ὁποῖον ὑπεκρίθη τὸν Ἱπποκράτην, τὸν ἠρώτησε·

ΩΡ. ΤΕΧ.—ΑΝΘΗ, ΟΠΩΡΑΙ, κτλ.

— Πιστεύεις ὅτι ὁ μικρὸς ἐκεῖνος ἄνθρωπος μὲ τὸ τόσο μεγάλα καλπάκι εἰς τὴν κεφαλὴν εἶναι Πέτρος ὁ Γ.

— Ἀμ' ἀφοῦ οἱ σιρδάραι καὶ οἱ ἀρχιμανδρῖται τὸ πιστεύουν πῶς δύναμαι ἐγὼ νὰ μὴ τὸ πιστεύσω. ἀπεκρίθη οὗτος ἀδιστάκτως.

— Ἀλλὰ ποῦ εἶδον ἄλλοτε οἱ σερδάραι καὶ οἱ ἀρχιμανδρῖται Πέτρον τὸν Γ. διὰ νὰ τὸν γνωρίζουν;

— Ὦ γιατρὲ, ἀμ' μὴ νομίζῃς δὰ γιατί δὲν γνωρίζομεν πολλὰ γράμματα πῶς ἤμασθε καὶ τέτοια χαϊβάνια! . . . ἐδῶ εἶναι τόσοι Μαυροβουνιῶται, ὅπου ὑπηρέτησαν εἰς τὸν στρατὸν τῆς Ῥωσσίας καὶ τὸν ἐνθυμοῦνται καὶ τὸν γνωρίζουν, ὡς ἐγὼ θὰ σὲ γνωρίζω ὕστερα καὶ ἀπὸ δέκα χρόνια, ἂν σὲ μεταΐδῶ.... ἔπειτα ἔχει στὸ κούτελο τὸ σημεῖο τῆς φιδωτῆς καὶ χονδρῆς φλέβας, ὅπου μόνος ὁ αὐτοκράτωρ οὗτος τὴν ἔχει . . . ἔχει τὴν μύτην ὅλως διόλου ῥωσσικὴν, τὸ ἀνάστημα ἡγεμονικὸν καὶ τὸ ὕψος χονδρὸν στρατιωτικὸν, τὴν δὲ φωνὴν χονδρὴν καὶ βαρεῖαν ὡς ἐκεῖνου..... ἀμ' ἔνοιά σου, πρὶν τὸν προσκυνήσουμεν ἐμάθαμεν ποίος εἶναι

— Τί νὰ σοῦ εἰπῶ, δὲν βλέπω τὴν ὥραν νὰ ἰδῶ τὸν ἀδελφόν μου καὶ νὰ πληροφορηθῶ τὴν ἀλήθειαν.... ἀκόμη οὐν δύναμαι νὰ πείσθῶ, ὅτι Πέτρος ὁ Γ. κατέβη εἰς τὸ Μαυροβοῦνι διὰ νὰ ἐκστρατεύσῃ μὲ τοὺς Μαυροβουνιώτας κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

— Θὰ τὸ πιστεύσῃς, θὰ τὸ πιστεύσῃς.... ἀφοῦ σὲ τὸ λέγω ἐγὼ πρέπει νὰ τὸ πιστεύσῃς, εἶναι ὁ ἴδιος ὁ φοβερος Πέτρος τῆς Ῥωσσίας... ἐγὼ ἠξεύρω κάτι τι περισσότερον ἀπὸ τοὺς ἄλλους, διότι ὁ ἀδελφός μου εἶναι σωματοφύλαξ τοῦ Βλαδίκα. Ἄκουσε· ἀλλὰ σὲ ἐξορκίζω εἰς τὴν ζωήν καὶ τὴν ἐπιστήμην σου νὰ μὴν εὔγῃ γρῦ ἀπὸ τὸ στόμα σου· καὶ χαμηλώσας τὴν φωνὴν ὥστε μόλις νὰ ἀκούηται, προσέθεσεν· φαίνεται ὅτι τὰ ἔχουν χαλασμένα μὲ τὴν γυναῖκά του τὴν Κατερίνα, γιατί εἶναι τοῦ διαβόλου γυναῖκα καὶ δὲν ἠμποροῦσαν νὰ ζήσουν μαζή... τὴν ἄφησε λοιπὸν καὶ ἦλθε ἐδῶ ὅπου οὔλη μας σκοτονόμαστε γιὰ τοὺς Ῥώσσους καὶ ξέρει τὴ μπιστοσύνη μας, καὶ τὴν τῶν γειτόνων μας Χειμαρριωτῶν καὶ μᾶς συναθροίζῃ νὰ κινήσωμεν κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Δὲν τὸ καταλαμβάνεις θέλει νὰ ἔχῃ δύο θρόνους, ἕνα εἰς τὴν Πετρούπολιν διὰ τὴν γυναῖκά του καὶ ἄλλον εἰς τὴν Πόλιν διὰ τὸν ἑαυτόν του.

— Λοιπὸν καὶ οἱ Χειμαρριῶτες γνωρίζουν ὅτι ὁ Πέτρος εἶναι ἐδῶ; σύνους ἠρώτησεν ὁ Ἀλῆς.

— Καὶ οἱ Χειμαρριῶτες! βέβαια καὶ οἱ Βαλτινοὶ, καὶ οἱ Ἀγραφιῶτες, μάλιστα ὁ περίφημος Χρῆστος Μιλλιώνης, ἀφῆκε τὴν Ἀκαρνανίαν καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Χειμάῤῥαν καὶ τώρα εὑρίσκεται στὸ Τόμαρο ἐπάνω καὶ περιμένει νὰ χυθῇ σὰν ἀετὸς ἅμα πέσῃ τὸ πρῶτο τουφέκι.

— Ποῦ τὸ ἠξεύρεις Μαυροβουνιώτη, ὅτι ὁ Χρῆστος Μιλλιώνης εἶναι στὸ Τόμαρο ἐπάνω, ὁρμητικῶς ἠρώτησε μὲ χείλη τρέμοντα ὁ Ἀλῆς.

— Ποῦ τὸ εἰξεύρω! τὸ ἀνεψιόι του ὁ Βέλιος ἔφθασε χθὲς τὴ νυκτα εἰς τὸ Μαυροβοῦνι. ἔλαβεν μίαν τεταμένην ὁμιλίαν μὲ τὸν Αὐτοκράτορα δύο ὁλόκληρους ὥρας καὶ εἶναι ἀκόμη ἐδῶ.

—Ὁ Βέλιος εἶναι ἐδῶ ἔντρομος ἐτοιθόρυσεν ὁ Ἀλῆς Ποῦ τὰ ἠξεύρεις ὅλα ταῦτα; μηχανικῶς προσέθεσε πίπτων εἰς ποικίλας σκέψεις.

—Ἀμ' σὲ εἶπα, ὅτι ὁ ἀδελφός μου εἶναι σωματοφύλαξ τοῦ Βλαδίκα.

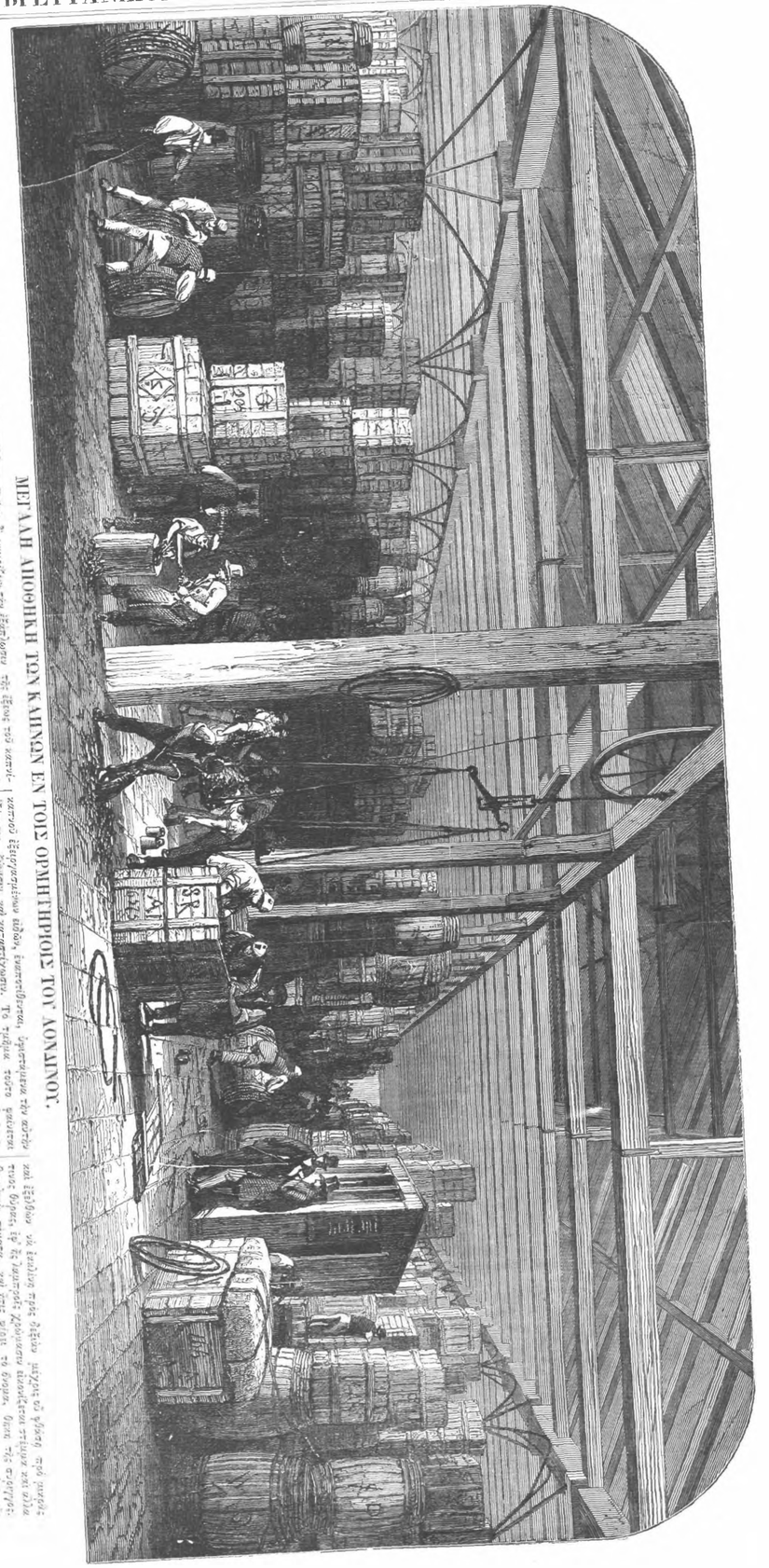

ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΘΗΚΗ ΤΩΝ ΚΑΠΟΝΕΝ ΕΝ ΜΟΝΗ ΤΟΙΣ ΟΡΜΗΘΕΙΣΟΙΣ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ.

ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ ΚΑΛΛΙΣΘΕΝΙΚΑ ΓΥΜΝΑΣΜΑΤΑ.

Γ'. Γυμνάσματα τῶν βραχιόνων.

Αἱ τῶν βραχιόνων θέσεις διαιροῦνται εἰς τρεῖς ταξεις, ἤγουν εἰς τάς τῶν ὤμων, τῶν ἀγκώνων καὶ τῶν βραχιόνων.

Τὰ γυμνάσματα τοῦ βραχίονος ἀρχονται ἀπὸ τοῦ ὤμου, ἐκτεινόμενα ἀπὸ τοῦ ἐκτεταμένου βραχίονος μέχρι τῶν ἄκρων τῶν δακτύλων. Ἡ πρώτη θέσις, ὡς ἐν ἀρχῇ ἐρρέθη, εἶναι ἡ τῶν βραχιόνων κρεμαμένων πρὸς τὰ κάτω παρὰ τῷ σώματι εἰς εὐθεῖαν θέσιν.

Αἱ κινήσεις αὐταὶ καθιστῶσιν εὔκαμπτον τὸ σῶμα, προπετες τὸ στῆθος, καὶ εὐσυστάλτους τοὺς μῦς· μεγίστη δὲ καταβλητέα προσοχὴ, ὅπως μὴ ἀποκλίνῃ πρὸς τὰ ὀπίσθεν, ἀντὶ ἔμπροσθεν, τὸ σῶμα, ὡς τούτου ἐναντιουμένου εἰς πᾶσαν ὀρθὴν καὶ ἀκριβῆ ἀρχὴν κινήσεως.

Ἔστω τὸ σῶμα εὐθὺ, αἱ πτέρναι ἐφαπτόμεναι ἀλλήλων, καὶ αἱ χεῖρες ἑκατέρωθεν πρὸς τὰ κάτω κρεμάμεναι.

1. Φέρε τὰς χεῖρας καὶ τοὺς βραχίονας πρὸς τὰ πρόσω, τῶν δακτύλων μικρόν τι ἁπτομένων ἀλλήλων κατὰ τὰ ἄκρα, καὶ τῶν ὀνύχων πρὸς τὰ κάτω ἐστραμμένων· τότε ὕψωσον αὐτοὺς κυκλικῶς ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν, τῶν ἀκροδακτύλων ἔτι μενόντων εἰς ἐπαφὴν, τῶν ἀντιχείρων διευθυνομένων πρὸς τὰ ὀπίσω, τῶν ἀγκώνων βιαίως ἀναπεταννυμένων ὄπισθεν, καὶ τῶν ὤμων κρατουμένων χαμηλῶν.

2. Χώρισον καὶ ἔκτεινον τοὺς βραχίονας καὶ τοὺς δακτύλους, φέρων αὐτοὺς βιαίως καὶ λοξῶς πρὸς τὰ ὀπίσω μέχρις ἂν ἐκταθῶσι καὶ ἀποτελέσωσιν εὐθεῖαν γραμμὴν μετὰ τῶν ὤμων, καὶ, καθ' ὅσον βαθμηδὸν καταπίπτουσιν εἰς τὴν ἀρχικὴν θέσιν τὴν κατὰ τὸ κέλευσμα «προσοχὴ» λαμβανομένην, προσπαθεῖ ὅσον τὸ δυνατὸν νὰ ὑψώσῃς τὸν λαιμὸν καὶ τὸ στῆθος.

Τὰ εἰρημένα δύο γυμνάσματα πρέπει συχνάκις νὰ ἐκτελῶνται τρεπομένης τῆς κεφαλῆς ὅσον τὸ δυνατὸν ἐπὶ μᾶλλον πρὸς τὰ δεξιὰ ἢ πρὸς τὰ ἀριστερὰ, καὶ τοῦ σώματος τηρουμένου ἰσορρόπου πρὸς τὰ ἔμπρός· τοῦτο συντείνει οὐσιωδῶς νὰ καθιστᾷ εὔκαμπῆ τὸν λαιμόν.

3. Στρέψον τὰς παλάμας τῶν χειρῶν εἰς τὰ πρόσω, ἐκτείνων βιαίως πρὸς ἔξω τοὺς ἀντίχειρας, καὶ ἔχων ἐκτεταμένους τοὺς βραχίονας· καὶ ὕψωσον αὐτοὺς πρὸς τὰ ὀπίσθεν μέχρις οὗ συνέλθωσιν ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς, τῶν δακτύλων κατακορύφως δεικνυόντων, καὶ τῶν ἄκρων τῶν ἀντιχείρων ἐφαπτομένων.

4. Διατήρησον τοὺς βραχίονας καὶ τὰ γόνατα ἄκαμπτα, καὶ κάμψον τὴν μαρικὴν ἄρθρωσιν ἕως οὗ αἱ χεῖρες ἐγγίσωσι τοὺς πόδας, τῆς κεφαλῆς φερομένης πρὸς τὰ κάτω κατὰ τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν.

5. Μετὰ τῶν βραχιόνων εὐκάμπτων καὶ εὐκινήτων κατὰ τοὺς ὤμους ἐγέρθη τι βαθμηδὸν, καὶ ἀνάλαβε τὴν θέσιν τοῦ «προσοχή!» Ὅλαι αὗται αἱ κινήσεις πρέπει νὰ γίνωνται βαθμηδὸν, οὕτως ὥστε κατὰ μικρὸν νὰ συνηθίζωνται εἰς τὴν ἄσκησιν οἱ μῦς.

6. Κάμψον τὰ ἀντιβράχια ἐπὶ τῶν βραχιόνων πρὸς τὰ ἄνω καὶ πρὸς τὸ σῶμα, ἔχων τοὺς ἀγκῶνας μακρὰν τοῦ σώματος, τῶν χρονθῶν ἐφαπτομένων ἀλλήλων κατὰ τὰς πλευρὰς τῶν μικρῶν δακτύλων καὶ τῶν ἀρμῶν διευθυνομένων πρὸς τὰ ἄνω καὶ ὑψουμένων ἰσοτασίως τῷ πώγωνι, καὶ εἰς ἀπόστασιν περίπου ἑνὸς ποδὸς ἔμπροσθεν τούτου.

7. Ἐκταθέντων βιαίως τῶν βραχιόνων πρὸς τὰ ὀπίσω, τὰ ἀντιβράχια κάμπτονται ἐπὶ τῶν βραχιόνων ὅσον δυνατὸν πλειότερον, καὶ αἱ παλαμαῖαι ἐπιφάνειαι τοῦ καρποῦ στρέφονται πρὸς τὰ ἴσω καὶ ἔξω.

Αἱ δύο τελευταῖαι κινήσεις ῥίπτει ἐπανειλημμένως καὶ μᾶλλον ταχέως νὰ ἐκτελῶνται.

8. Ἔκτεινον τοὺς βραχίονας καθ' ὅλον τὸ μῆκος εἰς τὰ πρόσω, ἰσοπέδως πρὸς τοὺς ὤμους, ἔχων τὰς παλάμας τῶν χειρῶν εἰς ἐπαφήν.

9. Οὕτως ἐκτεταμένων, καὶ τῶν παλαμῶν κατεχουσῶν τὴν κάθετον αὐτῶν θέσιν, ῥίπτονται βιαίως πρὸς τὰ ὀπίσω οἱ βραχίονες οὕτως, ὥστε αἱ ῥάχεις τῶν χειρῶν νὰ δυνηθῶσι νὰ πλησιάσωσιν ἀλλήλαις ὅσον τὸ δυνατὸν ἐγγύτερον.

Ἐπίσης τὰ δύο ταῦτα τελευταῖα γυμνάσματα πρέπει ταχέως καὶ ἐπανειλημμένως νὰ ἐκτελῶνται.

10. Περίστρεψον τὸν δεξιὸν βραχίονα ἐν εἴδει κύκλου, καθ' ὃν ἀρχόμενος ἀπὸ τῆς κρεμαμένης θέσεως αὐτοῦ ὁ βραχίων φέρεται εἰς τὰ ἄνω καὶ πρόσω πλησίον τῆς κεφαλῆς καὶ πρὸς τὰ κάτω καὶ ὄπισθεν· ὁ σκοπὸς κατὰ τὴν τελευταίαν πορείαν εἶναι νὰ ἐκτείνηται ἀρέσως πρὸς τὰ ὀπισθεν ὅσον δυνατὸν πλειότερον. Πράξον τὸ αὐτὸ διὰ τοῦ ἀριστεροῦ βραχίονος. Ἐπὶ τέλους γύμνασον συγχρόνως ἀμφοτέρους τοὺς βραχίονας.

Ἡ κίνησις αὐτὴ νὰ γείνηται ὅσον τὸ δυνατὸν ταχέως.

Ἀσκήσεις κατὰ σειράν.

Γυμνάσματά τινα δύναται νὰ ἐκτελεσθῶσιν ἐπιτυχῶς ὑπὸ πέντε ἢ ἓξ μαθητριῶν κατὰ σειρὰν ἱσταμένων, τοῦ διδασκάλου πρὸ αὐτῶν ὄντος καὶ ἐκφωνοῦντος τὰ κελεύσματα.

1. Ὁ διδάσκαλος ἐκφωνεῖ «ἑτοιμάσθητε,» ὅτε ἑκάστη μαθήτρια, ἐξαιρουμένης τῆς πρὸς τὸ δεξιὸν ἄκρον, θέτει τὴν ἀριστερὰν χεῖρα ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ὤμου τῆς γείτονος αὐτῆς, τοὺς μὲν δακτύλους ἐφαρμόζουσα ἐπὶ τοῦ ὤμου, τὴν δὲ παλάμην τῆς χειρὸς ἀντιτεθειμένην. Ἡ πρώτη ἐπὶ τὰ δεξιὰ τοῦ διδασκάλου μαθήτρια μένει ἀκίνητος, ἐνῷ αἱ λοιπαὶ κινοῦνται ἀφιστάμεναι ἑκάστη ἀπὸ τῆς ἑαυτῆς γείτονος πρὸς τὰ ἀριστερὰ, μέχρις ἂν ὁ ἀριστερὸς βραχίων καὶ χεὶρ ἐντελῶς ἐκταθῶσιν οὕτως, ὥστε τὰ ἄκρα μόνον τῶν δακτύλων νὰ ἐγγίζωσι τὸν δεξιὸν ὤμον τῆς γείτονος.

Ὁ ἄριστος τρόπος πρὸς διάταξιν τῆς εἰρημένης θέσεως εἶναι νὰ παραγγέλληται εἰς τὴν τελευταίαν μαθήτριαν, τὴν ἱσταμένην ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ τοῦ διδασκάλου, νὰ κινῇ τὴν δεξιὰν αὐτῆς χεῖρα, ἕως οὗ καταλάβῃ τὴν ἀπόστασιν αὐτῆς. Ἔπειτα πρέπει πάλιν νὰ κινηθῇ μετὰ τῆς πρὸς τὰ ἀριστερὰ γείτονος, ἕως οὗ αὕτη ἐπίσης καταλάβῃ τὴν οἰκείαν ἀπόστασιν, καὶ ἐξακολουθῇ νὰ κινῆται πρὸς τὰ ἀριστερὰ τοῦ διδασκάλου ἕως οὗ ἡ δευτέρα προτελευταία τῆς σειρᾶς καταλάβῃ τὴν θέσιν αὐτῆς μακρὰν τῆς πρώτης, ἥτις δὲν πρέπει νὰ κινηθῇ.

2. Ὁ διδάσκαλος δίδει τὸ πρόσταγμα «εἰς πυκνὴν γραμμὴν.» Ἡ ἐστραμμένη σειρὰ ἡ παρὰ τῶν μαθητριῶν σχηματισθεῖσα συστέλλεται ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερὰ εἰς εὐθεῖαν καὶ πυκνὴν γραμμὴν, ἀφιεμένης μόνον τοσης ἀποστασεως μεταξὺ ἑκαστης μαθητρίας καὶ τῆς πλησίον ὅσον ἀρκεῖ διὰ τὴν ἐλευθέραν τοποθετησιν τοῦ ἀγκῶνος τοῦ πρὸς τὰ ἄνω κεκαμένου βραχίονος. Αἱ χεῖρες καὶ οἱ βραχίονες εἶναι ἤδη εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν ὡς εἰς τὸ «ἑτοιμάσθητε.»

Ἡ κίνησις πρὸς συστολὴν τῆς γραμμῆς ἀρχεται ἀπὸ τῆς δευτέρας πρὸς τὰ δεξιὰ τοῦ διδασκάλου, καὶ ἐξακολουθεῖ μέχρι τῆς τελευταίας ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ αὐτοῦ, ἑκάστης προβαινούσης ἐκ τῆς πρὸς τὰ δεξιὰ γείτονος εἰς τὴν πρὸς τὰ ἀριστερὰ. Αἱ θέσεις αὐταὶ εἶναι προπαρασκευαστικαί.

3. Ἕνωσον τὰς πτέρνας, θὲς τὰς χεῖρας κατὰ τὰ πλαγια τοῦ σώματος, κράτησον τὴν κεφαλὴν ἐντελῶς ὀρθίαν, τοὺς ὤμους πρὸς τὰ ὀπίσω, καὶ τὸν θωρακα προτεταμένον, τοὺς δὲ πόδας πρὸς τὰ ἔξω μετὰ τῶν δακτύλων προεχόντων· ἅμα τοῦ προστάγματος δοθέντος, προχώρησον ὀλίγα βήματα· μετέπειτα, στρέψων ταχέως ἐπάνελθε κυκλικῶς εἰς τὴν πρώτην θέσιν.

Ἐὰν λαμβάνηται φροντὶς πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ἐπαριστέρου εἴτε ἀχάριτος κινήσεως, αἱ ἐκτεθεῖσαι προκατα κτικαὶ θέσεις δύνανται νὰ συντελέσωσι βοηθοῦσαι εἰς τὴν διδασκαλίαν τῆς στάσεως.

Δ'. Τὸ μετὰ ῥάβδου εἴτε ἀκοντίου γύμνασμα.

Ἡ πρὸς τοῦτο ῥάβδος πρέπει νὰ ἦναι ἐλαφρὰ, λεία, ἄκαμπτος, καὶ δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἔχῃ μῆκος πλέον τῶν τριῶν ἢ τεσσάρων ποδῶν. Κατασκευάζεται δὲ ἐκ ξύλου ἐλάτης.

1. Ἐν πρώτοις ἡ ῥάβδος συλλαμβάνεται πλησίον τῶν ἄκρων διὰ τῶν δύο χειρῶν, τῶν ἀντιχείρων ὄντων πρὸς τὰ ἔσω. Ἄνευ ἀλλαγῆς τῆς θέσεως τῶν χειρῶν ἐπὶ τῆς ῥάβδου, φέρεται αὕτη εἰς κάθετον θέσιν· ἡ δεξιὰ χεὶρ, οὖσα ἡ πρὸς τὰ ἄνω, κρατεῖ τὴν ῥάβδον ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν, ἐνῷ ἡ ἀριστερὰ χεὶρ εἶναι ἀπέναντι τοῦ κατωτέρου μέρους τοῦ σώματος. Δι' ἀντιθέτου κινήσεως ἡ μὲν δεξιὰ χεὶρ καταβιβάζεται, ἡ δὲ ἀριστερὰ ὑψοῦται. Ἡ τοιαύτη ἀλλαγὴ γίνεται συχνάκις καὶ ταχέως.

2. Ἔχουσα τὴν πρώτην θέσιν ἡ ῥάβδος ὑψοῦται ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν, καὶ τούτου γινομένου, ὅσῳ μᾶλλον πλησίον εἶναι αἱ χεῖρες, τόσῳ καλλιον τὸ ἐπὶ τοῦ ὤμου ἀποτέλεσμα.

Κατόπιν πρέπει νὰ φέρηται ὄπισθεν τῆς ραχεως κρατουμένη τόσον σταθερῶς, ὥστε οὐδεμία ἀλλαγὴ ἢ μετακίνησις νὰ συμβαίνῃ περὶ τὴν θέσιν τῶν χειρῶν.

Μετὰ τοῦτο ἡ κίνησις αὐτὴ γίνεται ἀντιστρόφως, φερομένης πάλιν τῆς ῥάβδου ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν εἰς τὴν πρώτην θέσιν.

3. Αἱ αὐταὶ ἀσκήσεις γίνονται δραττομένης τῆς ῥάβδου διὰ τῶν χειρῶν κατ' ἐναντίαν θέσιν· ἤγουν, τῶν ἀντιχείρων εἰς τὰ πρόσω, εἴτε τῶν παλαμῶν τῶν χειρῶν εἰς τὰ ἔμπρος διευθυνομένων, ὑψοῦται ἡ ῥάβδος παραλλήλως τοῖς ὤμοις, καὶ ἐκτείνεται πρώτον μὲν πρὸς τὸν ἀριστερὸν, εἶτα δὲ πρὸς τὸν δεξιὸν βραχίονα.

4. Ὕψωσον τὸ κονταριον ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν, τῶν χειρῶν μενουσῶν ἔτι εἰς τὴν θέσιν τὴν περιγραφεῖσαν εἰς τὸ 3. Μετέπειτα καταβίβασον αὐτὸ ὄπισθεν τῆς ράχεως.

Το γύμνασμα περαίνεται φερομένου του κονταρίου εἰς τὴν εἰς τὰ πρόσω ἀρχικὴν αὐτοῦ θέσιν. Τὰ γυμνάσματα ταῦτα δὲν δύνανται νὰ ἐκτελεσθῶσι καθ' ὅλας αὐτῶν τὰς διαφόρους κινήσεις μεθ' ἑτοιμότητος καὶ κανονικότητος ἄνευ πολλῶν δοκιμασιῶν καὶ ἐπαναλήψεων. Σκοπὸν δὲ προτίθενται τὴν καλὴν θέσιν καὶ τὴν εὐκαμψίαν τῶν ὤμων, τὴν ἐπιγινομένην ἐκ τῶν ἐκτατικῶν κινήσεων.

Ε'. Γυμνάσια περὶ τὸ βάδισμα.

Τοῦτο, ὡς ἀποτέλεσμα ἀνατροφῆς, τοσοῦτον ἀναγκαῖον εἶναι, ὥστε δὲν δυνάμεθα ν' ἀντιπαρέλθωμεν χωρὶς νὰ διεξέλθωμεν σειρὰν ἀσκήσεων πρὸς εἰδικὴν τούτου ἀνάπτυξιν. Ἡ διαφορὰ μεταξὺ δουκίσσης καὶ γαλακτοπώλιδος, ἂν ὑποτεθῇ ὅτι ἀμφότεραι εἶναι ὁμοίως ἐνδεδυμέναι, καὶ ἀμφότεραι ὁμοίως ἐξέχουσαι τὸ κάλλος, δύναται παρευθὺς νὰ φανῇ ἐκ τῆς ἀνισότητος περὶ τὴν στάσιν καὶ τὸ βάδισμα.

Τὸ πρῶτον πρὸς τοῦτο ἀναγκαῖον εἶναι,

Ἡ κατάλληλος ὀρθόστασις.

Ἡ κεφαλὴ ἔστω ὀρθία, ἀβιάστως εὐθεῖα, καὶ δυναμένη νὰ κινῆται ἐλευθέρως πρὸς τὰ δεξιὰ, ἀριστερὰ, ἄνω, ἢ κάτω χωρὶς νὰ ἐπηρεάζῃ τὴν θέσιν τοῦ σώματος. Τὸ σῶμα πρέπει νὰ κρατῆται εὐθὺ καὶ προβάλλον εἰς τὰ ἔμπρός, ἔχον τὸν θῶρακα προτεταμένον, καὶ τὸν στόμαχον συνεσταλμένον, ἂν καὶ ὄχι τόσον, ὥστε νὰ παρεμποδίζηται ἡ ἐλευθέρα ἀναπνοὴ ἢ ἡ εὔκολος στάσις. Οἱ ὤμοι πρέπει νὰ τηρῶνται μετρίως καὶ ἐξ ἴσου πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ κάτω, οἱ δὲ βραχίονες νὰ κρέμανται ἀβιάστως παρὰ τὰ πλάγια. Ἡ ἐπὶ τῶν σκελῶν ἰσορροπία πρέπει νὰ ἦναι ἐντελής· τὰ γόνατα ἄκαμπτα, καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν ποδῶν πρὸς τὰ ἔξω ἐστραμμένοι. Τὸ βάρος τοῦ σώματος πρέπει νὰ τίθηται κατα τι εἰς τὰ πρόσω, ἐπειδὴ τοῦτο διευκολύνει τὴν ἀπὸ τόπου κίνησιν. Ἡ στρατιωτικὴ θέσις ἐπὶ τοῦ βαδίσματος δὲν διαφέρει οὐσιωδῶς ἀπὸ τούτου, ἐξαιρουμένων τινῶν ἀποκλειστικῶς ἀναφερομένων εἰς τὸν στρατιώτην, ὡς τὸ κατέχειν τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ ἄνω καλῶς καὶ εὐθεῖαν εἰς τὰ ἔμπρός, τοὺς βραχίονας καὶ τὰς χεῖρας ἀμετακινήτους παρὰ τὰ πλάγια τοῦ σώματος, καταβαλλομένης ἐπιμελείας, ὅπως μὴ αἱ χεῖρες προσκολλῶνται εἰς τοὺς μηροὺς, ἢ μετέχωσι καὶ κατὰ τὸ ἐλάχιστον τῆς κινήσεως τῶν σκελῶν.

Τὸ ἰσόρροπον βῆμα.

Σκοπὸς τούτου εἶναι ἡ διδασκαλία τῆς ἐλευθέρας κινήσεως τῶν σκελῶν, διατηρουμένης συγχρόνως τῆς στρογγυλότητος τῶν ὤμων μετὰ τῆς μεγίστης εὐσταθείας τοῦ σώματος· πρὸς τοῦτο δὲ οὐδενὸς μόχθου πρέπει νὰ φειδώμεθα πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ πρώτου τούτου καὶ τὰ μάλιστα σπουδαίου πράγματος, ὅπερ ἀποτελεῖ ἀληθως τον θεμέλιον λίθον τοῦ καλοῦ βαδίσματος.

Ὁ διδάσκων πρέπει νὰ προσέχῃ μὴ ἔξις τις ἀνεπαισθήτως καταλάβῃ τὸν μαθητὴν, ὥστε νὰ κλίνῃ ἢ νὰ νεύῃ πρὸς τὰ ὀπίσω τοῦ ὤμου, ὁπόταν ἐκτελῇ τὰς κινήσεις ταύτας, αἵτινες προτίθενται νὰ δείξωσι τὰς ἀληθεῖς βάσεις τῆς βαδίσεως, καὶ ὅτι εὐστάθεια τοῦ σώματος δύναται νὰ συνυπάρχῃ μετ' ἐντελοῦς ἐλευθερίας τῶν σκελῶν.

Ἄνευ ἀπὸ τόπου κινήσεως καὶ πατήσεως τοῦ πρὸς ἀκριβέστεραν ἐφαρμογὴν ἐδάφους προτάττονται τὰ στρατιωτικὰ κελεύσματα.

«Προσοχή.» Ἰσόρροπον βῆμα ἄνευ ἀπὸ τόπου κινήσεως καὶ πατήσεως τοῦ ἐδάφους ἀρχόμενον διὰ τοῦ ἀριστεροῦ ποδός.

«Ἔμπρός.» Ὁ ἀριστερὸς ποὺς φέρεται ἠρέμα εἰς τὰ ἔμπρός, τοῦ μεγάλου δακτύλου διευθυνομένου κατὰ τὴν πρέπουσαν γωνίαν· ὁ ποὺς ὑψοῦται τρεῖς περίπου δακτύλους ὑπὲρ τὸ ἔδαφος, ἡ ἀριστερὰ πτέρνα εἰς εὐθεῖαν γραμμὴν μετὰ τοῦ δακτύλου τοῦ μεγάλου δεξιοῦ ποδός.

«Ὄπισω.» Ὁπόταν ὁ ἀσκούμενος ἵσταται εὐσταθῶς, φέρεται ὁ ἀριστερὸς ποὺς ἠρέμα ὀπίσω (ἄνευ κλονισμοῦ ἢ ἀνακινήματος), τοῦ ἀριστεροῦ γόνατος ὀλίγον τι κεκαμένου ἤτοι, ὁ δὲ ἀριστερὸς μέγας δάκτυλος φέρεται πλησίον τῆς δεξιᾶς πτέρνης. Ὁ ἀριστερὸς ποὺς, ἐν τῇ θέσει ταύτῃ, νὰ μὴ ἦναι τόσον ἐπίπεδος ὡς ὅταν ἦναι εἰς τὰ ἔμπρός, ὁ δὲ μέγας δάκτυλος νὰ ἦναι ὀλίγον καταβεβλημένος.

Ὁπόταν ὁ ἀσκούμενος ἵσταται καλῶς, ἐκφωνοῦνται αἱ λέξεις «ἔμπρός» καὶ «ὀπίσω» ἐναλλάξ, καὶ ἐπαναλαμβάνονται τετράκις.

Ἵνα προλάβωμεν τὸν κόπον, δίδομεν τὸ κέλευσμα «στῆθι,» ὅτε ὁ ἀριστερὸς ποὺς, εἴτε ἔμπρός εἴτε ὀπίσω τυγχάνῃ, φέρεται πρὸς τὸν δεξιὸν.

Κατόπιν ἐκτελεῖται ἡ ἰσορροπία ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ποδὸς, προχωροῦντος καὶ ἀποχωροῦντος τοῦ δεξιοῦ ποδὸς κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

Πάτησις τοῦ ἐδάφους.

«Ἔμπρός.» Ἅμα τοῦ κελεύσματος τούτου δοθέντος, ὁ ἀριστερὸς ποὺς φέρεται ὀξέως εἰς τὰ ἔμπρός ὡς πρότερον, τοῦ γόνατος ὄντος ἀκαμποῦς, καὶ τοῦ μεγάλου δακτύλου τρεπομένου πρὸς τὰ ἔξω ὀλίγον πρὸς τὰ ἀριστερὰ, καὶ μένει τρεῖς περίπου δακτύλους ὑπὲρ τὸ ἔδαφος. Ἡ θέσις αὐτὴ ἐξακολουθεῖται ἐπί τινα δευτερόλεπτα μόνον κατὰ πρώτην φορὰν, ἕως ἂν διὰ τῆς ἀσκήσεως ἐπέλθῃ εὐσταθεια περὶ τὴν θέσιν.

«Εἰς τὰ πρόσω.» Ἐπὶ τούτῳ, ὁ ἀριστερὸς ποὺς πατεῖ τὸ ἔδαφος, τριάκοντα δακτύλους ἀπεχούσης τῆς μιᾶς πτέρνης ἀπὸ τῆς ἑτέρας, ἐνῷ συγχρόνως ὁ δεξιὸς ποὺς ὑψοῦται καὶ ἐξακολουθεῖ ἐκτεινόμενος πρὸς τὰ ὀπίσω, τὸ σῶμα διαμένει ὄρθιον, ἀλλὰ κλίνει πρὸς τὰ ἔμπρός· ἡ κεφαλὴ ὀρθία, καὶ μηδὲ πρὸς τὰ δεξιὰ, μηδὲ πρὸς τὰ ἀριστερὰ τρεπομένη.

«Δύο.» Τῆς λέξεως δύο λεγομένης, ὁ δεξιὸς ποὺς φέρεται εἰς τὰ πρόσω εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν μετὰ τοῦ ἀριστεροῦ, τῶν δακτύλων ὀλίγον πρὸς τὰ ἔξω διευθυνομένων, καὶ τοῦ πέλματος ἐντελῶς πλακόεντος, ἀλλὰ δύο δακτύλους ὑπὲρ τὸ ἔδαφος.

«Ἔμπρός.» Ἐπὶ τῇ ἐκφωνήσει τοῦ ἔμπρός ὁ δεξιὸς ποὺς φέρεται ἔμπρος, καὶ οὕτως ἑξῆς.

Βάδισμα ἐν γένει.

Ἐξ ὅλων των γυμνασίων τοῦτο εἶναι τὸ ἁπλούστατον καὶ εὐκολώτατον. Ἵνα βαδίσωμεν, πρῶτον φέρομεν τὸ βάρος του σώματος ἐπὶ τῆς μιᾶς κνήμης. Τότε αἴρεται ἡ ἄλλη κνήμη, καὶ ὁ ποὺς ἀποσπᾶται τοῦ ἐδάφους ὑψούμενος ἀπὸ τῆς πτέρνης πρὸς τὴν κορυφὴν τοῦ ποδός. Πρὸς τούτο, ἡ κνήμη πρέπει νὰ κάμπτηται ἐπὶ τοῦ μηροῦ, καὶ ὁ μηρὸς ἐπὶ τῆς πυέλου· τότε ὁ ποὺς φέρεται κατ' εὐθεῖαν εἰς τὰ πρόσω εἰς ἀρκετὸν ὕψος, ὥστε νὰ ὑπερβῇ τὸ ἔδαφος χωρὶς νὰ ἐγγίξῃ παντάπασιν αὐτό. Ἵνα γείνῃ δὲ δυνατὴ ἡ κίνησις αὐτὴ τοῦ ποδὸς, τὸ ἰσχίον, ὅπερ ἔχει βαρύνον τὸν μηρὸν πρέπει νὰ τρέπηται πρὸς τὰ ἔμπρος καὶ ἔξω. Εὐθὺς ὡς, διὰ τῆς κινήσεως ταύτης, ὁ ποὺς ὑπερβῇ τὸν ἕτερον, πρέπει νὰ ἐκταθῇ ἐπὶ τῆς κνήμης, καὶ ἡ κνήμη ἐπὶ τοῦ μηροῦ. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐπιμηκυνόμενον τὸ ὅλον σκέλος καὶ μὴ συρόμενον πρὸς τὰ ὀπίσω, ἐγγίζει τὸ ἔδαφος εἰς ἀπόστασίν τινα πρὸ τοῦ ἑτέρου ποδὸς, ἥτις εἶναι μᾶλλον σημαντικὴ κατὰ τὸ μῆκος τοῦ βήματος. Τότε δὲ τίθεται ἠρέμα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους χωρὶς παντάπασι ν' ἀνατινάσσῃ ἢ κλονίζῃ κατ' ἐλάχιστον τὸ σῶμα. Ἅμα τοῦ ποδὸς, τοῦ πατήσαντος τὸ ἔδαφος, στερεῶς βαστιζομένου, τὸ βάρος τοῦ σώματος μεταφέρεται εἰς τὸ σκέλος αὐτοῦ τοῦ μέρους, καὶ ὁ ἕτερος ποὺς, δι' ὁμοίου μηχανισμοῦ, φέρεται ὁμοίως εἰς τὰ πρόσω.

Εἰς παν βαδισμα τὸ κυριώτατον εἶναι, πρῶτον τὸ σῶμα νὰ κλίνῃ ὀλίγον τι εἰς τὰ ἔμπρός· καὶ δεύτερον, ἡ κίνησις τῆς κνήμης καὶ τοῦ μηροῦ νὰ ὁρμᾶται ἀπὸ τοῦ ἰσχίου, καὶ νὰ διευθύνηται κατ' εὐθεῖαν εἰς τὰ πρόσω ἐλεύθερος καὶ φυσικῷ τῷ τρόπῳ.

Τὸ βάδισμα δύναται νὰ γίνηται κατὰ τρεῖς διαφόρους χρόνους, ἤτοι βραδὺ, μέτριον, καὶ ταχὺ, ὅτε ἐνίοτε τροποποιεῖται ἡ ἐνέργεια.

Τὸ βραδὺ βάδισμα ἢ ὁ περίπατος.

Ἐπὶ τοῦ περιπάτου τὸ βάρος τοῦ σώματος προβαίνει ἀπὸ τῆς πτέρνης εἰς τὴν ποδοκνημικὴν ἄρθρωσιν, καὶ οἱ δάκτυλοι εἶναι τὰ μαλιστα πρὸς τὰ ἔξω ἐστραμμένοι· τούτου γενομένου, ὁ ἕτερος τῶν ποδῶν, ὁ ἀριστερὸς παραδείγματος χάριν, προβαίνει, μετὰ τοῦ γόνατος ἀκαμποῦς καὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ποδὸς κλινούσης πρὸς τὸ ἔδαφος, ὅπερ, χωρὶς ὁ ποὺς νὰ συρθῇ πρὸς τὰ ὀπίσω, ἐγγίζει προ τῆς πτέρνης, κατὰ τοιοῦτον ὅμως τρόπον, ὥστε τὸ πέλμα, περὶ τὸ τέλος τοῦ βήματος, νὰ ἦναι σχεδὸν παράλληλον τῷ ἐδάφει, ὅπερ μετὰ ταῦτα ἐγγίζει διὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ αὐτοῦ χείλους· κατόπιν ὑψοῦται ἀμέσως ὁ δεξιὸς ποὺς ἀπὸ τοῦ ἐσωτερικοῦ χείλους μεγάλου δακτύλου τοῦ ποδὸς, καὶ ὁμοίως προβᾶς, καὶ κλίνας φέρεται πρὸς τὸ ἔδαφος, καὶ οὕτως ἀλληλοδιαδόχως.

Ἐν τῇ πορείᾳ ὁ μέγας δάκτυλος ἐξωτερικῶς πρῶτος ἐγγίζει, καὶ ἐσωτερικῶς τελευταῖος ἐγκαταλείπει τὸ ἔδαφος· καὶ τόσον προδήλως εἶναι ἡ τάσις αὐτὴ, ὥστε ἐπὶ σκηνικοῦ βήματος, ὅπερ ἰδίως σκοπὸν ἔχει νὰ ἦναι ἀξιοπρεπὲς, ὅταν ὁ ὀπίσθιος ποὺς καταλαμβάνῃ ἐπαριστέρου κάμψιν καθ' ὃν χρόνον τὸ βάρος τοῦ σώματος ἐστηρίχθη ἐπὶ τοῦ προσθίου ποδὸς, ὁ ὀπίσθιος ἵνα διορθώσῃ τοῦτο, ἐκτείνεται πρὸς ὀλίγον, καὶ αὐτὸς ὁ μέγας δάκτυλος στρέφεται πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ ἔξω, καὶ μόνον τὸ ἄκρον αὐτοῦ ἐσωτερικῶς μένει ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, πρὶν ἢ ἔλθῃ ἡ σειρὰ αὐτοῦ νὰ προβῇ. Ὥστε τὸ ἰδιαίτερον χαρακτηριστικὸν εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τοῦ βαδίσματος εἶναι, ὅτι ὁ μέγας δάκτυλος πρῶτος ἐγγίζει, καὶ τελευταῖος κινεῖται.

Τὸ βῆμα τοῦτο πρέπει νὰ ἐπαναλαμβάνηται ἕως οὗ δύναται νὰ ἐκτελῆται σταθερῶς καὶ χαριέντως. Παρατηρητέον, ὅτι τὸ νὰ ἐγγίζῃ πρῶτος τὸ ἔδαφος ὁ μέγας δάκτυλος καὶ τελευταῖος ν' ἀπομακρύνηται αὐτοῦ, ἐμποιεῖ εἰς τὴν πορείαν εἶδός τι ἐλαστικότητος, ἰσχύος καὶ ζωηρότητος· ὅταν δὲ τὸ ὅλον πέλμα τοῦ ποδὸς κεῖται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ἀναλαμβάνει εἶδος τι ἐμβριθείας, αὐστηρότητος ἢ σκυθρωπότητος, ἅπερ εἶναι κατάλληλα εἴς τινας περιστάσεις. Ἡ σημείωσις αὕτη, ὀλιγώτερον ἐφαρμόζεται εἰς τὰ ἀκόλουθα βήματα.

Τὸ μέτριον καὶ τὸ ταχὺ βῆμα.

Οἱ χρόνοι τῶν δύο τούτων βημάτων ἀπαιτοῦσιν, ὥστε τὸ βαδίζειν νὰ προβαίνῃ προσωτέρω· καὶ ἐπὶ ἧττον καὶ ἧττον ἐπιτρέπουσι νὰ στρέφωνται πρὸς τὰ ἔξω οἱ δακτυλοι τῶν ποδῶν, καὶ τὴν παρατεταμένην ἐπαφὴν διὰ τοῦ μεγάλου δακτύλου, καὶ τὴν σκέπασιν τοῦ ἐδάφους διὰ τοῦ ποδὸς.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 13 Ἰανουαρίου 1862.

ΔΗΜΗΤΡΙΑΚΟΙ ΚΑΡΠΟΙ.—Σῖτος. Ὁ κίνδυνος τοῦ πολέμου παρῆλθεν. Αἱ βροντώδεις φωναὶ τῶν δημοκρατουμένων Βορείων Ἀμερικανῶν διεσκεδάσθησαν ὡς νέφη ἐαρινά, καὶ τὸ ἐμπόριον ἤδη θέλει ἀναλάβει τὴν τακτικὴν αὐτοῦ πορείαν. Ἐν τούτοις, ἀφ' ἧς αἱ εἰρηνικαὶ εἰδήσεις ἐγένοντο γνωσταὶ ἐνταῦθα, ἡ ἀγορὰ τῶν σιτηρῶν κατέστη θολερὰ καὶ αἱ τιμαὶ τοῦ σίτου ὑπέκλιναν ἀπὸ 1/—2/. τὸ κουάρτερ. Λέγεται δὲ ὅτι ἡ κατάστασις αὕτη τῆς ἀγορᾶς ἔσεται βραχεῖα· διότι αἱ παρακαταθῆκαι τῶν ἀγοραστῶν ἤρχισαν οὐσιωδῶς νὰ μικραίνωνται, καὶ οἱ Γάλλοι, οἵτινες περὶ τὸ ἓν ἑκατομμύριον κουάρτερ ἔλαβον ἐκ τῆς χώρας ταύτης, εἶναι πιθανὸν, νὰ μᾶς ἐπιστρεφῶσιν πάλιν καὶ νὰ ἐπιφέρωσι νέαν ζωοποίησιν εἰς τε τὴν ἀγορὰν καὶ εἰς τὰς τιμάς. Αἱ εἰδήσεις αὗται ἐπήνεγκον ἐπίσης μεγάλην ἀπραξίαν καθ' ὅλας τὰς ἀγορὰς τῆς Εὐρώπης. Ἡ ἀγορὰ τῶν Παρισίων ἐξακολουθεῖ εἰς κατάστασιν στασιμότητος, προερχομένης κυρίως ἐκ τῶν οἰκονομικῶν δυσχερειῶν τῆς χώρας. Ἡ τοῦ Βελγίου ἔλαβε κατωφερῆ τάσιν, καὶ ἡ τῆς Ῥοττερδάμης ὑπετιμήθη κατὰ 1/—1/6 τὸ κουάρτερ, μικρᾶς ὑπαρχούσης ζητήσεως. Ἡ τάσις τῶν τιμῶν τοῦ σίτου ἐν τῇ ἀγορᾷ τῆς Ἑλβετίας ἦν κατωφερής, ἐνῷ ἐν τῇ τοῦ Βερολίνου ὑπῆρξε γαλήνη. Ἡ ἀγορὰ τῆς Ὀδησσοῦ διατελεῖ ἀμφίρροπος, ἀναμένουσα τὸ πέρας τῆς Ἀγγλοαμερικανικῆς διαφορᾶς.

Αἱ ἀφίξεις ἀπὸ τῆς 2 μεσούντος ἀνέβησαν εἰς 77 φορτία, ὧν 44 ἦσαν σίτου, 11 ἀραβοσίτου, καὶ 18 κριθῆς. Αἱ δὲ λαβοῦσαι χώραν πωλήσεις ἐκτίθενται ὡς ἀκολούθως· Μαριανουπόλεως σῖτος ἐπωλήθη πρὸς 56/., Βερδιάνσκης πρὸς 54/., ἀπαλὸς Βαρέμκης πρὸς 49/., Ὁλ. Ὀδησσοῦ πρὸς 52/., καὶ ἠλεκτρώδης Μολδαυκίας πρὸς 58/. Τρία φορτία ἀραβοσίτου πρὸς 32/6—35/6 καὶ ἑπτὰ κριθῆς τῆς Ἀνατολῆς πρὸς 25/—26/6 τὸ κουάρτερ.

Αἱ παραδόσεις τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος συνεποσοῦντο εἰς 65,131 κουάρτερ.

ΣΠΟΡΟΙ.— Ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν σπόρων ὑπάρχει πλήρης ἡσυχία. Ἡ ζήτησις διὰ μηδὲν ἐξακολουθεῖ κατάστασιν ἀδρανείας. Οἱ ἀγοραταὶ ἀναμένουσι τὴν ἐγγίζουσαν ἐποχήν, ὅπως κάμωσιν ἀγορὰς εἰς εὐτελεστέρας τιμάς. Τὸ κανναβοῦρι εἶναι σχεδὸν δύσπρακτον. Ἡ νέα ἐξωτερικὴ ἄφιξις τιμᾶται 38/—48/. τὸ κουάρτερ. Τὰ ἄλλα εἴδη μένουσιν ἀναλλοίωτα. Οἱ λινόσποροι εἶναι εἰς καλὴν ζήτησιν κυρίως διὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, καὶ αἱ τιμαὶ αὐτῶν τείνουσι πρὸς τὰ ἄνω· Καλκούττης τιμῶνται 61/—64/., Βομβάης 66/. καὶ Μαύρης Θαλάσσης 60/—61/. τὸ κουάρτερ. Οἱ βαπανόσποροι καὶ ἐλαιόσποροι τιμῶνται ὀνομαστικῶς μὴ ὑπαρχούσης παρακαταθήκης. Καλκούττης βαπανόσποροι ἀρίστης ποιότητος ἀβλαβεῖς θὰ ἐπωλοῦντο πρὸς 64/., Βομβάης Γουζεράτης πρὸς 69/—70/., Φεροζεπόρης καὶ Σκίνδης πρὸς 62/—66/., Σήσαμον λευκὸν πρὸς 68/—70/. καὶ φαιὸν ἡ μεμιγμένον πρὸς 66/—68/., Μήκων τιμᾶται 58/., καὶ Νίγερ 51/—52/. τὸ κουάρτερ. Τὰ στέμφυλα εἶναι εἰς καλὴν ζήτησιν μὲ πλήρεις τιμάς.

ΑΛΕΙΜΜΑΤΑ. Ἡ ἀγορὰ τῶν ἀλειμμάτων ἦτο λίαν κατατεθλιμμένη κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἑβδομάδος. Αἱ τιμαὶ ἐξέπεσαν ἕνεκεν τῆς μεγάλης προσφορᾶς ποσότητος διὰ σταγμαίαν παράδοσιν. Περὶ τὰ τέλη ὅμως τῆς ἑβδομάδος ἡ ἀγορὰ κατέστη σταθερὰ ἐπελθούσης μικρᾶς τινος ζητήσεως δι' ἐξαγωγήν. Αἱ τελευταῖαι ἐκ Πετρουπόλεως εἰδήσεις, λέγουσιν, ὅτι ἡ ἀγορὰ ἐκεῖ κατέστη σταθερωτέρα, ἕνεκεν ἀγορῶν γενομένων ὑπὸ τῶν Γάλλων καὶ τῶν Γερμανῶν, αἵτινες συμποσοῦνται ἕως 2,000 βαρέλια. Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν ἡ ἀγορὰ ἦτον ἡσυχος ἐνταῦθα εἰς τὰ 49/. διὰ νέα καὶ 48/6 διὰ παλαιά· 48/6—9δ. ἐπληρώθησαν διὰ τὸν Ἰανουάριον μέχρι Μαρτίου, 49/. διὰ τὸν Μαρτίον μόνον, 49/. διὰ τὸν Ἀπρίλιον μέχρις Ἰουνίου, 49/. διὰ τοὺς τρεῖς τελευταίους μῆνας. Αὐστραλίας βόεια τιμῶνται 47/6—48/., προβάτεια 49/6, Μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς 49/., καὶ Ἄστεως 49/3 καθαρὰ μετρητά.

ΑΠΟΙΚΙΑΚΑ.— Ἡ εἰρηνικὴ ἐξίσωσις τῆς Ἀγγλοαμερικανικῆς διαφορᾶς, ἡ εὐθηνία τοῦ χρηματικοῦ καὶ αἱ εἰρηνικαὶ πολιτικαὶ εἰδήσεις ἐκ τῆς στερεᾶς Εὐρώπης ἐπήνεγκον βελτίωσιν εἰς τὴν ἀγορὰν τῶν ἀποικιακῶν προϊόντων κατὰ τὸ τελευταῖον ὀκταήμερον, καὶ πολλαὶ πράξεις ἔλαβον χώραν ἐπὶ σακχάρεως, τείου καὶ καφφέως ἐπὶ ὑψηλαῖς τιμαῖς. Τὰ ἀρώματα καὶ τὸ νίτρον ἐφείλκυσαν ἔτι μᾶλλον τὴν προσοχὴν τῶν ἐμπορευομένων· ἀλλ' οἱ κατοχοι ὀλίγον δεικνύουσι διαθεσιν πρὸς πώλησιν. Ἐπὶ τῶν πνευμάτων ὅμως καὶ τοῦ ὀουζίου γίνονται πράξεις προφυλακτικαὶ εἰς ἐξηυξημένας τιμάς.

Ἐπὶ τῶν ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΩΝ προϊόντων ἐπῆλθε μεγάλη ἔξαψις, ἥτις ἀνετίμησε τὰ βαμβάκια, τὴν τερεβινθίνην καὶ τὴν ῥητίνην.

Τὰ ΡΩΣΣΙΚΑ ἐξακολουθοῦσιν ἔτι θολερὰ καὶ ἡ κατωφερὴς τασις τῶν ἀλειμμάτων δὲν ἔπαυσεν ἔτι, ἐνῷ αἱ τιμαὶ κανναβέως καὶ λευκοσπόρων μετὰ δυσκολίας διετηρήθησαν. Ἐπὶ τῶν βαφῶν γίνονται προφυλακτικαὶ πράξεις καὶ ὁ ἀνθόκροκος ὑπετιμήθη, ἡ δὲ κοκκινίλη ἀπέλαυσε τῶν προτέρων τιμῶν. Ἐπὶ τοῦ ἰσατίου (λουλακίου) ὅμως γίνονται πολλαὶ πράξεις εἰς λίαν ὑψηλὰς τιμάς.

ΒΑΜΒΑΚΙΑ.— Λιβερπούλ. Πρὸ τῆς εἰδήσεως περὶ τῆς παραδόσεως τῶν Νοτιοαμερικανῶν πρέσβεων Μάσωνος καὶ Σλίδελ, μεγάλη ἔξαψις ἐπεκράτει ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν βαμβακίων, ἀλλ' ἅμα ἀφικομένων τῶν νέων ἡ ἀγορὰ ἔλαβε ἀμέσως ὑψηρεπῆ τάσιν καὶ τὰ τῆς Ἀμερικῆς ἀνετιμήθησαν κατὰ 1¼δ—1½δ. τὴν λίτραν περισσότερον τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος, τὰ δὲ τῆς Σουράτης καὶ Αἰγύπτου κατὰ 1δ—1¾δ., καὶ τὰ τῆς Βραζιλίας κατὰ 1δ. τὴν λίτραν. Νθες ὅμως ἡ ἀγορὰ ἦτον ἡσυχος καὶ αἱ τιμαὶ ὅλων ἐν γένει τῶν εἰδῶν ἔπτωσαι.

ΜΕΤΑΛΛΑ.—Ἡ παύσις τῆς Ἀγγλοαμερικανικῆς ἔριδος ἐνίσχυσε περισσότερον τὴν ἀγορὰν τῶν μετάλλων καὶ ὕψωσε τὰς τιμὰς εἰδῶν τινων. Οἱ κάτοχοι, οἵτινες πρὸ δεκαπενθημερίας ἐδείκνυον ἑτοιμότητα διὰ πωλήσεις, κατεστάθησαν ἤδη λίαν σταθεροὶ καὶ ἀδιάθετοι. Ἐλέχθη δὲ ὅτι πρὶν ἢ γείνῃ γνωστὴ ἡ ὑπόθεσις τοῦ Τρεντ ἡ ἀγορὰ ἤρξατο νὰ βελτιοῦται σταθερῶς, ἤδη ὅμως, ὅτε ἐγένετο γνωστή, ὑποτίθεται, ὅτι ἡ ἐνεστῶσα ζήτησις θὰ πολλαπλασιασθῇ καὶ αἱ τιμαὶ ὅλων ἐν γένει τῶν μετάλλων θ' ἀνατιμηθῶσι, τοσοῦτον μᾶλλον καθ' ὅσον ἡ περαιτέρω ἔπτωσις τοῦ ἐκτοκισμοῦ ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἀγγλίας θὰ ἐνθαρρύνῃ τὴν κερδοσκοπίαν καὶ θὰ ἐπιφέρῃ κίνησιν εἰς τὴν ἀγορὰν, ἥτις θὰ βελτιώσῃ τὸ μέλλον της.

Χαλκός. Οἱ κάτοχοι ἀναμένουσι καλλιτέραν ζήτησιν προιούσης τῆς ἐποχῆς καὶ δὲν φαίνονται ευδιάθετοι νὰ κάμωσι τὴν ἐλαχίστην θυσίαν, διὰ νὰ ἐνεργήσωσι πωλήσεις. Διὰ ξενικὸν ὑπαρχει περισσοτέρα ζήτησις εἰς ὑψηλοτέρας τιμάς. Βούρρα Βούρρα τιμᾶται λ. 104—105, Καπούνδας λ. 104, Ἱσπανίας λ. 93, Χελίου λ. 90 ἐν Λιθερπούλῃ.

Τὸ κύτρινον μέταλλον διατελεῖ εἰς ἀδράνειαν.

Ὁ σίδηρος ζητεῖται ἡσύχως πρὸς λ. 5.2.6. ἐν τοῖς ἐργοστασίοις καὶ λ. 5.17.6 παραδοτέος ἐπὶ τοῦ πλοίου ἐν Λονδίνῳ. Σουηδίας πρὸς λ. 11.10 ἐκ τοῦ πλοίου. Σκωτικὸς χονδροσίδηρος ἀναλλοίωτος πρὸς 49/3 τὸν τόνον.

Μόλυβδος. Οἱ ἐξαγωγεῖς τοῦ μετάλλου τούτου ἀνέστειλαν τὰς ἀγορὰς των ἕνεκα τῶν ὑπερόγκων ἀσφαλίστρων κατὰ τὸν κινδυνον τοῦ πολέμου, ἀλλ' ἤδη, ὅτε θὰ μετριασθῶσι δὲν ὑπαρχει ἀμφιβολία, ὅτι θὰ γίνῃ περισσοτέρα ζήτησις καὶ πολλαὶ παραγγελίαι θὰ ἔλθωσιν ἐξ Ἀμερικῆς εὐθύς, ἅμα ἀρθείσης τῆς διὰ τὴν χώραν ἐκείνην ἐμποδίσεως τῆς ἐξαγωγῆς. Αἱ τιμαὶ θέλουσι βεβαίως ὑψωθῆ· διότι ἤδη ὑψώθησαν κατὰ 5/. τὸν τόνον, καὶ ἐν Νεοκάστρῳ κατὰ 20/.

Ὀρείχαλκος. Χάριν τῶν κερδοσκοπικῶν πράξεων ἐπὶ τοῦ εἴδους τούτου, ἡ εἰρηνικὴ λύσις τοῦ Ἀγγλοαμερικανικοῦ ζητήματος ἐξήτησεν προίμως ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν τιμῶν τοῦ μετάλλου τούτου. Αἱ παροῦσαι τιμαὶ εἶναι λ. 18.10 ἐκ τῶν ἀποθηκῶν.

Ὁ ζίγκος εἶναι σταθερὸς εἰς τὰς λ. 24.

Ὁ λευκοσίδηρος ὀλίγον ζητεῖται ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἀλλ' ὅσον οὔπω, λέγεται, ὅτι θέλει ζητηθῆ καὶ ἀνατιμηθῆ. Ὁ ἐξωτερικος εἶναι εἰς καλλιτέραν ζήτησιν. Βάγκας τιμᾶται ἤδη λ. 124, Πορθρὼν λ. 121 μὲ τασιν ἀνωφερῆ.

Κάλυψ. Διάφοραι παραγγελιαι ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκ Γαλλίας συνέτεινον εἰς ὑποστήριξιν τοῦ εἴδους τούτου. Ὁ ἐξωτερικος ἐβελτιώθη καὶ ὁ τῆς Σουηδίας τιμᾶται ἤδη λ.16—λ.16.10 τὸν τόνον ἀπὸ τοῦ πλοίου.

ΓΑΙΑΝΘΡΑΚΕΣ, 14 Ἰανουαρίου. Αἱ τιμαὶ τῶν γαιανθράκων μετὰ τῶν ἐξόδων νάυλου καὶ ἀσφαλείας ἐντεῦθεν εἰς Ἀθήνας εἶναι 30/9, Ἀλεξανδρειαν 29/9, Ἀγκόνην καὶ Ἀλικάνδην 33/., Βαρυττὸν 34/., Βαρκελωνίαν 34/6, Κιβίτας Βέκκιαν 33/6, Καγλιάριον 31/3, Κέρκυραν 30/9, Κωνσταντινούπολιν 31/3—34/9, Γάγειρα 28/6, Γαλάζιον 30/9, Γένοναν 33/6, Λιβόρνον 32/6, Μασσαλίαν 28/., Μεσσίναν 28/9, Μελίτην 30/3, Νεάπολιν 33/6, Ὀδησσὸν 29/9, Παλέρμον 30/9, Σμύρνην καὶ Σύρον 30/9, Τεργέστην 31/3 καὶ Ἐνετίαν 33/. τὸν τόνον.

ΣΑΚΧΑΡΕΙΣ. Ἡ ζήτησις δι' ἐπιτόπιον κατανάλωσιν ἐσμικρύνθη, ἀλλ' αἱ μικραὶ προμηθεύσεις, διατηροῦσι τὰς τιμὰς σταθερὰς. Ἄμβρον εἰς κόνους τιμῶνται 52/—56/. τὸ κουάρτερ· ὑγραὶ εἰς βώλους 46/6—48/., εἰς κομμάτια 41/—46/., καὶ νόθοι 28/—36/. Δι' ἐξαγωγὴν ὀλίγαι πράξεις γίνονται καὶ αἱ τιμαὶ περιστρέφονται ὡς ἑξῆς· δι' Ἀγγλικὰς τετριμμένας ἐλευθέρας μέχρι τοῦ πλοίου, ἀπὸ 33/3—33/6, καὶ δι' Ὁλανδικὰς ἀπὸ 31/—32/9 τὸν στατῆρα ἐλευθέρας ὡσαύτως μέχρι τοῦ πλοίου.

ΜΟΛΑΑΣΑ. Δυτικῶν Ἰνδιῶν πωλεῖται πρὸς 14/6—16/6, Μελάσσου πρὸν 24/—29/., τὸν στατῆρα.

ΚΑΦΦΕΔΕΣ. Αἱ τιμαὶ εἶναι σταθεραὶ καὶ ἡ ζήτησις ὑπερβαίνει τὰς προμηθείας. Ἐγχώριοι Κεϋλόνης τιμῶνται 68/—77/., μετρίως καλοὶ ἐπίφυτοι 74/—79/., καλλιτέρας ποιότητος 80/—88/., Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν 70/—100/. κατὰ τὴν ποιότητα, Ῥίου 49—62/., μετρίως καλοὶ καὶ πλυμένοι 64/—75/. τὸν στατῆρα, Μόκκας παρημελημένοι εἰς τὰ 130/.

ΚΑΚΑΟΝ. Ἡ ἀγορὰ εἶναι εἰς ἀπραξίαν, καὶ αἱ τιμαὶ ἀσθενεῖς. Γρενάδας τιμᾶται 60/—64/., Τρινιδάδης ἐρυθρὸν 66/—98/., καὶ λευκῶδες 60/—65/. τὸν στατῆρα.

ΤΕΙΟΝ. Πολλαὶ πράξεις γίνονται ἐπὶ πρασίνων εἰς βελτιωμένας τιμας. Αἱ ἐκ Κίνας εἰδήσεις, ἀγγέλλουσιν, ὅτι μεγάλαι πράξεις ἐγένοντο εἰς χαμηλοτέρας τιμὰς καὶ αἱ φορτώσεις διὰ τὴν Ἀγγλίαν ἀναβαίνουν εἰς 47,600,000 λίτρας.

ΟΡΥΖΙΑ. Καθ' ὁδὸν φορτία ζητοῦνται πρὸς 11/—11/3 τὸν στατῆρα. Ἡ ἀγορὰ εἶναι ἡσυχος, Βεγγάλης λευκὰ πωλοῦνται 10/9—13/., Πάτνης 13/—22/., Ἰάβας 13/—26/., καὶ Καρολίνας 30/—35/. τὸν στατῆρα.

ΚΑΝΝΑΒΙΣ. Ἡ ἀγορὰ διὰ καθαρὰν Ῥωσσίας εἶναι ἐξησθενημένη εἰς τὰς λ 34—35 τὸν τόνον. Διάφοραι δὲ πωλήσεις ἐγένοντο ἐπὶ Μανίλλας πρὸς λ. 23—λ.24.10 τὸν τόνον.

ΒΥΣΣΟΣ (jute). Πολλαὶ μερίδες ἐπωλήθησαν μὲ ἀνατίμησιν.

ΠΝΕΥΜΑΤΑ. Ἡ ἀγορὰ τῶν ῥουμίων εἶναι θολερὰ. Ἡ παρακαταθήκη εἶναι μεγάλη καὶ αἱ τιμαὶ τείνουσι πρὸς τὰ κάτω. Δεμεράρας δόκιμα πωλοῦνται πρὸς 1/9—1/10, Λήουκρδς πρὸς 1/8—1/8½, Ἀνατολ. Ἰνδιῶν πρὸς 1/6½—1/7 καὶ Ἰαμαϊκῆς πρὸς 2/10—3/6 κατὰ τὴν ποιότητα.

ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΗ ΣΤΑΦΙΣ. Ἡ ἀγορὰ διατελεῖ ἔτι εἰς κατάστασιν ἀδρανείας. Μικρὰ μόνον ζήτησις ἀνεφάνη τελευταῖον διὰ παρακατινὸν πράγμα, ἥτις, πολὺ πιθανόν, ἤθελε φέρει ὕψωσιν εἰς τὰς τιμάς, ἐὰν κατάστημά τι δὲν προέτρεχε νὰ πωλήσῃ εἰς τὰς εὐτελεῖς τιμὰς τῶν 24 σελλίνων καὶ παρεμποδίσῃ οὕτω πᾶσαν ἐνδεχομένην ὕψωσιν. Αἱ τρέχουσαι τιμαὶ Πατρῶν καὶ Αἰγίου καλῆς ποιότητος εἶναι 28/—36½/., παρακατεινὴς 24/—28/., Κόλπου 24/—28/., Ἐπαρχιῶν καλῆς ποιότητος 27/—30/., παρακατινὴς 24/., καὶ Νήσων 24/—30/ τὴν στατ.

Κατὰ τὴν ἐγκύκλιον τῶν ἐν Πάτραις ΚΚ. Σ. Π. Χαραλάμπη καὶ Σα, ἡ ἐσοδία τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἀνέβη εἰς 70,000,000 ἐνετικας λίτρας ἤτοι εἰς 32,900 τόνους περίπου, ὧν τὸ μέγιστον μέρος ἐξήχθη διὰ τὴν Ἀγγλίαν καὶ μικρὸν διὰ τὴν Γερμανίαν καὶ Ἀμερικήν. Δύο δὲ ἑκατομμύρια λιτρῶν μένουσιν ἔτι ἐν Ἑλλάδι, ὧν τὸ μὲν ἐν περιῆλθεν εἰς χεῖρας ἐμπόρων, τὸ δὲ ἕτερον κρατεῖται ἔτι ὑπὸ τῶν κτηματιῶν. Ἡ τῶν Ἰον. νήσων ἦτο 22,000,000 Ἑλλ. ἤτοι 10,340 τ. ὥστε ἡ ὁλικὴ ἐσοδία τοῦ σταφιδοκαρποῦ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1861 ἀνέβη εἰς 43,240 περίπου τόνους, ἤτοι εἰς 92,000,000 Ἑλλ. ἐνῷ τῷ 1860 ἀνέβη εἰς 54,041 τόνους, δηλαδὴ ἡ μὲν ἐλευθέρας Ἑλλάδος ἦσαν τόνοι 41,[illegible], ἤτοι λίτραι ἐνετικαὶ 88,000,000, τῶν δὲ Νήσων 12,688 τόνοι ἤτοι 27,000,000 ἐνετικαὶ λίτραι. Ὥστε ἡ ἐσοδία τοῦ 1861 ἦτο μικροτέρα τῆς τοῦ 1860 κατὰ 10,801 τόνους.

Αἱ πρὸς κατανάλωσιν παραδόσεις κατὰ τὸν παρελθοντα Δεκέμβριον ἀνέβησαν εἰς 2,230 τόνους, ἐξ ὧν 1,290 ἦσαν δι' ἐπιτόπιον κατανάλωσιν καὶ 940 δι' ἐξαγωγήν, ἐνῷ τὸ 1860 ἀνέβησαν εἰς 1,350 τόνους, ὧν 890 ἦσαν δι' ἐπιτόπιον κατανάλωσιν καὶ 460 δι' ἐξαγωγήν. Αἱ ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου παραδόσεις πρὸς κατανάλωσιν ἐν Λονδίνῳ ἀνέβησαν εἰς 9,640 τόν., ἐνῷ κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα τοῦ 1860 ἀνέβησαν εἰς 11,340 τόνους. Κατὰ τοὺς παρελθόντας ἑνδεκα μῆνας ἡ κατανάλωσις εἰς ὅλον τὸ Ἡνωμένον Βασίλειον ἦτο 28,896 τόνοι, ἐνῷ κατὰ τοὺς αὐτοὺς μῆνας τοῦ 1860 ἦτο 30,030 τόνοι. Ἡ ἐν Λονδίνῳ παρακαταθήκη κατὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου ν. ε. ἦτο μεγαλειτέρα παρὰ ποτε. Συνίστατο δὲ ἐκ 16 βουτσίων, 279 καρροτέλλων, 162 πιπῶν, 1933 ἡμιπιπῶν, 128,343 βαρελίων καὶ 21,414 κιβωτίων, ἤτοι το ὅλον ἐκ 13,500 περίπου τόνων, ἐνῷ πέρυσι κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν συνίστατο ἐξ 11,600 τόνων. Σημειωτέον ὅμως ὅτι πέρυσιν εἰσήχθησαν ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου μέχρι τῆς 30 Ἀπριλίου ὑπερ τοὺς 5,500 τόνους, ἐνῷ ἐφέτος ὀλίγον πράγμα ἐναπελείφθη ὅπως εἰσαχθῇ. Ὥστε δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ὅτι το ὑπάρχον πράγμα πρὸς κατανάλωσιν κατὰ τοὺς ἐναπολειπομένους 8 μῆνας μέχρι θλαδὴ τῆς νέας συγκομιδῆς εἶναι ὡς ἔγγιστα το αὐτο μὲ τὸ τοῦ παρελθοντος ἔτους, καὶ ἐὰν οἱ κάτοχοι δὲν παραβιασωσι τὰς πωλήσεις των, εἶναι πολὺ πιθανόν, ὅτι ἡ κατανάλωσις θὰ γίνῃ εἰς ἐπωφελεῖς τιμάς. Ἐν τούτοις μία τῶν αἰτιῶν αἵτινες ἐξηυτέλισαν τὸ προϊὸν τοῦτο ἐφέτος εἶναι ἡ ἐπισώρευσις πολλοῦ ποσοῦ εἰς τὰς ἀποθήκας, ἥτις ἀπενεθάρρυνε τοὺς ἀγοραστὰς νὰ εἰσέλθωσιν εἰς ἀγορὰς, νομίζοντες ὅτι ἡ μεγάλη ποσότης ἤθελεν ἐκπέσῃ τὰς τιμάς. Ὅθεν συμβουλεύομεν τοὺς φορτωτὰς ἵνα μὴ βιάζωνται νὰ ἀποστέλλωσι το πράγμα των καὶ νὰ τὸ ἐναποθηκεύωσιν ἐν Ἀγγλίᾳ, ἀλλὰ νὰ το φυλάττωσιν ἐν Ἑλλάδι μέχρις οὗ ζητηθῇ καὶ οὕτω ποιοῦντες ἔστωσαν βέβαιοι, ὅτι θὰ ἀπολαύσωσι καλλιτέρας τιμῶν.

ΥΦΑΣΜΑΤΑ. Μαγκεστρίᾳ 14 Ἰανουαρίου. Αἱ ἐξ Ἀμερικῆς ἐρρωμεναὶ εἰδήσεις ἐπηύξησαν τὴν σταθερότητα των τε ὑφασμάτων καὶ τῶν νημάτων κατὰ την παρελθοῦσαν Παρασκευήν. Ἀλλ' ἡ σταθερότης αὕτη ἀνεχαίτισε τὰς πράξεις καὶ μέχρι σήμερον οὐδεμία πράξις ἐγένετο, ἐκτὸς ἐπὶ μεγάλη θυσία τιμῶν. Ὥστε ἐπὶ τοῦ ὅλου οὐδὲν ἀξιοσημείωτον ἔχομεν ν' ἀναγγείλωμεν.

ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗ ΑΓΟΡΑ. — Οἱ διευθυνται τῆς Τραπέζης τῆς Ἀγγλίας, συνελθόντες τὴν 9ην ἱσταμένου, ἠλάττωσαν τὸν ἐκτοκισμὸν ἀπὸ 3 τοῖς 0/0 ὅπου εἶχον ἐλαττώσει αὐτὸν κατὰ τὴν 7ην Νοεμβρίου παρελθόντος εἰς 2½ τοῖς 0/0. Ἡ πρᾶξις αὕτη παρεκίνησε πολλοὺς νὰ εἰσέλθωσιν, εἰς πολλὰς ἐπιχειρήσεις.

ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ.— Ἡ εἰρηνικὴ εἴδησις, ὕψωσεν ὡς ἦν ἑπόμενον τὰ Ἀγγλικὰ χρεώγραφα ἀπὸ 92¾ ὅπου ἦσαν πρὸ τῆς ἀφίξεως τῆς εἰδήσεως εἰς 93¼. Τὰ Τουρκικὰ τοῦ μὲν 1854 εἶναι 82 31/44 τὰ δὲ τοῦ 1858, 72 31/44.

ΑΜΕΡΙΚΗ 31 Δεκεμβρίου 1861. Τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἀμερικῆς περιῆλθον εἰς οἰκτραν καταστασιν. Τὸ χθὲς ἀφιχθὲν ἀτμόπλοιον «Ἀμερικὴ» ἐκόμισε τὰς ἑξῆς εἰδήσεις.

«Αἱ Τράπεζαι τῆς Νέας Ὑόρκης, Βοστώνης, Φιλαδελφείας καὶ τῶν κυριωτέρων πόλεων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἔπαυσαν τὰς εἰς χρυσὸν καὶ ἄργυρον πληρωμάς των.

Τράπεζαι τινὲς μόνον τῆς Νέας Ὑόρκης ἐξακολουθοῦσι νὰ πληρόνωσιν εἰς μεταλλικὸν νόμισμα.

Τὸ Ταμεῖον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἔπαυσεν ἐπίσης τὰς πληρωμάς του διὰ μεταλλικοῦ νομίσματος. Ὁ τόκος ἐπὶ τοῦ δημοσίου χρέους πληρωτέος τὴν 1ην Ἰανουαρίου θέλει πληρωθῇ εἰς μέταλλον. Ἀλλὰ τὰ χαρτονομίσματα οὐκ ἔτι ἐξαργυρόνονται.»

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ. (Ἰανουαρίου 14.)

Αμστερδάμης	βραχυπρόθεσμα	11.15	1/4—	3/4
»	3 μηνῶν	11.17	3/4—18	
Ροττερδάμης	»	11.17	3/4—18	3/4
Αμβέρσης	»	25.42	1/2—47	1/2
Βρυξελλῶν	»	25.42	1/2—47	1/2
Αμβούργου	»	13.7	1/4—3/4	
Παρισίων	βραχυπρόθεσμα	25.15	—22	1/2
»	3 μηνῶν	25.45	—47	1/2
Μασσαλίας	»	25.45	—50	
Φραγκφόρτης	»	118	1/4—	3/8
Βιέννης	»	14.30	—35	
Τεργέστης	»	14.30	—35	
Πετρουπόλεως	»	32	1/2—	
Μαδρίτης	»	48	3/8—	1/8
Κάδικος	»	48	3/4—	1/2
Λιβόρνου	»	25.62	1/2—65	
Γενούης	»	25.62	1/2—65	
Μιλάνου	»	25.62	1/2—65	
Νεαπόλεως	»	40	—	1/2
Παλέρμου	»	117	—	1/4
Μεσσήνης	»	119	—	1/2
Λισσβώνος	90 ἡμερῶν	51	5/8—	7/8
Ὀπόρτου	»	51	7/8—52	

Τὰ ἐν κυκλοφορίᾳ τραπεζικὰ γραμμάτια κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἦσαν λίραι **20,353,615**, τὸ δὲ μεταλλικὸν χρηματικὸν λίραι **15,046,017**.

ΝΑΥΜΑΧΙΑ ΑΡΧΑΙΑ.

Ἡ περίεργος αὕτη εἰκὼν, ἡ παριστῶσα ναυμαχίαν μεταξὺ Ῥώσσων καὶ Σουηδῶν, ἀντεγράφη ἀπὸ πρωτοτύπου ρωσσικοῦ, ὡς καταφαίνεται ἐκ τοῦ ρωσσιστὶ γεγραμμένου ὑποτίτλου, δηλοῦντος, ὅτι ἡ εἰκὼν παρίστησι ναυμαχίαν μεταξὺ τῆς ἐκ γαλέρων ρωσσικῆς προφυλακῆς καὶ σουηδικῆς μοίρας, λαβοῦσαν χώραν τὴν 27ην ἰουλίου 1714. Εἶναι δὲ ἀξιοπερίεργος διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐπεξεργασίαν, δεικνύουσαν τὴν πρόνοιαν, ἣν πρὸ 150 ἐτῶν οἱ Ῥῶσσοι ἐλήμβανον περὶ τὰς ἐλαχίστας λεπτομερείας τῶν τοιούτων ἔργων. Ἀξιοπαρατήρητος δ' ἐν αὐτῇ εἶναι καὶ ἡ ἰδιότροπος κατασκευὴ τῶν κανονοφόρων, ὁμοιαζουσῶν τὰς τῶν Ῥωμαίων καὶ Καρχηδονίων τριήρεις. Ἡ εἰκὼν αὕτη, κομισθεῖσα εἰς Ἀγγλίαν ὑπὸ ἀξιωματικοῦ τινος ὑπηρετήσαντος ἐπί τινας χρόνους εἰς Ῥωσσίαν, ἠγοράσθη μετ' ἄλλων παρὰ τοῦ συνταγματάρχου Χάμβερ, ὅστις ἐξέδοτο παρατηρήσεις τινὰς ἐπὶ τοῦ ἔνδον τῆς κατασκευῆς τῶν τοιούτων κανονοφόρων καὶ τῆς προτάσεως τῶν τηλεβόλων ἐπὶ τῶν πρωρῶν αὐτῶν, προσθέτων, ὅτι τὰ πλοῖα ταῦτα εἶναι κατ' ἐξοχὴν τὰ προσφορώτερα διὰ τοὺς στενοὺς καὶ ἀβαθεῖς κόλπους τῆς Βαλτικῆς καὶ τὰ στόμια αὐτῶν.

Ἡ περὶ ἧς δ' ὁ λόγος ναυμαχία, συμβᾶσα κατὰ τοὺς μεταξὺ τοῦ Μεγάλου Πέτρου καὶ Καρόλου τοῦ ΙΒ' πολέμους, ἐγένετο ἔξωθεν τοῦ ἀκρωτηρίου Χάγγο, ἐφ' οὗ οἱ Ῥῶσσοι ἐφόνευσαν ἐπὶ τοῦ τελευταίου τῶν Ἀγγλογάλλων κατὰ τῶν Ῥώσσων πολέμου τοὺς Ἄγγλους τοὺς φέροντας σημαίαν ἀνακωχῆς, καὶ ὅπου ὁ πλοίαρχος τοῦ πλοίου ἡ Νέμεσις Χὼλ, ἀποβὰς καὶ ἀποσοβήσας τοὺς Κοζάκους, ἤγειρε μνημεῖον τῶν φονευθέντων μετ' ἐπιγραφῆς, χαρακτηριζούσης τὸν φόνον ὡς ἐπίβουλον καὶ δόλιον, τὸ ὁποῖον ὅμως ἀκολούθως οἱ Ῥῶσσοι κατέστρεψαν.

ΤΟ ΛΑΝΔΟΥΔΝΟΝ, ΝΕΟΣ ΘΑΛΑΣΣΙΟΣ ΛΟΥΤΡΩΝ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΟΥΑΛΛΙΑΣ.

Τὸ Λανδούδνον εἶναι νέα καὶ ἀκμάζουσα πόλις τῆς βορείου Οὐαλλίας ἐν τῇ Μ. Βρεττανίᾳ, κειμένη, ὡς φαίνεται ἐν τῇ παρακειμένῃ εἰκονογραφίᾳ, μεταξὺ δύο κόλπων, τοῦ μὲν πρὸς δεξιὰν ὀνομαζομένου Κομβαιΰ, τοῦ δὲ πρὸς ἀριστερὰν Λανδούδνου καλουμένου κόλπου, ἐπεκτεινομένου τοῦ τελευταίου τούτου καμπυλοειδῶς ἀπὸ τοῦ μικροῦ μέχρι τοῦ μεγάλου ἀκρωτηρίου τοῦ Ὅρμη, μέρος τοῦ ὁποίου φαίνεται εἰς τὸ πρόπεδον τῆς εἰκόνος. Τὰ τοῦ κόλπου τούτου ὕδατά εἰσιν ἐξαιρέτως καθάρια καὶ ἁρμόδια διὰ λουτρὰ, καθὸ ὄντα ἐλεύθερα ἑλῶν καὶ βορβόρου. Πρὸς τούτοις τὸ μέγα τοῦτο ἀκρωτήριον, τὸ προφυλάττον τὴν πόλιν ἀπὸ τοῦ βορᾶ καὶ καθιστῶν τὸ κλίμα τῆς ἀτμοσφαίρας τοῦ τόπου εὐκραὲς, παρέχει ταὐτοχρόνως ὡραίους ὀρεινοὺς περιπάτους, καὶ προάγει διὰ τοὺς βοτανικοὺς πολλὰ σπάνια φυτὰ καὶ βότανα, ὁποῖα δὲν εὑρίσκονται εἰς ἄλλο μέρος τοῦ βασιλείου. Εἶναι δὲ περίφημον τὸ ἀκρωτήριον τοῦτο καὶ διὰ τὰ ἐν αὐτῷ εὑρεθέντα ἀρχαῖα χάλκινα σκεύη, ἐργαλεῖα καὶ ὅπλα κελτικά, τὰ πάντα εἰς κατάστασιν ὡσανεὶ ἐξῆλθον νεωστὶ ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ χαλκέως.

Ἡ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγ. Τούδνου παλαιὰ ἐκκλησία, ἐν ᾗ εὑρίσκονται δύο ἀρχαῖα ἀγγλικὰ λίθινα καλύμματα νεκροθηκῶν, ἡ κειμένη ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους ὡς κατερειπωθεῖσα ἐγκατελείφθη καὶ νέα ἀντ' αὐτῆς ἀνηγέρθη πρὸ 20 περίπου ἐτῶν, ἀλλὰ μικρὰ καὶ ἀνεπαρκὴς ὡς πρὸς τὸ πλῆθος τῶν ἐκκλησιαζομένων ἐν αὐτῇ φοιτητῶν τῶν λουτρῶν. Ἔχει δὲ περιπλέον ἡ νέα αὕτη πόλις ἀξιόλογον σχολὴν, διευθυνομένην ὑπὸ τοῦ ἐφημερίου τῆς ἐκκλησίας, ξενοδοχεῖα ἀναπαυτικώτατα, μεγάλα νεόδμητα λουτρὰ, καὶ ἐξοχὰς εἰς τὰ πέριξ τερπνοτάτας. Ἀναχωροῦσι δὲ ἐκ Λιβερπούλης διὰ τὴν πόλιν ταύτην ἀτμόπλοια δὶς τῆς ἡμέρας.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

(ADVERTISEMENTS.)

Ο ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΘΕΙΣ ΚΑΙ ΕΚΤΕΘΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ ΤΟΥ 1861 ΤΟΥ **ΟΥΑΙΤ**

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΕΠΙΔΕΣΜΟΣ.

Ἐθεωρήθη ὑπὸ περιπίου διακοσίων ἰατρῶν ὡς ἡ ἀποτελεσματικωτέρα ἐφεύρεσις εἰς τὴν θεραπείαν τῆς ἐντεροκοίλης. Χρῆσις χαλυβδίνου ἐλατηρίου, πολλάκις ἐπιβλαβὴ ἔχοντος ἀποτελέσματα, δὲν γίνεται· εἶναι ἁπαλὸν ὑπόδεμα περὶ τὸ σῶμα δεδεμένον, ἐνῷ ὡς ἀνθισταμένη δύναμις ὑπάρχει τὸ προσκεφάλαιον καὶ τὸ προνομιοῦχον μοχλίον εὐκολώτατα καὶ ἐγγύτατα προσαρμοζόμενα, ὥστε οὐδαμῶς φαίνονται· δύναται δέ τις καὶ κοιμώμενος νὰ φέρῃ. Περιγραφὴν δύναταί τις νὰ λάβῃ ἅμα αἰτήσει, καὶ ὁ ἐπίδεσμος ἀποστέλλεται διὰ τοῦ ταχυδρομείου, ἂν ἀποσταλῇ πρὸς τὸν ἐργοστασιάρχην Mr WHITE, 228, Piccadilly, London, ἡ περίμετρος τοῦ σώματος, δύο δακτύλους κάτωθεν τοῦ ἰσχίου.

Τιμὴ ἑτεροπλεύρου ἐπιδέσμου 16σ., 21., 26σ. 6δ. καὶ 31σ. 6δ.
Τιμὴ ἀμφιπλεύρου 31σ. 6δ., 42σ., καὶ 52σ. 6δ.
Τιμὴ ὀμφαλικοῦ ἐπιδέσματος 42σ., καὶ 52σ. 6δ.

ΕΛΑΣΤΙΚΑ ΠΕΡΙΠΟΔΙΑ, ΕΠΙΘΕΜΑΤΑ ΤΟΥ ΓΟΝΑΤΟΣ, κτλ.

Δι' ἐξογκωμένας φλέβας καὶ διὰ πάσας τὰς ἐξασθενήσεις καὶ ἐξογκώσεις τῶν κνημῶν, ἐξαρθρώσεις κτλ. Εἶναι πορώδη, λεπτὰ καὶ εὐθηνὰ, καὶ φοροῦνται ὡς τὰ συνήθη περιπόδια. Τιμὴ 4σ. 6δ., 7σ. 6., 10σ. καὶ 16σ. ἕκαστον.

JOHN WHITE, ἐργοστασιάρχης.
228, Piccatilly, London

ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΒΟΥΤΗΚΤΩΝ

C. E. HEINKE,

ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
79, Great Portland St. London.

Εἰδοποιεῖ τοὺς ἰδιοκτήτας πλοίων, ἐμπόρους, πλοιάρχους κτλ. κτλ., ὅτι πολλαὶ βελτιώσεις ἐγένοντο ἐν τῷ καλύμματι τῆς κεφαλῆς καὶ τῇ λοιπῇ ἐνδυμασίᾳ τοῦ βουτηκτοῦ, ἡ φέρων δύναται νὰ μένῃ δσον πλειότερον θέλει ἐν τῷ ὕδατι, πρὸς ἐξαγωγὴν πραγμάτων, σπόγγων καὶ μαργαριτῶν ἐν τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης, πρὸς δὲ τούτοις πρὸς κατασκευὴν θεμελίων λιμένων ἢ γεφυρῶν πρὸς ἐπισκευὴν αὐτῶν.

Α'. τάξεως μετάλλιον ἐν τῇ Ἀγγλικῇ ἐκθέσει τοῦ 1851 καὶ ἐν τῇ Γαλλικῇ τοῦ 1855. Ὑποβρύχιος μηχανικὸς τῆς Ἀγγλικῆς, Γαλλικῆς, Ῥωσσικῆς, Ἱσπανικῆς, Πορτογαλλικῆς, Καναδικῆς, Περιβιανῆς, Βραζιλιανῆς καὶ Ἰνδικῆς Κυβερνήσεως.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΔΩΡΕΑΝ.

ΚΑΤΑΠΟΤΙΑ ΩΛΛΟΥΑΙΗ.

Ἀδυναμία καὶ ἀτονία.

Τὰ θαυμάσια ταῦτα καταπότια, ταχέως ἀναζωογονοῦντα τὸ σύστημα, αἴρουσι πᾶσαν αἰτίαν ἀδυναμίας καὶ ἀτονίας. Νέος ἢ γέρων, πλούσιος ἢ πένης, δοκιμάζων τὸ περίφημον τοῦτο ἰατρικὸν, ἐν βραχεῖ ἀναλαμβάνει δύναμιν καὶ σθένος.

Βὶξ, συνάγχη καὶ ἆσθμα.

Ὁ νόσημά τι τοιοῦτον νοσῶν, λαμβάνων ὀλίγας δόσεις καταποτίων, καὶ ἐπιτρίβων τὴν ἀλοιφὴν ἐπὶ τοῦ στήθους, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν θέλει αἰσθανθῇ ἐντεῦθεν μέγα ὄφελος κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ καθ. Ὠλλουαίη.

Μητέρες καὶ θυγατέρες.

Εἰς τὰς πρώτας τὰ καταπότια ταῦτα εἶναι ἀνεκτίμητα εἰς τινα περίοδον τῆς ζωῆς, ἐνισχύοντα ταύτας νὰ διέλθωσιν ἀβλαβῶς τὴν κινδυνώδη περίοδον τριῶν ἢ τεσσάρων ἐτῶν, ὅτε τοσαῦται ἀπόλλυνται. Εἰς δὲ τὰς νέας τὸ θεῖον τοῦτο φάρμακον δὲν ἔχει ἄλλο ἴσον. Πλείονες λεπτομέρειαι περιέχονται εἰς τὰς ἐντύπους ὁδηγίας, τὰς συνοδευούσας ἕκαστον κουτίον.

Ἧπαρ, στόμαχος, πνεύμονες.

Ὀλίγαι δόσεις τῶν καταποτίων τούτων καθαρίζουσιν ἐκ τῆς χολῆς τὸν στόμαχον, ἐπαναφέρουσι τὴν λειτουργίαν τοῦ ἥπατος καὶ τῶν ἐντέρων, καὶ καθαρίζουσιν οὕτω τὸ αἷμα, ὥστε ὁ πάσχων λαμβάνει νέαν τρόπον τινὰ ζωήν. Πρὸς διατήρησιν καλῆς ὑγείας πᾶς τις πρέπει νὰ παίρνῃ ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος μίαν δόσιν τῶν καταποτίων τούτων. Πανταχοῦ φημίζονται ὡς ἀνώτερα παντὸς ἰατρικοῦ.

Τὰ καταπότια τοῦ Ὠλλουαίη χρησιμεύουσιν ὡς ἄριστον ἀντίδοτον εἰς τὰς ἐξῆς ἀσθενείας, τοὺς παντοειδεῖς πυρετοὺς τὸ ἄσθμα, τὰ χολερικὰ νοσήματα, τοὺς ἀχῶρας, τὰ ἐντερικὰ νοσήματα, τὸν κόλικα, τὰς ἐμφράξεις τῶν ἐντέρων, τὴν φθίσιν, τὴν ἀτονίαν, τὸν ὕδρωπα, τὴν δυσεντερίαν, τὸ ἐρυσίπελας, τὴν ἀταξίαν τῶν ἐμμήνων, τοὺς σπασμοὺς, τὴν ποδάγραν, τὴν κεφαλαλγίαν, τὴν δυσπεψίαν, τὰς φλογώσεις, τὸν ἴκτερον, τὴν ἡπατίτιδα, τὴν πλευραλγίαν, τὰς αἱμορροΐδας, τοὺς ῥευματισμοὺς, τὴν δυσουρίαν, τὰς χοιράδας, τοὺς πονολαίμους, τὴν λιθίασιν, τὴν ἐφρίτιδα, τὰ εἰδήματα, τὰ ἕλκη, τὰ ἀφροδισιακὰ πάθη, τὴν ἐλμινθίασιν, τὴν ἀδυναμίαν ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας κλπ.

Τὰ καταπότια καὶ ἡ ἀλοιφὴ πωλοῦνται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ καθηγητοῦ Ὠλλουαίη (Holloway) 224 Strand, près de Temple Bar, à Londres, καὶ παρὰ πᾶσι σχεδὸν τοῖς ἐντίμοις φαρμακοπώλαις τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου.— Τιμὴ 1σελ. 1½δ., 4σ. 6δ., 11σ., 22σ., καὶ 33σ. ἕκαστον δοχεῖον κατὰ τὸ μέγεθος. Ὁ τὰ μεγαλείτερα λαμβάνων ἔχει μεγαλειτέραν ὠφέλειαν. Ὁδηγίαι διὰ τὸν πάσχοντα ἐξ οἱουδήποτε νοσήματος προσκολλῶνται ἐν ἑκάστῳ δοχείῳ.

ΩΡΟΛΟΓΙΑ BENSON

Χρυσᾶ πωλοῦνται ἀπὸ 4 ἕως 100 γουινέας.
Ἀργυρᾶ » » 2 » 50 »

Τὰ ὡρολόγια στέλλονται πανταχοῦ δι' ἐξόδων τοῦ ὡρολογοποιοῦ.
Διεύθυνσις 33 καὶ 34, Ludgate Hill, London E. C.
Παραγγελίαι δύνανται νὰ σταλῶσι καὶ πρὸς τὸν Κ.

J. F O'BRIEN, 33, Brompton Square.

ΒΑΜΒΑΚΟΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΙΟΙ ΜΗΧΑΝΑΙ,

Χρησιμεύουσαι πρὸς ἐκκαθάρισιν τοῦ βαμβακίου ἀπὸ τῶν σπόρων.

Αἱ μηχαναὶ αὗται κατασκευάζονται διὰ τὴν Αἴγυπτον, Ἰνδίας, κτλ.

Ὑπὸ τῶν

MAC-ADAM BROTHERS & Co., Soho Foundry, BELFAST, (Ireland).

Εἶναι μικροῦ μεγέθους καὶ ἐκκαθαρίζουσι τὸ βαμβάκιον μετὰ μεγίστης ταχύτητος. Κινοῦνται δὲ εἴτε ὑπὸ βοῶν, εἴτε ὑπὸ ἀτμομηχανῆς. Ἑκάστη δὲ μηχανὴ διευθύνεται ὑφ' ἑνὸς μόνου ἀνθρώπου

Ἐκτενέστεραι πληροφορίαι δίδονται ὑπὸ τῶν κατασκευαστῶν.

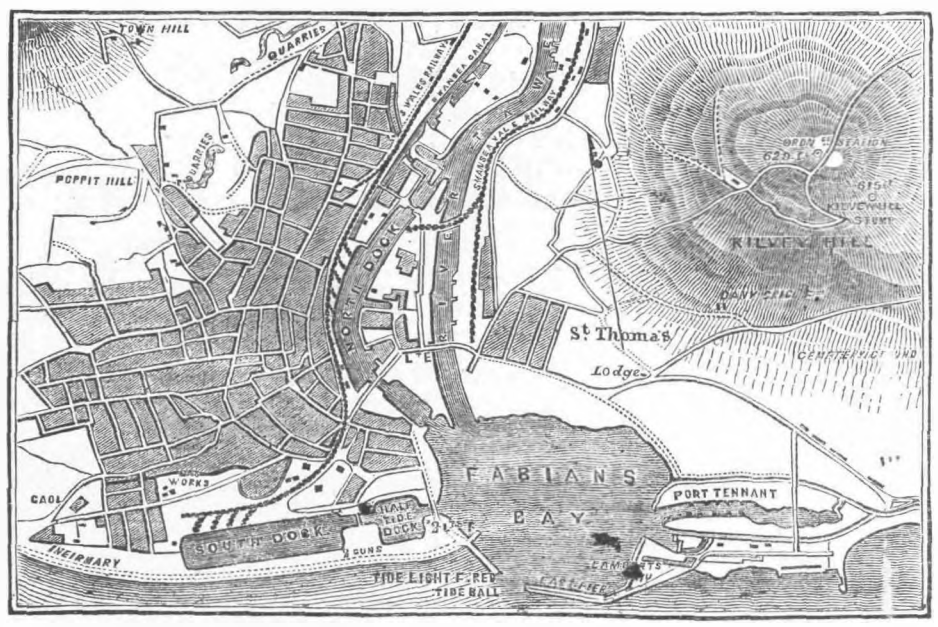

Ο ΛΙΜΗΝ ΤΗΣ ΣΟΥΑΝΣΗΣ (SWANSEA).

Ἡ πόλις τῆς Σουανσῆς κεῖται εἰς τὸ κέντρον τοῦ ὡραίου καὶ ὁμωνύμου αὐτῇ λιμένος. Οὗτος δὲ ἐστιν ἀσφαλὴς πανταχόθεν κατὰ παντὸς ἀνέμου, πλὴν τοῦ μεσημβρινοῦ μέρους αὐτοῦ. Ἀλλὰ καὶ ὅταν σφοδρὸς πνέῃ ἄνεμος ἀπὸ μεσημβρίας, οὐδεμία προσγίγνεται ἐντεῦθεν βλάβη τοῖς πλοίοις, καθόσον δύνανται ταῦτα νὰ ἐλκυσθῶσιν εἰς τὴν ἀκτὴν καὶ νὰ μείνωσιν ἐπὶ τοῦ βορβόρου, ἐξ οὗ ὁ μυχὸς τοῦ λιμένος ἀποτελεῖται. Ἅπαντα τὰ 300 τόνων πλοῖα κεῖνται ἐπὶ τοῦ βορβόρου, καὶ πολλὰ μεγάλα ξένα πλοῖα ἔπραξαν πολλάκις τοῦτο. Ἡ εἴσοδος ἐστὶν ἀεί ποτε βυτή, καθόσον κατὰ τὰς ταπεινοτάτας παλιρροίας καλύπτεται ὑπὸ ὕδατος δέκα καὶ τεσσάρων ποδῶν. Ἑκάστη δὲ παλίρροια αὐξάνει ἀπὸ 16 μέχρις 25 ποδῶν, καὶ πλοῖα ἀναχωροῦντα ἐκ Σουανσῆς, δύνανται νὰ φθάσωσιν εἰς Λούνδυ (Lundy) εἰς μίαν μόνην παλίρροιαν, ἐνῷ ἀπὸ Καρδίφφης ἀπαιτοῦνται πρὸς τοῦτο τρεῖς Π.Α.

ΤΟΥ

ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ.

(ΑΡΙΘ. 81.)

Μνείαν ἐποιησάμεθα ἀλλοτε περὶ μελετωμένης συνόδου εἰς Ῥώμην πολυαρίθμων ποιμεναρχῶν τοῦ δυτικοῦ δόγματος. Ἡ σύνοδος αὕτη σκοπὸν μὲν φαινόμενον εἶχε τὴν εἰς τὸν χορὸν τῶν ἁγίων κατάταξιν τῶν 23 Ἰαπωνῶν μαρτύρων, περὶ ὧν ἐν τῷ παρελθόντι ἡμῶν φύλλῳ ἐλαλήσαμεν, ἀλλὰ σκοπὸν κρύφιον εἶχεν, ὡς πᾶς τις ῥαδίως κατανοεῖ, τὴν διαμαρτύρησιν κατὰ τῶν πολεμούντων τὴν κοσμικὴν τοῦ πάπα ἐξουσίαν καὶ συνάμα τὴν συνοδικὴν ἀπόφασιν ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς ἐξουσίας ταύτης. Ἀμφότεροι οἱ σκοποὶ οὗτοι ἠδύναντο νὰ ἐπενέγκωσιν οὐχὶ μόνον θρησκευτικὰς διενέξεις καὶ περιπλοκὰς ἀπειλούσας σχίσματα νέα ἐπὶ σχισμάτων παλαιῶν, ἀλλὰ καὶ πολιτικὰς συνάμα ταραχὰς προετοιμαζομένας ὑπὸ τῶν πανταχοῦ τῆς γῆς ἐμφωλευόντων Ὑπεραλπείων, ὑποθαλπομένας ὑπὸ τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Ἱσπανίας, ἀνασκαλευομένας ὑπὸ τῶν διαμαρτυρουμένων, καὶ ἀδιαλείπτως προσκαλουμένας ὑπὸ τῆς καρδιναλικῆς κυβερνήσεως, ἐχούσης πρόμαχον μὲν τὸν ὑπεργηράσαντα Πῖον τὸν θ'., προπύργιον δὲ τὸν ὅλαις δυνάμεσιν ὑποθαλπόμενον φανατισμόν.

Τὴν ἐπικίνδυνον ταύτην πρᾶξιν τῆς ἰησουϊτικῆς ἐπιδεξιότητος προὔλαβεν ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις, ἐπενεργήσασα δραστικῶς ἐπὶ τοῦ πάπα διὰ τοῦ ἐν Ῥώμῃ ἑαυτῆς πρέσβεως Κ. Δελαβαλέτ. Καὶ τὴν μὲν πρόληψιν τοῦ κακοῦ καὶ τὴν γαλλικὴν ἐπενέργειαν θετικῶς γιγνώσκομεν· τοὺς δὲ τρόπους τῆς ἐνεργείας πληροφορούμεθα ἐξ ἀλληλογραφιῶν περιεχουσῶν ἀδόμενα μὲν μὴ αὐθεντικά, πιθανὰ ὅμως καὶ τῆς ἀληθείας παραπλήσια.

Γράφουσιν ἐκ Ῥώμης, ὅτι ὁ πρέσβυς τῆς Γαλλίας ἠναγκάσθη νὰ ὑποδείξῃ εἰς τὸν πάπαν, ὅτι, ἐὰν ἡ Α. Ἁγιότης ἐπέμενεν εἰς τὴν ἀπόφασίν του ταύτην, ἡ κυβέρνησις τοῦ Αὐτοκράτορος ἤθελεν ἄρει ἀπὸ Ῥώμης τὴν γαλλικὴν φρουράν. Ἀλλ' ἡ Α. Ἁγιότης, ἵνα μὴ εἴπωμεν ὁ καρδινάλιος Ἀντωνέλλης, ἐξ ἑνὸς μὲν παραιτεῖ τὴν περὶ ἀρχιερατικῆς συνόδου ἀπόφασιν, ἐξ ἄλλου δὲ ἐκδίδει ἀποστολικὸν θέσπισμα, δι' οὗ καὶ πάλιν λέγει, «ὅτι ἐξακολουθεῖ νὰ καταβάλλῃ πάσας τὰς ἑαυ»τῆς φροντίδας εἰς ἕνωσιν τῆς ἑλληνικῆς ἐκκλη»σίας μετὰ τῆς λατινικῆς· ὅτι μόνιμος εἰδικὴ ἐ»πιτροπὴ ἐσχηματίσθη ἐντὸς τῆς Προπαγάν»δας, ἔργον ἔχουσα μοναδικὸν τὴν ἔρευναν τῶν »πραγμάτων τῶν ἀνατολικῶν ἐκκλησιῶν, καὶ ὅτι »ἡ ἐπὶ τῆς ἐξετάσεως τῶν ἀνατολικῶν βιβλίων »ἐπιτροπὴ διελύθη.»

Οἱ ἀναγνῶσται ἡμῶν ἐνθυμοῦνται τίνι τρόπῳ καὶ ἄλλοτε ὁ νῦν πάπας «κατέβαλε τὰς προσπαθείας αὐτοῦ» ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως, ἣν ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἐξεπροσώπευσε τότε ἑταιρία, ἧς τινος φανταστικὸς πρόεδρος ὑπῆρξε φανταστικός τις πρίγκιψ τῆς βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας, φανταστικὴν χαράξας σφραγῖδα καὶ τὸ φανταστικὸν ἑαυτοῦ ὄνομα δοὺς εἰς τὸ ἐν Ῥώμῃ γεγραμμένον σύγγραμμα Ὁ Ῥωμανισμὸς (Le Romanisme). Ἀγνοοῦμεν ἡμεῖς, ἐὰν καὶ σήμερον αἱ προσπάθειαι τοῦ τοποτηρητοῦ τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τοιούτων στηρίζονται βάσεων, τοιούτων ποιοῦνται χρῆσιν μέσων, τοιούτους ἔχουσι σκοπούς. Ἀγνοοῦμεν, λέγομεν, καὶ ἀφιέμεθα τοῖς ἁρμοδίοις τὴν περὶ τὰ τοιαῦτα ἔρευναν, διότι ὁμολογοῦμεν ἐν πάσῃ ταπεινώσει τὴν περὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα ὀλιγεξίαν ἡμῶν. Ἀλλ' ὅσον διὰ τοῦ κοινοῦ νοὸς καὶ ἐπὶ της ἱστορίας βασιζόμενοι δυνάμεθα νὰ κρίνωμεν, οὐδ' ἡ ἑλληνικὴ ἐκκλησία δύναται νὰ ἑνωθῇ μετὰ τῆς λατινικῆς, ἥτις τηρήσασα τὰ ἀρχαῖα δόγματα ἀπαρασάλευτα ἐπὶ 1,004 ὅλα ἔτη ἀποδοκιμάζει τὴν λατινικήν, ὡς σχισματικήν, οὐδ' ἡ λατινικὴ νὰ ἑνωθῇ μετὰ τῆς ἑλληνικῆς, ἀφ' οὗ καὶ σύμβολα μετέβαλε, καὶ δόγματα νέα εἰσῆξε, καὶ ἐπὶ ἰσάριθμα ἔτη τὴν ἀνατολικὴν ἐκκλησίαν σχισματικὴν ἀποκαλεῖ. Ἡ ἕνωσις τῶν ἐκκλησιῶν γίνεται καὶ θέλει γίνει, ὡς ἀδιαλείπτως ὁ κλῆρος ἡμῶν δέεται ἐκφωνῶν τό· «ὑπὲρ εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν,» καὶ διότι ἡ παῦσις τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας τοῦ πάπα αἴρει τὸ μέγιστον πρόσκομμα, καὶ διότι τέλος ὁ αἰὼν ἡμῶν τὸ ἀπαιτεῖ! Ἀλλὰ τὰ μέσα, δι' ὧν ἡ ῥωμαϊκὴ προπαγάνδα ἐπιζητεῖ, ὡς λέγει, τὴν ἕνωσιν ταύτην, τείνουσιν εἰς διάσασιν μᾶλλον ἢ εἰς προσέγγισιν. Ἡ σύνοδος τῶν δυτικῶν ἀρχιερέων εἰς Ῥώμην οὐχὶ μόνον οὐδὲν ὑπὲρ τοῦ ἁγίου τούτου σκοποῦ δύναται νὰ πράξῃ, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας διερεθίζει ἔτι μᾶλλον τὸν ὀρθόδοξον κλῆρον, καὶ ἀποτάσσεται ἔτι πλέον τῶν δογμάτων αὐτοῦ, ὡς ἐγένετο ἐν ἔτει 1854, ὅτε ἐκηρύχθη ἡ ἄσπιλος σύλληψις τῆς Θεοτόκου, καὶ νέον δόγμα εἰσῆλθεν εἰς τὸ λατινικὸν θρήσκευμα.

Φρονοῦμεν, ὅτι, ἐὰν οἱ περὶ τὸν πάπαν ἰδιοτελεῖς δεσποτίσκοι ἐλαχίστην εἶχον διάθεσιν πρὸς ἕνωσιν τῶν ἐκκλησιῶν, ἤθελον συμβουλεύσει τὸν ἀρχιεπίσκοπον παλαιᾶς Ῥώμης νὰ συνεννοηθῇ πρῶτον μετὰ τοῦ ἀρχιεπισκόπου νέας Ῥώμης, ὅπως Σύνοδος Οἰκουμενικὴ συγκροτηθῇ ἐκ τῶν πατέρων τῶν δύο κλήρων συγκειμένη, ἀντὶ συνεδρίου Λατίνων καρδιναλίων καὶ ἐπισκόπων, ἥτις νὰ συνέλθῃ καὶ μετ' ἀποφάσεως ἀκλονήτου νὰ συμβιβάσῃ τὰς ἀνθρωπίνους διαφορὰς, τὰς τὴν θείαν λατρείαν ἱεροσύλως διαιρούσας, νὰ θυσιάσῃ ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν τὸ κακῶς ἐννοούμενον φιλότιμον, τὸ καθιστῶν γελοῖον τὸν χωρισμὸν τῶν ἐκκλησιῶν ἐν ἔτει 1862, τὸ προσάπτον μῶμον ἀνεξάλειπτον ἐπὶ τοῦ κλήρου, καὶ ἔπειτα ἐν καθαρᾷ συνειδήσει νὰ εἴπῃ, «δεῦτε γείνωμεν μία ποίμνη καὶ σχῶμεν ἕνα ποιμένα.»

Τότε μόνον ὁ εἷς οὗτος ποιμὴν, ὁ ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς ἐκείνης Συνόδου ἐκλεχθησόμενος, ἠδύνατο νὰ ἦναι ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς, ὃν ἅπαντες οἱ καθολικοὶ Χριστιανοὶ τῶν δύο δογμάτων, ἔτι δὲ καί τινων ἄλλων αἱρέσεων, ἠδύναντο νὰ δεχθῶσιν ἄσμενοι, εἴτε πάπαν ἢ πατριάρχην ἢ ἄλλως πως καὶ ἂν αὐτὸν ἀπεκάλουν. Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν αἱ προσπάθειαι τοῦ πάπα εἰσὶ ΠΡΟΣΗΛΥΤΙΣΜΟΣ· ἡ συναγωγὴ τῶν ὑποτελῶν αὐτοῦ ἀρχιερέων εἶναι συμβούλιον παπικόν· αἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτοῦ τε καὶ αὐτῆς εἰσι διαστατικαὶ πάντοτε, ἑνωτικαὶ οὐδέποτε. Αἱ μονομερεῖς σύνοδοι ἀναπολοῦσιν εἰς τὴν μνήμην τῶν Χριστιανῶν τὰς μολυνούσας τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν σκηνὰς τοῦ σωτηρίου ἔτους 857· ἡ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην πρώτη ἐν Ῥώμῃ συγκληθεῖσα ὑπὸ τοῦ πάπα Νικολάου τοῦ ά. συναγωγὴ ἔβαλεν ἀνάθεμα κατὰ τοῦ πατριάρχου τῆς Κωνσταντινουπόλεως Φωτίου, ἡ κατὰ συνέπειαν αὐτῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει συνηγμένη ἀντέστρεψε τὸ ἀνάθεμα πρὸς τὸν πάπαν· ἔκτοτε ἐπῆλθεν ὁ μέχρι σήμερον διαρκῶν χωρισμὸς, ὅστις ἐξ ἀδελφῶν κατέστησεν ἐχθροὺς θανασίμους τοὺς χριστιανοὺς τοῦ καθολικισμοῦ, ὅστις ἔβλαψε καὶ βλάπτει μεγάλως τὴν ἀνθρωπότητα, ὅστις ἐγέννησε τὸν προτεσταντισμόν, ὅστις κινδυνεύει νὰ γεννήσῃ καὶ νέον σχίσμα, καὶ εἰς ὃν ὀφείλεται κατὰ μέγιστον μέρος ἡ πτῶσις τῆς βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας καὶ ἡ ὑποδούλωσις τῆς φιλτάτης ἡμῶν πατρίδος!

Ἡ κατάργησις τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας τοῦ πάπα δύναται μόνη νὰ ταπεινώσῃ τὴν ἀλαζονείαν τοῦ δυτικοῦ κλήρου, ὡς ἡ δουλεία ἐνέπλησε πραότητος τὸν ἀνατολικόν, καὶ τότε, ἀφοῦ οἱ καρδινάλιοι παύσωσιν ὄντες σατράπαι, ἀφοῦ καταθέσωσι τὴν μάχαιραν καὶ ἀναλάβωσι τὸν κατατεθέντα σταυρόν, τότε δύνανται νὰ συνέλθωσι μετὰ τῶν ἡπίων ποιμεναρχῶν τοῦ ἑλληνικοῦ κλήρου καὶ νὰ συζητήσωσι, καὶ νὰ συμβιβάσωσι, καὶ νὰ ἑνώσωσιν. Ἄλλως οὐκ ἔνι ἀποδοῦναι τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ, ἐν ὅσῳ Καῖσαρ, πολέμαρχος, εἰσαγγελεὺς καὶ δήμιος λυμαίνεται τὰ θεῖα.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

Ἀδιαλείπτως εὐλογοῦμεν τὸν δωρητὴν τῆς εἰρήνης. Ὁ τοῦ πολέμου κίνδυνος παρῆλθεν, οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες τοῦ ἄλλου ἡμισφαιρίου ἐδείχθησαν ἀνώτεροι ἑαυτῶν κατά τε φρόνησιν καὶ πολιτικὴν ἐπιτηδειότητα «δόντες τόπον τῇ ὀργῇ.» Οἱ ὀπαδοὶ τῆς παγκοσμίου εἰρήνης ἀγάλλονται, αἱ βιομηχανικαὶ τάξεις τῆς κοινωνίας σκιρτῶσιν, ὁ πανοῦργος Ἑρμῆς καὶ πάλιν ἀναπτερωθεὶς φαιδρὸς περιΐπταται ἐπὶ τῶν εὐδαιμόνων στεγασμάτων τῶν συναλλακτηρίων, σύμπας δὲ ὁ εὐρωπαϊκὸς τύπος, ὀλιγίστων ἐξαιρουμένων ἐφημερίδων, ψάλλει τὰ ἐπινίκεια τῆς ἀγγλικῆς δραστικότητος, τῆς γαλλικῆς μεσολαβήσεως καὶ τῆς ἀμερικανικῆς μετριοπαθείας.

Καὶ ὅμως, φεῦ! οὐδεὶς τῶν ἀγαλλομένων καὶ σκιρτώντων ὑπόσχεται πολυχρόνιον τὴν εἰρήνην, καὶ ὀλίγοι εἰσιν οἱ μὴ καραδοκοῦντες νέας πολέμου ἀφορμὰς, νέας συμφερόντων συγκρούσεις. Καὶ πρῶτον ἐλπίσωμεν, ὅτι τὸ νέον τόλμημα τοῦ ἀμερικανικοῦ ναυτικοῦ κατὰ τῆς ἀγγλικῆς σημαίας, ἡ ἐπίσκεψις δηλονότι τοῦ ἀγγλικοῦ πλοίου ἡ Εὐγενία Σμὶθ ὑπὸ τοῦ ὁμοσπονδικοῦ ἀτμοπλοίου Σαντιάγο καὶ ἡ ἀπ' αὐτοῦ ἀπαγωγὴ δύο ἀνδρῶν νομιζομένων ἀποστόλων τῶν Ἀνθενωτικῶν, θέλει θεραπευθῇ καθ' ὃν τρόπον ἐθεραπεύθη καὶ ἡ κατὰ τοῦ Τρέντ πρᾶξις τοῦ πλοιάρχου Οὐΐλκς, ἣν ὁ Κ. Σήουαρδ ἀπεκήρυξεν!

Ὑπάρχει προσέτι καὶ ἕτερόν τι συμβὰν ἀπειλοῦν, ἐὰν μὴ συμπλοκὴν, τοὐλάχιστον σκάνδαλον· Ἡ ὁμοσπονδικὴ κορβέττα Τουσκαρόρα ἡ ἑλικοκίνητος, ἡ ὡπλισμένη δι' ἐννέα κανονίων καὶ πλοιαρχουμένη ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου Κράβεν, ἀναχωρήσασα ἀπὸ Νέας Ὑόρκης τὴν 10ην τοῦ ἀπελθόντος μηνὸς εἰς καταδίωξιν καὶ σύλληψιν, εἰ δυνατὸν, τοῦ καταδρομικοῦ ἀνθενωτικοῦ πλοίου Νάσχβιλ, τοῦ πολλὰ ἐμπορικὰ τῶν Ὁμοσπόνδων πλοῖα καταβυθίσαντος πέριξ τῶν ἀγγλικῶν ὑδάτων. Ἡ ἐν λόγῳ κορβέττα ἀφικομένη εἰς Σαουθάμπτων ἠγκυροβόλησε περὶ τὰς ἐκβολὰς τοῦ ποταμοῦ τῆς πόλεως ἐκείνης. Τὴν 10ην τοῦ μεσοῦντος τρεῖς ἄνδρες ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτῆς ὑπὸ τὰς διαταγὰς ἑνὸς ἀξιωματικοῦ εἰσεχώρησαν λαθραίως εἰς τὰ νεώρια, κατασκοπεύοντες τὰ κινήματα τοῦ Νάσχβιλ καὶ φέροντες μεθ' ἑαυτῶν φανοὺς καὶ πυροτεχνήματα, ὅπως σημάνωσι τὴν ἀναχώρησιν αὐτοῦ πρὸς τὴν Τουσκαρόραν. Οἱ τέσσαρες οὗτοι ἄνδρες συλληφθέντες νύκτωρ ὑπό τινος σταθμάρχου τῶν νεωρίων ἀπελύθησαν· τὸ δὲ Νάσχβιλ ἀποσπασθὲν ἀπὸ τῶν νεωρίων ἠγκυροβόλησεν οὐ μακρὰν τῆς Τουσκαρόρης, ἐν πλήρει ἀσφαλείᾳ, ὡς εὑρισκόμενον ἐν οὐδετέρῳ λιμένι. Περίεργος ἡ θέσις ἀμφοτέρων τῶν πλοίων ἐκείνων· ἐντὸς τοῦ ἀγγλικοῦ λιμένος δὲν δύνανται νὰ ἔλθωσιν εἰς ἐχθροπραξίας, καὶ ἐκτὸς αὐτῶν τὸ Νάσχβιλ δὲν τολμᾷ νὰ ἐξέλθῃ· ἡ δὲ ὁμοσπονδικὴ κορβέττα δεσμεύεται ἐκεῖσε μὴ δυναμένη νὰ παραιτήσῃ τὸ πλοῖον, ὅπερ θηρεύει. Ἐλπίσωμεν, ὅτι καὶ ἐκ τοῦ περιστατικοῦ τούτου οὐδὲν θέλει συμβῇ ἄτοπον, δυνάμενον νὰ ἐρεθίσῃ τὸ εὐερέθιστον τῆς ὑπερηφάνου Ἀλβιώνης.

Ἀλλὰ καὶ τούτου παρελθόντος καὶ ἄλλων πολλῶν περιπλοκῶν ἐξομαλυνθεισῶν, τὸ μέγα καὶ τρομερὸν διὰ τὴν Ἀγγλίαν φάσμα, ὁ βασιλεὺς Βάμβαξ, ὡς οἱ Ἄγγλοι χαριεντιζόμενοι λέγουσιν, ἐφίσταται πάντοτε ἀπειλῶν καὶ ἀδυσώπητος. Ἡ ὁμοσπονδικὴ κυβέρνησις οὐχὶ μόνον δὲν διευκολύνει, ἀλλὰ παρεμποδίζει ἔτι μᾶλλον τὴν ἐξαγωγὴν τῶν βαμβάκων, νέον ναυτικὸν στόλον δωδεκακισχιλίων ἀνδρῶν κατὰ τῶν Νοτίων πέμπουσα καὶ τοὺς λιμένας αὐτῶν καταστρέφουσα, ὡς ἀρτίως ἐγένετο ἐν Τσιάρλεστων, διὰ τῆς βυθίσεως πολυαρίθμων λιθοφόρων πλοίων, ὅπερ κατετάραξε τὸν ἐμπορικὸν κόσμον. Ἄλλοθεν, ὁ ἀποκλεισμὸς δὲν εἶναι ἐντελὴς, καὶ κατὰ τὴν ἐν Παρισίοις συνθήκην, οἱ οὐδέτεροι δὲν εἶναι ὑπόχρεοι νὰ σεβασθῶσιν αὐτόν. Τί θέλει πράξει ἡ Ἀγγλία; νὰ ἀναγνωρίσῃ τοὺς Νοτίους; ἀλλ' οἱ Βόρειοι, ὡς ἐκήρυξαν, θεωροῦσι πολεμίους πάντας τοὺς ἀναγνωρίζοντας τοὺς ἀποστάτας τῆς Ὁμοσπονδίας· νὰ μὴ ἀναγνωρίσῃ αὐτοὺς καὶ νὰ διατηρῇ ἐπὶ ποδὸς στόλους καὶ στρατοὺς, μὴ βάμβακας φέροντας; ἀλλὰ τίς τότε ἡ ὠφέλεια τῶν τοσούτων δαπανῶν; Αἴ! διατί νὰ μὴν ὁμολογήσωμεν, ἐλευθεροτυπίας βασιλευούσης, ἀλήθειαν καταφανῆ; Ναί! ἡ ἀγγλοαμερικανικὴ διαφορὰ οὐδ' ἐκ τῆς ὑποθέσεως τοῦ Τρέντ προῆλθεν, οὐδὲ διὰ τῆς ἀπολύσεως τῶν νοτίων ἀποστόλων ἐθεραπεύθη· ἡ ἀγγλοαμερικανικὴ διαφορὰ ἐγεννήθη ἅμα τῶν βαμβάκων κρατηθέντων καὶ θέλει παύσει, ὅταν οἱ βάμβακες ἀφεθῶσιν ἐλεύθεροι. Αἱ ὑλικαὶ ἀνάγκαι τῆς Ἀγγλίας παρήγαγον τὴν διαφοράν, αἱ ὑλικαὶ ἀνάγκαι θέλουσι τὴν λύσει, τὰ πολιτικὰ συμφέροντα δευτερεύουσιν ἐν ταῖς διενέξεσι ταύταις.

Οὐδὲ προλέγομεν τὰ μέλλοντα, οὐδὲ δογματίζομεν

ἐπὶ ἀβεβαίων· κρίνομεν ἐκ τῶν πραγμάτων, οἰωνιζόμεθα ἐκ τῶν φαινομένων, καὶ ἐκ τῶν κρίσεων καὶ ἐκ τῶν οἰωνῶν τούτων συνάγομεν συμπέρασμα αὐταπόδεικτον. Ναί, ἡ ἀγγλοαμερικανικὴ διαφορὰ ἔπαυσε. καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Τρέντ· ὑφίσταται ὅμως καὶ παροξύνεται ἔτι μᾶλλον, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ λοιπά. Εἴθε τὰ πάντα νὰ περατοῦσι πρὸς το συμφέρον τῆς ἀνθρωπότητος, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ἐλευθερίας.

Ἐν τέλει τοῦ παρόντος παραρτήματος δημοσιεύομεν τὴν ἀφορῶσαν τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Τρέντ ἐπίσημον ἀλληλογραφίαν, ἣν διὰ τὸ ἐκτενὲς διακόπτομεν, ἀναβάλλοντες τὴν συνέχειαν καὶ τὸ τέλος αὐτῆς διὰ τὸ προσεχὲς ἡμῶν φύλλον. Πᾶν ἐπ' αὐτῆς σχόλιον καθίσταται περιττὸν ἐκ τῶν σχολίων ἐλάχιστα οἱ ἀναγνῶσται πορίζονται· ὁ βουλόμενος νὰ κατανοήσῃ τὰ καθέκαστα τῆς ἀβρᾶς ταύτης ὑποθέσεως ὀφείλει νὰ ἀναγνώσῃ ὁλόκληρα τὰ ἐν λόγῳ ἔγγραφα.

Πανσάσης τῆς διαφορᾶς ταύτης, ἔπαυσε καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν λεγομένων τοῦ τύπου. ὅστις πανταχοῦ ἠσπάσθη μετὰ χαρᾶς τὴν φρονιμωτάτην ἀπόφασιν τῆς ὁμοσπονδικῆς κυβερνήσεως. Ὁ γαλλικὸς τύπος ἐγκωμιάζει τὸν Κ. Σήουαρδ· ἀλλ' ὑπάρχουσιν ἐφημερίδες τινὲς μηδόλως θεωροῦσαι ἠσφαλισμένην τὴν εἰρήνην, καὶ τοι ἐπικροτοῦσαι τὴν εἰρηνικὴν λύσιν τῆς πρώτης ἀγγλοαμερικανικῆς ἔριδος. Αἱ ἀμερικανικαὶ ἐφημερίδες καί τοι χαίρουσαι, διότι ὁ δεσμὸς ἐλύθη διὰ τῆς φρονήσεως ἀντὶ τοῦ ἀποκοπῆ διὰ τῆς σπάθης, οὐχ ἧττον ὑποδεικνύουσι μυησικακίαν τινὰ κατὰ τὸν Ἄγγλον. Ὁ ἀγγλικὸς τύπος ὁμοφώνως ἐξυμνεῖ τὴν εἰρήνην καὶ ἐπαινεῖ τὴν ἀφέλειαν καὶ μετριοπάθειαν τῆς ὁμοσπονδικῆς κυβερνήσεως, πλὴν τοῦ γέρω Χρόνου, ὅστις καὶ πάλιν μαίνεται, καὶ πάλιν . . . . πόλεμον αἰτεῖ. Αἱ λοιπαὶ ἐφημερίδες ἐπέπεσαν ἀθρόαι κατ' αὐτοῦ, πρὸ πασῶν δὲ τὰ Ἡμερήσια Χρονικά, ἤτις ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπιφυλάξεως ἀποκαλεῖ τὰ λεγόμενα τοῦ Χρόνου, ψεύδη κακεντρεχῆ καὶ ἐπὶ σκοπῷ γιγνόμενα. Οἱ ἀναγνῶσται ἡμῶν πρέπει νὰ ἦναι συγκαταβατικώτεροι, σεβόμενοι τὴν ἡλικίαν τοῦ Χρόνου, ἤτις πολλάκις ἐπαναφέρει τοὺς γέροντας εἰς τὴν ὑηπιοῦδη κατάστασιν. Ἐν τούτοις, ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς, ἐπιμόνως κηρύττουσα, ὅτι ἡ Ἀμερικὴ ἐξύβρισε τὴν Ἀγγλίαν, καὶ ὅτι ἡ ὕβρις αὕτη δὲν ἀπεπλύθη, συμβουλεύει τοὺς Ἄγγλους νὰ μὴ ὑποδεχθῶσι μετ' ἐπιδείξεων τοὺς Κ. Σλίδελ καὶ Μάσων, «οἵτινες ἐκόσιδείξεσαν τὴν Ἀγγλίαν 1.000,000 λιρῶν ἕκαστος, ἵνα μὴ διερεθισθῶσιν αἱ κεφαλαὶ τῶν Ἀγκιδῶν . . .

Ἡ μάλα περίεργος σύγκρουσις ἐφημερίδων εἶναι ἡ μεταξὺ τῶν Ἡμερησίων Χρονικῶν καὶ τοῦ Ἑωθινοῦ Ταχυδρόμου, ὡς πρὸς ἐπιστολὴν τινα τοῦ ἐν Δουβλίνῳ ἀμερικανοῦ πρέσβεως Κ. Ἄδαμς πρὸς τὸν Κ. Σήουαρδ καὶ κοινοποιηθεῖσαν πρὸς τὸ ἀγγλικὸν ὑπουργεῖον, ὅπερ, καθ' ἃ διατείνεται ἡ μηησθεῖσα ἐφημερὶς, ὑπέκρυψεν αὐτὴν, ὡς οὖσαν λίαν εἰρηνικὴν, ἵνα οὕτω δυνηθῇ καὶ ἐξακολουθήσῃ τὰς καταπλυκτικὰς προπαρασκευὰς τοῦ πολέμου, (ἃς εἰσέτι δὲν ἔπαυσεν!) Ἡ κατηγορία αὕτη εἶναι λίαν σοβαρὰ· τὸ θέμα συλλίαν ἀβρόν. Ἐὰν ἔχεται ἀληθείας, τὸ προσεχὲς σύνεργόμενον Κοινοβούλιον θέλει ἐπιληφθῇ τῆς ὑποθέσεως. Ὁ Ἑωθινὸς Ταχυδρόμος ἀπαντῶν πρὸς τὴν προκαλοῦσαν αὐτὸν ἀνωτέρω ἐφημερίδα καὶ πρὸς τὸν Ἑωθινὸν Ἀστέρα τὸν ἔτι σφοδρότερον ἐπιτιθέμενον κηρύττει (13ῃ ἰανουαρίου), ὅτι τὸ ἐν λόγῳ ἔγγραφον δὲν ἦτο ἐπίσημον, ἀλλ' ἐπιστολὴ ἐμπιστευτική, ἥτις ὤφειλε τὰ ἀναγνωσθῇ μόνον πρὸς τοὺς Λόρδους Πάλμερστων καὶ Ῥοῦσσελ, χωρὶς νὰ δοθῇ αὐτοῖς ἀντίγραφον. Ἐπὶ δὲ τελους λέγει· «Διὰ τοῦτο οἱ Λόρδοι οὗτοι ἐθεώρησαν αὐτὴν ὡς δοκιμασίαν πρὸς χαλάρωσιν τῆς ἐνεργείας των καὶ ἔσοδον εἰς διαπραγματεύσεις· ἑπομένως ἀπέστρεψαν τὸ σχέδιον τοῦτο «διὰ τῆς δραστικότητός των.» Ἂς σιωπήσωμεν, ἀβροφροσύνης ἕνεκα, ἀναμένοντες τὴν λαλιὰν τοῦ Κοινοβουλίου.

Ἐν τούτοις συζητεῖται ἐν ὑπουργικῷ συμβουλίῳ ἡ πρὸς τὴν ὁμοσπονδικὴν κυβέρνησιν ἐπισταλησομένη ἀπάντησις ἐπὶ τοῦ ὑπομνήματος τοῦ Κ. Σήουαρδ. Ἐλπίσωμεν, ὅτι ἡ Ἀγγλία θέλει τέλος συγκατανεύσει νὰ κανονίσῃ ὁριστικῶς, ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ δυνάμεις, τὰ ἐν καιρῷ πολέμου δικαιώματα τῶν οὐδετέρων σημαιῶν, ὅπως τὸ δίκαιον τῶν ἐθνῶν ἀπαιτεῖ, ἵνα μὴ μένῃ μόνη πέτρα σκανδάλου.

Κατὰ τὰς ὑπὸ 31ης ἐκ Νέας Ὑόρκης εἰδήσεις, αἱ χρηματιστικαὶ τράπεζαι τῆς πόλεως ἐκείνης, τῆς Βόστων καὶ τῆς Φιλαδελφείας, ἔτι δὲ καὶ αἱ κυριώτεραι τράπεζαι τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν διέκοψαν ἐν γένει τὰς ἐξ μεταλλικὸν πληρωμάς. Μόνον ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ὑπάρχουσί τινες πληροῦσαι εἰς μεταλλικὰ νομίσματα. Τὸ κεντρικὸν ταμεῖον ἔπαυσε καὶ ἐκεῖνο τὰς μεταλλικὰς πληρωμὰς, καὶ ἀπεφασίσθη νὰ πληρωθῶσι εἰς ἀργύρια οἱ τόκοι τῶν ἐθνικῶν δανείων μέχρι ἤης τοῦ ἐνεστῶτος ἰανουαρίου. Ὁ Ἑσπερινὸς Ταχυδρόμος τῆς Νέας Ὑόρκης λέγει, ὅτι αἱ τράπεζαι δὲν θέλουσι νὰ λάβωσι τὸ τελευταῖον τριτημόριον τοῦ ἐθνικοῦ δανείου τῶν 50.000,000 δολλάρων.

Ἀδεται ὅτι τὸ ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ ὁμοσπονδικοῦ ναυτικοῦ ἐπισκεφθὲν πλοῖον, ἡ Εὐγενία Σμιθ, ἦτο πλοῖον ἀμερικανικὸν ὑψῶσαν σημαίαν ἀγγλικήν.

Τὰ τῆς ΓΑΛΛΙΑΣ νέα περιορίζονται εἰς ἐσωτερικὰ πράγματα, καὶ ὁ ἐκ Παρισίων ἀνταποκριτὴς ἡμῶν πραγματεύεται περὶ τούτων.

Δυνάμει αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος ἀπὸ 8ης τοῦ μεσοῦντος ἡ σύνοδος τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων ὡρίσθη διὰ τὴν 27ην τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, ἡμέραν δευτέραν.

Αἱ περὶ γαλλογερμανικῆς ἐμπορικῆς συνθήκης συζητήσεις εἰσῆλθον τέλος εἰς φάσιν ὁριστικήν. Ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις ἀπεύθυνε προτάσεις νέας, αἵτινες φαίνονται παραδεκτέαι καὶ λίαν συμφέρουσαι εἰς ἀμφότερα τὰ ἔθνη.

Λέγεται ὡς βέβαιον, ὅτι ὁ στρατάρχης Πελισιὲρ δὲν ἐπιστρέφει πλέον εἰς Ἀλγερίαν.

Ὁ Μηνὺτωρ τῆς 13ης τοῦ μηνὸς δημοσιεύει τὸ ἐξαγόμενον τῶν νέων καταγραφῶν τοῦ πληθυσμοῦ. Ἡ Γαλλία, ἥτις ἐνέτει 1856 περιείχε κατοίκους 36,039,364, περιέχει κατὰ τὴν ἀπαρίθμησιν τῆς 1ης τοῦ ἔτους 1861, 37.382,233, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν τριῶν νέων ἐπαρχιῶν, ὧν ἡ μὲν Σαυοΐα λογίζει 275,039, ἡ δὲ Ἄνω Σαυοΐα 207,496, καὶ αἱ παράλιοι Ἄλπεις 494,578 κατοίκους. Ἀλλ' ἐὰν ἐξαιρέσωμεν τὰς προσθέσεις ταύτας ἐπαρχίας εὑρίσκομεν, ὅτι ὁ πληθυσμὸς τῆς Γαλλίας ἐν διαστήματι τῆς τελευταίας πενταετηρίδος ηὐξήθη κατ' 673,802 ψυχάς· ὅπερ δίδει 369 ἀνῆρ δος τὴν ἡμέραν· καὶ ἑπομένως συνάγεται ὅτι 100,000 Γάλλων αὐξάνουσι τὸν πληθυσμὸν αὐτῶν κατ' ἄτομον ἰδίᾳ πᾶσαν ἡμέραν.

Ἡ ΙΤΑΛΙΑ καὶ πάλιν δίδει παράδειγμα πατριωτισμοῦ θαυμάσιον. Οὐχὶ μόνον δὲν ἔπεσε τὸ ὑπουργεῖον Ῥικάζολη, ἀλλ' ἐστερεώθη ἔτι μᾶλλον, καὶ τοι μὴ ὑπάρχοντος ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ. Συνελθόντες οἱ βουλευταὶ τῆς πλειοψηφίας ἐν τῷ φιλαρμονικῷ Βοὺρ, ὅλοι τὸν ἀριθμὸν 140, ἐκήρυξαν παμψηφεὶ, ὅτι θέλουσιν ὑποστηρίξει ἀκραιφνῶς τὸ ὑπάρχον ὑπουργεῖον. Ἡ σύμπνοια αὕτη καὶ ἡ φρύνησις, αἵτινες περιποιοῦσι μεγάλην τιμὴν εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἰταλικοῦ ἔθνους, μαρτυροῦσιν ἅπαξ πλέον, ὁπόσον τοιοῦτος λαὸς εἶναι ἄξιος ἐλευθερίας, ἀνεξαρτησίας, ἐνότητος. Καὶ πάλιν λέγομεν, καταισχυνθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ τῆς Ἰταλίας!

Καὶ πάλιν λέγεται, ὅτι ὁ ἐν Ῥώμῃ πρέσβυς τῆς Γαλλίας ἀπήτησε παρὰ τοῦ πάπα τὴν ἀποπομπὴν τοῦ ἀποθρόνου Φραγκίσκου, καὶ ὅτι ἀρνουμένου τοῦ Ἁ.Πατρὸς, ἀί μετὰ τῆς κυβερνήσεως τῶν Παρισίων σχέσεις αὐτοῦ ἀπεψυχράνθησαν. Ἀξιόπιστος δὲ ἐκ Ῥώμης ἐπιστολὴ λέγει, ὅτι ἡ Ἁ. Α. δυσηρεστήθη σφόδρα, διότι ὁ Ναπολέων οὐδένα περὶ αὐτῆς ἐποίησε λόγον κατὰ τὴν ἀντιφώνησιν αὐτοῦ τῆς 1ης τοῦ ἔτους πρὸς τὸ διπλωματικὸν σῶμα. Ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ, τὸ δηνάριον τοῦ Ἁγ. Πέτρου παρήγαγεν ἐν διαστήματι 26 μηνῶν 4.000,000 σκούδων τῶν 400 βαϊόκων, ἤτοι 21,600,000 φράγκων, μὴ συμπεριλαμβανομένων ἄλλων πολυτίμων καὶ πολυαρίθμων προσφορῶν. Διὰ τοῦτο ἴσως, καὶ διότι ἡ συμμορία τοῦ Κιαβόνε ἀνωργανώθη ἐν Ῥώμῃ, ὁ καρδινάλιος Ἀντωνέλλης δὲν ἐπιτρέπει εἰς τὰ γαλλικὰ στρατεύματα νὰ καταλάβωσι τὸ Ἀλάτρι. Ἰδοὺ τέλος ἡ προσωπὶς πεπτοκυΐα.

Ἐν Νεαπόλει ὁ στρατηγὸς Λαμάρμορας ἤρχισε δημοτελῶς τὴν κατεδάφισιν τῆς παλαιᾶς ἀκροπόλεως Ἀποιανιζούσης τῆς μουσικῆς τοὺς πρὸς τιμὴν τοῦ Μασσανέλλου καὶ τοῦ Γαριβάλδου ὕμνους καὶ ἐπιπροτοῦντος τοῦ λαοῦ.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δύο νόμους· τὸν περὶ ἐγγραφῶν καὶ τὸν περὶ χαρτοσήμου. Διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν νόμων τούτων τὰ εἰσοδήματα τοῦ Κράτους θέλουσι αὐξήσει κατὰ 50 ἑκατομμύρια.

Ἡ Ἀηστεία πανταχοῦ καταδιώκεται δραστικώτατα ὑπὸ τῶν κατοίκων καὶ ὑπ' αὐτῶν προσέτι τῶν λεγομένων Βουρβωνικῶν. Κατὰ τὰς τελευταίας ἐκδρομὰς αὐτοῦ οἱ ὀπαδοὶ τῆς Αὐτοῦ Ἐκπεπτωκυΐας Μεγαλειότητος ἐσύλησαν τὰς ταχυδρομικὰς ἁμάξας, ἐσκώλευσαν τὸν φονευθέντα ἱερομόναχον, παρεβίασαν δύο παρθένους καλογραίας ἀδελφὰς τοῦ Ἐλέους, κράζοντας ζήτω Φραγκίσκος ὁ β'.!! Ἅμα τῶν ἀγαθοεργιῶν τούτων ἀκουσθεισῶν, ταταχόθεν ἔδραμον πολῖται τε καὶ στρατιῶται, καὶ ὁ ἐν τῷ ναῷ τοῦ Πόντε Λανδόλφο ἱερουργῶν ἐφημέριος ἐξῆλθεν ἐνδεδυμένος τὰ ἱερὰ αὐτοῦ ἄμφια καὶ τεθεὶς ἐπὶ κεφαλῆς τῶν πολιτῶν παρώτρυνε τοὺς Ἰταλοὺς κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος. Ἀλλὰ δυστυχῶς οἱ λῃσταὶ ἐίχον ἤδη φθάσει εἰς τὰ ἅγια τῆς Αὐτοῦ Ἁγιότητος χώματα.

Ὁ Βεζούβιος ἤρχισε καταπραυνόμενος, καὶ τοι ἀδιακόπως ἐξερευγόμενος καπνὸν καὶ αἰθάλην. Ἡ ἀοράτως ἐκ τοῦ ἐδάφους ἐκπορευομένη θειώδης ἀναθυμίασις προξενεῖ βλάβην εἰς τὰ παρὰ τὸ πυρίπνουν ζοϊκὰ ὄντα· πολλὰ κτήνη ἀπωλέσθησαν καὶ ἄνθρωποί τινες ἐξ ἀσφυξίας ἀπέθανον. Πυγὴ θερμοῦ ὕδατος (33ο) ἐξεράγη κατὰ τὴν παραλίαν τοῦ Τόῤῥε δὲλ Γραῖκο. Ἡ κατακλύσασα τὰς γαίας αἰθάλη ἀπεδείχθη ὠφέλιμος εἰς τὴν γεωργίαν.

«Ἡ ΑΥΣΤΡΙΑ εὑρίσκεται εἰς τὸ στρατόπεδόν μου» εἶχεν ἄλλοτε εἰπεῖ ὁ στρατάρχης Ῥαδέσκης, καὶ τὴν ἔκφρασιν ταύτην ἐνθυμηθεὶς ὁ νῦν ἐν Βερώνῃ ἀναπληρωτὴς τῶν μακαρίτην. ὁ ἀντιστρατάρχης Βένεδεκ προσῆρε τὸν αὐτοκρ. Φραγκίσκον Ἰωσὴφ εἰπεν· «ἡ Αὐστρία ἔχει ἕνα Θεὸν καὶ ἕνα αὐτοκράτορα.» Αἱ βιεναῖαι ἐφημερίδες ἐνθυμίζουσιν, ὅτι ἡ Αὐστρία ἔχει ΤΩΡΑ καὶ ἕνα Ῥαΐχσρατ. Ἐὰν δὲν ἐφοβούμεθα νὰ ἀπορέσωμεν εἰς τὰς συναδέλφας ἡμῶν τῆς Βιένης ἠθέλομεν ἐνθυμίσει αὐταῖς, ὅτι ἡ Αὐστρία ἔχει ΠΡΟΣ ΩΡΑΣ ὑπὲρ τὰ 33,000,000 λαοῦ. Ἀλλὰ τίς οἶδεν, ἀν οἱ ἄλλως τε δεινοὶ περὶ τὴν γεωγραφίαν καὶ τὴν ἱστορίαν ἐκεῖνοι δημοσιογράφοι δὲν περιορίζουσι τὴν Αὐστρίαν εἰς μόνην τὴν αὐστριακὴν μητρόπολιν. Ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ, ὁ Αὐτοκράτωρ καὶ ὁ Κ. Σμέρλιγγ (ὁ φιλελεύθερος) ἄλλως ἐννοοῦσι τὸ πρᾶγμα, διότι ἔθεσαν ὑπὸ στρατιωτικὸν νόμον τὴν κομητείαν τῆς Πέστης Πίλις καὶ Σάλτ, πρὸς κατασταλὴν, ὡς λέγει τὸ διάταγμα, τῆς ληστείας. Ἀηστεία ἐν Πέστῃ; μὴ χειρότερα! Ἀλλὰ κατὰ πάντα τὰ φαινόμενα ληστεία ὁ Αὐστριακὸς ἐννοεῖ τὸ ἐλευθεριάζειν, καὶ οἱ ἀναγνῶσται ἡμῶν δύνανται νὰ κρίνωσιν ἐκ τῶν λεγομένων τῆς ὑπουργικῆς ἐφημερίδος ὁ Λούδτης Πέστης. «Πολυάριθμοι συμμορίαι κακούργων λυμαίνονται τὸν τόπον, λέγει ἡ ἐφημερὶς αὕτη· μεταξὺ δὲ τῶν ἄχρις τοῦ νῦν ἀγνοουμένων καὶ ἐν τῷ στρατοδικείῳ παραδοθέντων ὑπάρχουσι πολλοὶ καὶ ἰδιοκτήμονες, καὶ δικηγόροι, καὶ φιλολόγοι, καὶ σπουδασταί, καὶ ἄλλοι, καὶ πολλοὶ τῶν προὐχόντων τοῦ τόπου ἀνδρῶν καταδείκνυται ὡς συνέχοχοι.» Παράδοξοι λῃσταὶ καὶ παράκυνται ὡς συνέχοχοι. Παράδοξοι λῃσταὶ καὶ παράδοξος λῃστεία! Εἰς μόνας τὰς ὑπουργικὰς ἐφημερίδας δέδοται τὸ τερατολογεῖν ἀτιμωρητί. Ἀλλὰ τί λέγομεν; μήπως δὲν τιμοροῦνται ἀρκούντως καθ' ὑπαγορευσιν γράφοντες καὶ τὰ κανονάρχουμενα ψαλλοντες; Εἰς τὸν μάλα δοκίμων δημοσιογράφων τῶν Ἀθηνῶν προτείνει δι' ἑαυτὸν ὡς μεγίστην τῶν ποινῶν, ἐὰν ἥμαρτε κατὰ τὰς περὶ ὑπουργείου κρίσεις του, «νὰ γράψῃ ἐπὶ ὤμῳ ἕνα τῶν ὑπουργικῶν ἐφημερίδα!» ὁμολογοῦμεν ὅτι ἡ ποινὴ αὕτη καὶ δι' ἡμέραν μόνον μίαν ἐπιβληθεῖσα εἶναι ἀφόρητος! Ἐφαντάσθη ποτὲ ἑαυτὸν ὁ ἀξιότιμος ἡμῶν συνάδελφος καὶ ἀτομικὸς φίλος παρακαθήμενον τῇ τραπέζῃ καὶ μετ' αὐταπαρνήσεως ἡρωϊκῆς γράφοντα τ' ἄσπρα μαῦρα καὶ τὰ μαῦρα ἄσπρα, κατ' ἐμπνευσιν κατνίζοντος καὶ καπνιζομένου ὑπουργοῦ;

Ὑπάρχει καὶ ἐν ΠΡΩΣΙΑ ὑπουργικὴ ἐφημερὶς, ἥτις ἐπὶ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ ἀναγγέλλει τὴν προσεχῆ σύνοδον τῶν νομοθετικῶν σωμάτων, καθ' ἣν τὸ ὑπουργεῖον θέλει παρουσιασθῆ οὐχὶ προστατευόμενον, ἀλλὰ προστατεῦον 300,000 μπαγιονέττας μισθωτὰς, ἀντὶ τετράκις τοσούτων ἀμίσθων λογχῶν. Ἂς ἴδωμεν κατὰ πόσον ἡ πρωσικὴ Βουλὴ κατανοεῖ τὸ ποῦ ἡ ἐθνικὴ δύναμις κεῖται.

Προχθὲς τὴν 14ην τοῦ μηνὸς ὁ βασιλεὺς τῆς Πρωσίας ἤροιξεν αὐτοπροσώπως τὰς Βουλάς. Ὁ βασιλικὸς λόγος ἀρχεται ἀπὸ στρατοῦ καὶ στόλου καὶ λήγει εἰς δεινοστικὰ δικαιώματα. Προσεχῶς θέλομεν ἀναλύσει αὐτόν.

Περὶ ΑΝΟΒΕΡ δὲν δυνάμεθα νὰ εἴπομεν ταῦτα, διότι οὐδέποτε ἡ δυναστεία τοῦ τόπου ἐκείνου ἐλάτρευσε τὴν Ἐθνοφυλακὴν, καὶ νῦν δὲ, τὴν Πρωσίαν ἀπομιμουμένη, διπλασιάζει τὴν πραγματικὴν δύναμιν τοῦ κατὰ ξηρὰν στρατοῦ αὐτῆς, ἕως ἂν δόξῃ τῷ Κυρίῳ καὶ ἀποκτήσῃ δύναμιν κατὰ θάλατταν.

Δὲν λαλοῦμεν περὶ ΠΑΤΑΡΙΑΣ, διότι κάποιος τῶν Κυρίων συνδρομητῶν ἡμῶν παρετήρησεν ὅτι τὴν κατατρέχομεν· λέγομεν ὅμως, ὅτι καὶ ἡ Παυαρία, καὶ ἡ Βυρτεμβέργη, καὶ ἡ Σαξωνία καὶ πᾶσαι αἱ λοιπαὶ σμικραὶ, μίκισται καὶ μικροσκοπικαὶ τῆς Γερμανίας ἐπικράτειαι ἀμιλλῶνται τίς κρεῖττον τῆς ἄλλης νὰ ὠπλισθῇ, ὡς ἀστακὸς, διὰ ν' ἀντικρούσῃ, κατὰ μὲν τὸ φαινόμενον, τὴν ἀπειλητικὴν Γαλλίαν, κατὰ δὲ τὸ κεκρυμμένον, τὴν ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΝ ΕΝΟΤΗΤΑ. Ἄπορον βεβαίως εἶναι τὸ, πῶς αἱ κυβερνήσεις τῶν τόπων ἐκείνων πορίζονται τὰ δέοντα πρὸς τὰς ὁπλίσεις ταύτας χρήματα· ἡ Ἐφημερὶς τῆς Κολωνίας λέγει καὶ ἡμεῖς συμφάσκοντες αὐτῇ συμβουλεύομεν τοὺς ἀποροῦντας νὰ ἐρωτήσωσι τὸν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸν τῆς Αὐστρίας Κ. Πλένερ ἐν πρώτοις, τὸν μέγαν βεζύρην τοῦ Ἀλησσμανιέ Κ. Φονάτ ἢ τὸν δευτέρους.

Ἀπεδείχθη σήμερον τραυνὸς καὶ ἀποδειχθήσεται τραυνότερον, ὅτι οἱ γερμανικοὶ ἐξοπλισμοὶ σκοπὸν ἔχουσι κύριον τὴν κατὰ τῆς βουλήσεως τῶν λαῶν ἀντίστασιν τῶν κυβερνήσεων. Μία τῶν μεγάλων ἀποδείξεων ἐξέρχεται ἐξ ἑνὸς τῶν σμικρῶν Κρατῶν τῆς ΕΚΛΕΚΤΟΡΙΚΗΣ ΕΣ. Ὁ ἡγεμὼν αὐτῆς Φριδερίκος Γουλλιέλμος ὁ ἀένθαρρύνομενος ὑπὸ τῶν λοιπῶν σμικροπριγκίπων τῆς Γερμανίας ἀρνεῖται εἰς τοὺς ὑπηκόους του τὸ Σύνταγμα τοῦ ἔτους 1831, καὶ ἐπιμένει ἐπὶ τοῦ αὐθαιρέτου ἐπιβληθέντος Συντάγματος τοῦ ἔτους 1860. Ἡ Βουλὴ ἅμα συνελθοῦσα ἐξελέξατο διὰ ψήφων 35 κατὰ 2 τοι πρόεδρον αὐτῆς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πρώτου συνταγματικοῦ χάρτου· ὁ ἐπίτροπος τῆς κυβερνήσεως διεμαρτήθη καὶ ἀνεχώρησε συνωδευόμενος ὑπὸ τῶν δύο μειοψηφούντων βουλευτῶν· ἡ δὲ Βουλὴ τῆς Ἐς μιμουμένη τὴν ἀπόφασιν τῆς γαλλικῆς Βουλῆς, κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 23ης τοῦ ἰουνίου 47.9, ἐκύρυξεν, ὅτι δὲν θέλει διαλυθῇ, ἐὰν πρῶτον δὲν ἀκούσῃ τὴν ἀπάντησιν τῆς κυβερνήσεως εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδρίασεως ἐκείνης. Ἡ ἀπάντησις ἀφίκετο· ἀλλ' ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη, ὅτι ἀπαιτεῖ τὰς βάσεις τοῦ Συντάγματος τοῦ ἔτους 1831. Τότε ὁ ἐπίτροπος τῆς κυβερνήσεως ἐκήρυξε τὴν Βουλὴν διαλελυμένην!

Ἡ Βουλὴ διελυθὴ· ἀλλὰ πρὶν διαλυθῇ ἀπεύθυνεν ἀναφορὰν πρὸς τὸν ἐκλέκτορα ἐξορκίζουσα αὐτὸν νὰ ἀποδώσῃ τὴν εἰρήνην εἰς τὸν τάλαινα ἐκεῖνον τόπον, καὶ ἐν τέλει τῆς ἀναφορᾶς λέγει· «ἵνα μὴ ὁ λαὸς προστρέξῃ εἰς ἄλλα μέσα.....» Μακάριοι οἱ λέγοντες εἰς ὦτα ἀκουόντων. Ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ, τὰ παρακείμενα κράτη θορυβοῦνται φοβούμενα μήπως τὰ ἄλλα μέσα ὦσι τοὐλάχιστον ἐπαναστατικά, ἡ δὲ Πρωσία ἤρχισε νὰ σκέπτηται ὡρίμως περὶ τούτου. Λέγεται δέ, ὅτι θέλει ἐπέμβει εἰς τὴν ὑπόθεσιν καὶ ἐπιβάλει θέλησιν εἰς τὸν κατὰ τρεῖς αἰῶνας ὀπισθοποροῦντα ἐκλέκτορα. Τίς εἴδεν, ἐὰν ἡ βούλησις 700,000 Γερμανῶν δὲν ἀποτελέσῃ τὸν μικρὸν σπιυθῆρα τῆς μεγάλης πυρκαϊᾶς, ἥτις ἐπίκειται ἐπὶ τῆς Γερμανίας!

Τί δὲ εἰπεῖν περὶ ΔΑΝΙΑΣ; ἡ δανογερμανικὴ διαφορὰ, μετὰ τὰς τελευταίας διατρανώσεις τῆς δανικῆς Διαίτης, καὶ τὰς ἀνακοινώσεις τῆς δανικῆς κυβερνήσεως, κατέστη ἀνεπίδεκτος πάσης διαπραγματεύσεως. Τοῦτο καὶ αἱ ἐκ Κοπεγχάγκης ἐπίσημοι εἰδήσεις μαρτυροῦσι, καὶ αἱ ὑπουργικαὶ τοῦ Βερολίνου ἐφημερίδες τρανῶς κρύπτουσι, προτείνουσαι μάλιστα τὴν διακοπὴν τῶν μετὰ τῆς Δανίας διπλωματ. σχέσεων, εἰς ἀπάντησιν τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Κ. Χὰλ, ἣν ἐπικαλοῦσι κήρυξιν πολέμου. Ἀράγε ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ἐκείνη;

Ἐκ ΡΩΣΙΑΣ μετεωρολογικὴ εἶναι ἡ μάλα σπουδαία τῶν ἀφικνουμένων εἰδήσεων.

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Πετρουπόλεως ἀπὸ 10ης τοῦ μεσοῦντος ἀγγέλλεται, ὅτι ἐν Κούλκοῖσᾳ ὁ Κ. Βίγγε (Wincke) ἐθεάσατο τηλεσκοπικὸς κομήτην τὴν 8ην τοῦ αὐτοῦ μηνὸς περὶ τὴν 12ην ὥραν καὶ 21 λεπτὰ τοῦ ἡμερονυκτίου, ἔχοντα ὧδέ πως·

Ὀρθὴ ἀνάβασις, 14 ὥρας 35 λεπτά.
Βορεία ἀπόκλισις, 25 μοῖραι 22 λεπτά.

Σχετικαὶ κινήσεις, τέσσαρα λεπτὰ καὶ τέσσαρες μοῖραι θετικαί.

Ἀγνοοῦμεν, ἐὰν ὁ κομήτης οὗτος τοῦ ἔτους 1862 ἔχῃ ἐπιῤῥοὴν τινα ἐπὶ τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, ἀλλὰ γιγνώσκομεν κατὰ τὰς τελευταίας ἐκ Βορσοβίας ἐπιστολὰς, ὅτι οὐδεμία τῶν ὑποσχέσεων εἶχε πραγματοποιηθῆ ἐν Πολωνίᾳ μέχρις 9ης τοῦ μηνὸς, καὶ ὅτι ἡ κατάστασις τοῦ τόπου ὑπάρχει οἵα καὶ πρὸ τῶν μήπω ἐφαρμοσθεισῶν μεταῤῥυθμίσεων. Ἀλλὰ τὰ πάντα μαρτυροῦσιν, ὅτι ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ τῶν κλαυθμώνων σύμπνοια πατριωτικὴ μεταξὺ χριστιανῶν καὶ ἰσραηλιτῶν κατέστη πληρεστάτη καὶ σημέραι στερεοῦται. Ἀλλοτε «οἱ Ἰουδαῖοι ἐζήτουν σκάνδαλον,» σήμερον οἱ Ἰουδαῖοι δέονται ἐν τοῖς συναγωγείοις αὐτῶν ὑπὲρ τῶν τῆς ἐλευθερίας μαρτύρων χριστιανῶν, καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἀπὸ τῶν σφαγῶν τοῦ φεβρουαρίου καὶ τοῦ ἀπριλίου, καὶ ἐνούμενοι μετὰ τῶν καθολικῶν τιμῶσι τὴν μνήμην τοῦ ἀρχιεπισκόπου Φιγιαλκόβσκη.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν ἡ ἐλευθερία συναινοῖ χριστιανοὺς καὶ ἰουδαίους· ὁ δὲ πάπας ἐξίσταται διότι Ἰταλοὶ ἑνοῦνται μετ' Ἰταλῶν, καὶ σκοτεύει, ὡς λέγει, νὰ ἑνῶσι χριστιανοὺς μετὰ χριστιανῶν.

Δύο ἐξ ΑΝΑΤΟΛΗΣ ἔχομεν ἀγαθὰ μεγάλα· τὴν ἀμηνστείαν, ἣν ὁ σερδὰρ Ὀμὲν πασσᾶς ἐγκρίνει εἰς τοὺς Ἑρτσεγοβινίους καὶ τὴν οἰκονομικὴν σωτηρίαν, ἣν ὁ βεζὴρ Φουὰτ πασσᾶς ἀνεκάλυψεν. Ὁ μὲν τούτων, ὁ ἐκ χριστιανοῦ γεννηθεὶς, τοὺς χριστιανοὺς διὰ τῆς πλάνης δελεάζει· ὁ δὲ, ὁ ἐκ χριστιανῆς τεχθεὶς, τοὺς χριστιανοὺς διὰ τοῦ δόλου πλανᾷ· ἀμφότεροι δ' ὁμοῦ πιστῶς ἐξεικονίζουσι τὴν ἠθικὴν καὶ πολιτικὴν τοῦ Ἀλισ

γίου Ἰακίνθου ἐζήτει νὰ ἐξαγάγῃ διὰ τῆς βίας ἐκ τοῦ Τρέντ τοὺς ῥηθέντας τέσσαρας ἐπιβάτας, ἐνῷ εὑρίσκοντο ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς βρεττανικῆς σημαίας. Ἀλλ' ὁ Ἅγ. Ἰακίνθος ἀπεῖχε τότε 200 μόνον ὑάρδας ἀπὸ τοῦ Τρέντ, οἱ δ' ἐν αὐτῷ στρατιῶται εἶχον καταλάβει τὰς θέσεις αὐτῶν, καὶ τὰ τηλεβόλα ἐξήχθησαν καὶ ἦσαν ἕτοιμα· ὥστε πᾶσα ἀντίστασις ἐθεωρήθη ματαία, καὶ οἱ ἄνω ῥηθέντες τέσσαρες ἐπιβάται ἐλήφθησαν διὰ τῆς βίας ἐκ τοῦ ταχυδρομικοῦ ἀτμοπλοίου. Καὶ ἑτέρα δὲ ἀπαίτησις ἐγένετο, νὰ μεταθῇ δηλ. ὁ πλοίαρχος τοῦ Τρέντ εἰς τὸ κατάστρωμα τοῦ Ἁγίου Ἰακίνθου· ἀλλὰ τούτου ἀρνηθέντος νὰ πράξῃ τοῦτο χωρὶς νὰ βιασθῇ, ὁ πλοίαρχος τοῦ Ἁγίου Ἰακίνθου δὲν ἐπέμεινεν εἰς τὴν ἀπαίτησιν αὐτοῦ.

»Ὥστε φαίνεται, ὅτι ἄνθρωποί τινες ἐλήφθησαν διὰ τῆς βίας ἐκ τοῦ καταστρώματος βρεττανικοῦ πλοίου, ἀνήκοντος εἰς οὐδετέραν δύναμιν, ἐνῷ τὸ πλοῖον τοῦτο ἔπλεε νόμιμον καὶ ἄκακον πλοῦν, καὶ ἡ βιαία αὕτη πρᾶξις ἦν ὕβρις εἰς τὴν βρεττανικὴν σημαίαν καὶ παραβίασις τοῦ ἀλληλεθνοῦς δικαίου.

»Ἡ κυβέρνησις τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος ἔχουσα πρὸ ὀφθαλμῶν τὰς φιλικὰς σχέσεις, αἵτινες διαρκοῦσιν ἐπὶ πολὺν χρόνον μεταξὺ τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, κλίνει εἰς τὸ νὰ πιστεύσῃ, ὅτι ὁ ὁμοσπονδικὸς πλοίαρχος, ὅστις ἔπραξε τὴν ῥηθεῖσαν βιαιοπραγίαν, δὲν ἔπραττε κατὰ διαταγάς τινας τῆς κυβερνήσεως αὐτοῦ, ἢ ὅτι, ἐὰν ἐνόμισεν ὅτι διετάχθη οὕτω, παρενόησε μεγάλως τὰς ὁδηγίας ἃς ἔλαβε.

»Διὰ τὸν λόγον, ὅτι ἡ κυβέρνησις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν πρέπει νὰ γιγνώσκῃ καλῶς, ὅτι ἡ βρεττανικὴ κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ ὥστε τοιαύτη προσβολὴ τῆς ἐθνικῆς τιμῆς νὰ παρέλθῃ ἄνευ ἐντελοῦς ἐπανορθώσεως, καὶ ἡ κυβέρνησις τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος δὲν δύναται νὰ πιστεύσῃ, ὅτι ἂν προμεμελετημένος σκοπὸς τῆς κυβερνήσεως τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν νὰ ὑποβάλῃ ἄνευ ἀνάγκης ὑπὸ συζήτησιν μεταξὺ τῶν δύο κυβερνήσεων ἀντικείμενον τοσοῦτον σοβαροῦ χαρακτῆρος, πρὸς ὃ ἅπαν τὸ βρεττανικὸν ἔθνος θὰ δείξῃ βεβαίως μεγάλην ὁμοθυμίαν.

»Ὥστε ἡ κυβέρνησις τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος πέποιθεν, ὅτι ὅταν τὸ πρᾶγμα καθυποβληθῇ ὑπὸ τὴν διάσκεψιν τῆς κυβερνήσεως τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, αὕτη θὰ παράσχῃ ἑκουσίως εἰς τὴν Ἀγγλίαν τοιαύτην ἐπανόρθωσιν, ἥτις μόνη δύναται νὰ ἱκανοποιήσῃ τὸ βρεττανικὸν ἔθνος, τουτέστι,

»Τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν ἄνω ῥηθέντων τεσσάρων ἀνδρῶν καὶ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῶν εἰς τὴν ὑμετέραν ἐξοχότητα, ἵνα τεθῶσι πάλιν ὑπὸ τὴν βρεττανικὴν προστασίαν, ἔτι δὲ καὶ κατάλληλον ἀπολογίαν διὰ τὴν προσγενομένην ὕβριν.

»Ἐὰν οἱ ὅροι οὗτοι δὲν προταθῶσιν ὑπὸ τοῦ Κ. Σήουαρδ, προτείνατε αὐτοὺς ὑμεῖς εἰς αὐτόν.

»Ἔχετε τὴν ἄδειαν ν' ἀναγνώσητε τὸ ἐπίσημον τοῦτο ἔγγραφον εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν, καὶ ἐὰν ἐπιθυμῇ, νὰ δώσητε εἰς αὐτὸν ἀντίγραφον αὐτοῦ.

»Εἶμαι, κτλ. ΡΟΥΣΕΛ.

»Πρὸς τὸν λόρδον Λάυονς, κτλ.»

Ο Κ. ΣΗΟΥΑΡΔ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΟΡΔΟΝ ΛΑΥΟΝΣ.

(Ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν,)

Ἐν ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, τῇ 26 δεκεμβρίου 1861.

« Μυλόρδε! Τὸ ἐπίσημον ἔγγραφον τοῦ λόρδου Ῥοῦσελ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 30ῆς νοεμβρίου, οὗτινος ἀντίγραφόν μοι ἐδώκατε κατ' αἴτησίν μου, περιέχει τὰ ἑξῆς· τουτέστιν, ὅτι ἐπιστολή τις τοῦ πλοιάρχου Γουλλιέλμου ὑπὸ ἡμερομηνίαν 9 νοεμβρίου ἀναφέρει, ὅτι τὸ ταχυδρομικὸν αὐτοῦ πλοῖον ἀνεχώρησεν ἐξ Ἀβάννας τῇ 7ῃ νοεμβρίου δι' Ἀγγλίαν, ἔχον πολυαρίθμους ἐπιβάτας, ὅτι περὶ τὴν δείλην τῆς 8ης ἀτμόπλοιόν τι, φαινόμενον ὡς πολεμικὸν πλοῖον, ἀλλ' οὐδεμίαν φέρον σημαίαν, ὤφθη μακράν. Τὸ ἀτμόπλοιον τοῦτο πλησιάσαν περὶ τὴν 1ην μ. Μ. ἐπυροβόλησε κατὰ τοῦ ταχυδρομικοῦ ἀτμοπλοίου Τρέντ, καὶ ἀνεπέτασεν ἀμερικανικὴν σημαίαν. Ἐνῷ δὲ τὸ Τρέντ ἐπλησίαζε βραδέως, τὸ ἀμερικανικὸν πλοῖον ἐπυροβόλησε καὶ ἑτέραν σφαῖραν ἐπ' αὐτοῦ, ἥτις ἐξεῤῥάγη μικρόν τι ὑπεράνω αὐτοῦ. Μετὰ δὲ ταῦτα τὸ Τρέντ ἐστάθη, καὶ ἀξιωματικός τις μετὰ πολυαρίθμων ἐνόπλων ναυτῶν ἐπλησίασεν εἰς αὐτό, καὶ ἐζήτησε κατάλογον τῶν ἐπιβατῶν.

»Ὁ ἀξιωματικὸς εἶπεν, ὅτι εἶχε διαταγὰς νὰ συλλάβῃ τοὺς ΚΚ. Μάσων, Σλίδελ, Μιφάρλανδ, καὶ Εὔστιν, καὶ ὅτι εἶχε πλήρη βεβαιότητα, ὅτι εὑρίσκοντο ἐν τῷ Τρέντ. Ἐνῷ δὲ προὐχώρει ἡ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου συνδιάλεξις, ὁ Κ. Σλίδελ προέβη καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἀμερικανὸν ἀξιωματικόν, ὅτι οἱ τέσσαρες ζητούμενοι ἄνθρωποι ἵσταντο ἐμπροσθεν αὐτοῦ.

Ὁ πλοίαρχος τοῦ Τρέντ καὶ ὁ πλοίαρχος Γουλλιέλμος διεμαρτυρήθησαν κατὰ τῆς πράξεως ταύτης, δι' ἧς ὁ ἀξιωματικὸς τοῦ Ἁγ. Ἰακίνθου ἐζήτει νὰ λάβῃ διὰ τῆς βίας ἐκ τοῦ Τρέντ τοὺς ῥηθέντας τέσσαρας ἐπιβάτας, ἐνῷ εὑρίσκοντο ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς βρεττανικῆς σημαίας. Ἀλλ' ὁ Ἅγιος Ἰάκινθος ἀπεῖχε τότε 200 μόνον ὑάρδας ἀπὸ τοῦ Τρέντ, οἱ δ' ἐν αὐτῷ στρατιῶται εἶχον καταλάβει τὰς θέσεις αὐτῶν, καὶ τὰ τηλεβόλα ἐξήχθησαν καὶ ἦσαν ἕτοιμα, ὥστε πᾶσα ἀντίστασις ἐθεωρήθη ματαία.

»Μετὰ δὲ ταῦτα οἱ ἄνω ῥηθέντες τέσσαρες ἐπιβάται ἐλήφθησαν διὰ τῆς βίας ἐκ τοῦ ταχυδρομικοῦ ἀτμοπλοίου. Καὶ ἑτέρα δὲ ἀπαίτησις ἐγένετο, νὰ μεταθῇ δηλ. ὁ πλοίαρχος τοῦ Τρέντ εἰς τὸ κατάστρωμα τοῦ Ἁγ. Ἰακίνθου· ἀλλὰ τούτου ἀρνηθέντος νὰ πράξῃ τοῦτο χωρὶς νὰ βιασθῇ, ὁ πλοίαρχος τοῦ Ἁγ. Ἰακίνθου δὲν ἐπέμεινεν εἰς τὴν ἀπαίτησιν αὐτοῦ. Ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως δὲ ταύτης ὁ λόρδος Ῥοῦσελ παρατηρεῖ, ὅτι φαίνεται, ὅτι ἄνθρωποί τινες ἐλήφθησαν διὰ τῆς βίας ἐκ τοῦ καταστρώματος βρεττανικοῦ πλοίου, ἀνήκοντος εἰς οὐδετέραν δύναμιν, ἐνῷ τὸ πλοῖον τοῦτο ἔπλεε νόμιμον καὶ ἄκακον πλοῦν, καὶ ἡ βιαία αὕτη πρᾶξις ἦν ὕβρις εἰς τὴν βρεττανικὴν σημαίαν καὶ παραβίασις τοῦ ἀλληλεθνοῦς δικαίου.

»Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ λόρδος Ῥοῦσελ λέγει, ὅτι ἡ κυβέρνησις τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος, ἔχουσα πρὸ ὀφθαλμῶν τὰς φιλικὰς σχέσεις, αἵτινες διαρκοῦσιν ἐπὶ πολὺν χρόνον μεταξὺ τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, κλίνει εἰς τὸ νὰ πιστεύσῃ, ὅτι ὁ ὁμοσπονδικὸς πλοίαρχος, ὅστις ἔπραξε τὴν ῥηθεῖσαν βιαιοπραγίαν, δὲν ἔπραττε κατὰ διαταγάς τινας τῆς κυβερνήσεως αὐτοῦ, ἢ ὅτι, ἐὰν ἐνόμισεν, ὅτι διετάχθη οὕτω, παρενόησε μεγάλως τὰς ὁδηγίας, ἃς ἔλαβεν.

»Ὁ λόρδος Ῥοῦσελ συμπεραίνει, ὅτι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι πρέπει νὰ γιγνώσκωσι καλῶς, ὅτι ἡ βρεττανικὴ κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ, ὥστε τοιαύτη προσβολὴ τῆς ἐθνικῆς τιμῆς νὰ παρέλθῃ ἄνευ ἐντελοῦς ἐπανορθώσεως, καὶ δὲν δύναται νὰ πιστεύσῃ, ὅτι ἂν προμεμελετημένος σκοπὸς τῆς κυβερνήσεως τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, νὰ ὑποβάλωσιν ἄνευ ἀνάγκης ὑπὸ συζήτησιν μεταξὺ δύο κυβερνήσεων ἀντικείμενον τοσοῦτον σοβαροῦ χαρακτῆρος, πρὸς ὃ ἅπαν τὸ βρεττανικὸν ἔθνος θὰ δείξῃ μεγάλην ὁμοθυμίαν.

»Ὁ λόρδος Ῥοῦσελ, βασιζόμενος ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως ταύτης καὶ τοῦ προῤῥηθέντος συμπεράσματος, συμπεραίνει λέγων, ὅτι ἡ κυβέρνησις τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος πέποιθεν, ὅτι ὅταν τὸ πρᾶγμα καθυποβληθῇ ὑπὸ τὴν διάσκεψιν τῆς κυβερνήσεως τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, αὕτη θὰ παράσχῃ ἑκουσίως εἰς τὴν Ἀγγλίαν τοιαύτην ἐπανόρθωσιν, ἥτις μόνη δύναται νὰ ἱκανοποιήσῃ τὸ βρεττανικὸν ἔθνος, τουτέστι,

»Τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν ἄνω ῥηθέντων τεσσάρων ἀνδρῶν καὶ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῶν εἰς τὴν ὑμετέραν ἐξοχότητα, ἵνα τεθῶσι πάλιν ὑπὸ τὴν βρεττανικὴν προστασίαν, ἔτι δὲ καὶ κατάλληλον ἀπολογίαν διὰ τὴν προσγενομένην ὕβριν.

»Ἐπὶ τέλους δ' ὁ λόρδος Ῥοῦσελλ ὁδηγεῖ ὑμᾶς νὰ μὴ προτείνητε τοὺς ὅρους τούτου, ἐὰν δὲν προτείνω αὐτοὺς ἐγὼ πρῶτος ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως ταύτης.

»Τὸ ἐπίσημον τοῦτο ἔγγραφον ὑπεβλήθη εἰς τὸν πρόεδρον.

»Ἡ βρεττανικὴ κυβέρνησις ὀρθῶς ὑπέθεσεν ὅ,τι ἐστὶ καθῆκόν μου νὰ ἐκθέσω, ὅτι δηλ. ὁ πλοίαρχος Οὐίλκς, ἐν τῇ συλλήψει καὶ τῇ ἐκτελέσει τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος πράξεως, ἔπραξεν ὑπὸ τὰς προτροπὰς τοῦ ἰδίου αὐτοῦ καθήκοντος, ἄνευ διαταγῆς ἢ ὁδηγίας ἢ καὶ προγνώσεώς τινος αὐτῆς ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως ταύτης. Οὐδεμία διαταγὴ ἐδόθη αὐτῷ ἢ ἄλλῳ τινὶ ἀξιωματικῷ τοῦ ναυτικοῦ πρὸς σύλληψιν τῶν ῥηθέντων τεσσάρων προσώπων ἢ τινων ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τοῦ Τρέντ, ἢ ἐφ' ἑτέρου τινὸς βρεττανικοῦ πλοίου ἐν τῇ θέσει, ἔνθα συνέβη τοῦτο ἢ ἀλλαχοῦ.

»Ἡ βρεττανικὴ κυβέρνησις δύναται ὀρθῶς νὰ συμπεράνῃ ἐκ τῶν γεγονότων τούτων, ὅτι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι οὐ μόνον οὐδένα εἶχον σκοπόν, ἀλλ' οὐδὲ ἐσκέφθησαν νὰ ὠθήσωσιν εἰς συζήτησιν τὸ ἀναφυὲν ζήτημα, ἢ ἄλλο τι, ὅπερ ἠδύνατο νὰ ἐπηρεάσῃ πως τὸ εὐαίσθητον τοῦ βρεττανικοῦ ἔθνους.

»Ἔστι μὲν ἀληθές, ὅτι σφαῖρά τις ἐπυροβολήθη ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Ἰακίνθου, ἐνῷ τὸ Τρέντ ἐπλησίαζεν· ἀλλ' ὅπως τὰ γεγονότα ἐξετέθησαν εἰς τὴν κυβέρνησιν ταύτην, ἡ σφαῖρα διευθύνθη ἐκ προθέσεως εἰς τοσαύτην παρέκκλισιν ἀπὸ τῆς πορείας τοῦ Τρέντ, ὥστε νὰ καταστῇ ἐντελῶς ἀβλαβής, ἐνῷ συγχρόνως θὰ ἐθεωρεῖτο ὡς σημεῖον. Μανθάνομεν δὲ ὁμοίως, ὅτι τὸ Τρέντ δὲν ἐπλησίασεν εἰς τὸν Ἅγιον Ἰάκινθον ἠρέμα, ἀφοῦ ἡ σφαῖρα ἐβλήθη ἀλλά, τἀνάπαλιν, τὸ Τρέντ ἐφαίνετο κινούμενον ἐν μεγάλῃ ταχύτητι, ὡσὰν προὐτίθετο νὰ διαφύγῃ τὸν Ἅγιον Ἰάκινθον.

Πληροφορούμεθα δ' ἐπίσης, ὅτι ὁ πλησιάσας εἰς τὸ Τρέντ ὑποπλοίαρχος Φαίροφαξ δὲν ἐπλησίασεν εἰς αὐτὸ μετὰ πολλῶν ἐνόπλων ἀνδρῶν, ἀλλ' ἐγκατέλιπε τοὺς ναύτας αὐτοῦ ἐν τῇ λέμβῳ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὸ Τρέντ. Ἀνέφερε δὲ τὰς ὁδηγίας, ἃς εἶχεν παρὰ τοῦ πλοιάρχου Οὐίλκς, νὰ ἀναζητήσῃ δηλ. τὰ ἀνωτέρω ῥηθέντα τέσσαρα πρόσωπα μετ' εὐσχήμου καὶ εὐγενοῦς ἀλλ' ἀποφασιστικοῦ τρόπου, καὶ ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν πλοίαρχον τοῦ Τρέντ νὰ δείξῃ αὐτῷ τὸν κατάλογον τῶν ἐπιβατῶν αὐτοῦ. Δοθείσης δὲ ἀρνητικῆς ἀπαντήσεως, ὁ ὑποπλοίαρχος, ὡς πληροφορούμεθα, δὲν μετεχειρίσθη βίαν ἐν τῇ μεταφορᾷ τῶν ἐπιβατῶν, ἀλλὰ μετεχειρίσθη μόνον τὴν δέουσαν δραστικότητα ὅπως δείξῃ εἰς τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη, ὅτι ἄρνησις ἢ ἀντίστασις θὰ ἦν ἀνωφελής.

Ὁμοίως δὲ πληροφορούμεθα, ὅτι ὁ πλοίαρχος τοῦ Τρέντ δὲν προσεκλήθη ποτὲ κατ' οὐδένα τρόπον νὰ ὑπάγῃ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ Ἁγ. Ἰακίνθου.

»Αἱ τροποποιήσεις αὗται τοῦ πράγματος βασίζονται ἐπὶ τῶν ἐπισήμων ἡμῶν ἐκθέσεων, καὶ ἀλλοιοῦσι τὴν ἔκθεσιν τοῦ πλοιάρχου Γουλλιέλμου.

»Ὀφείλω νῦν νὰ ὑπενθυμίσω εἰς τὴν ὑμετέραν ἐξοχότητα γεγονότα τινά, ἅτινα ἀναμφιβόλως παρελείφθησαν ὑπὸ τοῦ λόρδου Ῥοῦσελ ἐπὶ τῷ ἁρμοδίῳ καὶ προσήκοντι σκοπῷ τοῦ νὰ ἐκτεθῶσι ταῦτα ἐκ μέρους τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κατὰ τρόπον λίαν εὐχάριστον τῇ κυβερνήσει ταύτῃ.

»Τὰ δὲ γεγονότα ταῦτά εἰσιν, ὅτι καθ' ὃν χρόνον συνέβη ἡ πρᾶξις, ἐπανάστασις ὑπῆρχεν ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις, ἣν ἡ κυβέρνησις αὕτη προσεπάθει νὰ καταπαύσῃ διὰ τῆς χρήσεως δυνάμεων κατά τε γῆν καὶ θάλασσαν· ὅτι ὡς πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν ταύτην διαφορὰν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἐθεώρουν τὴν Μεγάλην Βρεττανίαν φιλικὴν δύναμιν, ἐνῷ αὕτη ἔλαβεν ἀφ' ἑαυτῆς τὴν θέσιν οὐδετέρας δυνάμεως· καὶ ὅτι ἡ Ἱσπανία ἐθεωρεῖτο ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἐποψιν, καὶ ἔλαβε τὴν αὐτὴν μετὰ τῆς Μεγάλης Βρεττανίας θέσιν.

»Ὡρίσθη δὲ ἀνταποκρίσεως ὅτι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι καὶ ἡ Μεγάλη Βρεττανία ἀνεγνώρισαν ἀμοιβαίως ἐφαρμοστέα ἐπὶ τῆς προκειμένης διαφορᾶς τὰ ἑξῆς δύο ἄρθρα τῆς διακηρύξεως τῆς γενομένης ὑπὸ τοῦ συλλόγου τῶν Παρισίων ἐν ἔτει 1856, τουτέστιν, ὅτι ἡ οὐδετέρα ἡ φιλικὴ σημαία δύναται νὰ προστατεύῃ ἐχθρικὰς πραγματείας, ἐὰν θὲν ὦσιν αὗται πολεμικὰ λαθρεμπορεύματα, καὶ ὅτι ἀδιάφοροι πραγματεῖαι, μὴ οὖσαι πολεμικὰ λαθρεμπορεύματα δὲν ὑπόκεινται εἰς κατάσχεσιν ὑπὸ σημαίαν ἐχθρικήν.

»Αἱ δ' ἐξαιρέσεις αὗται τῶν λαθρεμπορευμάτων ὑπῆρξαν ἀποφατική τις ἀποδοχὴ ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν τοῦ κανόνος τοῦ ἤδη ἀπαναχοῦ ἀναγνωρισθέντος ὡς μέρους τοῦ νόμου τῶν ἐθνῶν, ὅτι δηλ. πᾶν λαθρεμπόρευμα ὑπόκειται πάντοτε εἰς κατάσχεσιν.

»Ὁ Ἰάκωβος Μ. Μάσων καὶ Μιφάρλανδ εἰσὶ πολῖται τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν διαμένοντες ἐν Βιργινίᾳ.

»Ὁ Ἰωαννης Σλίδελ καὶ Γεώργιος Εὔστις εἰσὶ πολῖται τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν διαμένοντες ἐν Λουϊσιάνῃ.

»Ἦν δὲ πρόδηλον ἐν Ἀβάνῃ, ὅτε τὰ πρόσωπα ταῦτα ἐπεβιβάσθησαν ἐπὶ τοῦ Τρέντ, ὅτι ὁ Ἰάκωβος Μ. Μάσων ἀπήρχετο εἰς Ἀγγλίαν ὑπὸ τὸν προσπεποιημένον χαρακτῆρα πληρεξουσίου ὑπουργοῦ παρὰ τῇ αὐλῇ τοῦ Ἁγ. Ἰακώβου, ὑπὸ πλαστὴν ἀποστολὴν παρὰ τοῦ Ἰεφφερσῶνος Δάβις, ὅστις ἀνέλαβε νὰ γείνῃ πρόεδρος τῆς ἐπαναστατικῆς μερίδος ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις, καὶ ὅτι ὁ Μιφάρλανδ συνώδευεν αὐτὸν ὑπὸ παρόμοιον προσπεποιημένον χαρακτῆρα, ὡς γραμματεὺς τῆς πρεσβείας διὰ τὴν προσπεποιημένην ἀποστολήν.

»Ὁ δὲ Ἰωάννης Σλίδελ ὑπὸ παρομοίας περιστάσεις, ἀπήρχετο εἰς Παρισίους ὡς πληρεξούσιος ὑπουργὸς παρὰ τῷ αὐτοκράτορι τῶν Γαλλων, καὶ ὁ Γεώργιος Εὔστις ἦν ὁ ἐκλεκτὸς γραμματεὺς τῆς πρεσβείας διὰ τὴν ῥηθεῖσαν διερεθιστικὴν ἀποστολήν.

»Ὅτι δὲ τὰ πρόσωπα ταῦτα προσεποιήθησαν τοιούτους χαρακτῆρας, τοῦτο ὡμολογήθη ἔκτοτε ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἰέφφερσων Δάβις ἐν τινι προσπεποιημένῳ διαγγέλματι πρὸς παράνομον καὶ ἐπαναστατικὸν Σύλλογον. Ὑπετέθη δ', ὡς νομίζομεν, ὀρθῶς ὅτι οἱ πληρεξούσιοι οὗτοι ὑπουργοὶ ἔφερον πλαστὰ ἐμπιστευτικὰ ἔγγραφα καὶ ὁδηγίας, καὶ τὰ τοιαῦτα ἔγγραφα θεωροῦνται ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς πίστημα ἔγγραφα. Ἐπληροφορήθημεν δ' ἐκ τοῦ ἐν Παρισίοις προξένου ἡμῶν, ὅτι τὰ ἔγγραφα ταῦτα, διαφυγόντα τὴν ἐν τῷ Τρέντ ἔρευναν τοῦ ὑποπλοιάρχου, διεβιβάσθησαν καὶ ἐνεχειρίσθησαν εἰς τοὺς ἐν Ἀγγλίᾳ ἀποστόλους τῆς ἐπαναστάσεως.

»Καί τοι μὴ οὐσιώδες, ὀφείλω ὅμως νὰ ἀναφέρω, ὅτι, ὡς μανθάνω καὶ πιστεύω, ὅ τε κτήτωρ τε καὶ πράκτωρ καὶ ἅπαντες οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Τρέντ, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ πλοιάρχου Γουλλιέλμου, εἶχον γνῶσιν τῶν προσπεποιημένων χαρακτήρων καὶ τῶν προθέσεων τῶν ἄνω ῥηθέντων προσώπων, ὅτε ἐπεβιβάσθησαν ἐπὶ τοῦ πλοίου τούτου.

»Ἡ ὑμετέρα ἐξοχότης δύναται ἤδη νὰ ἐννοήσῃ, ὅτι ἡ προκειμένη ὑπόθεσις, ἀντὶ νὰ παρουσιάσῃ ἁπλῆν βιαιοπραγίαν ἐκ μέρους τοῦ πλοιάρχου Οὐίλκς, ὡς ἠδύνατο νὰ ἐξαχθῇ ἐκ τῆς ἀτελοῦς αὐτῆς ἐκθέσεως, τῆς καθυποβληθείσης εἰς τὴν βρεττανικὴν κυβέρνησιν, ἐξετελέσθη ὡς ἁπλῆ, νόμιμος, συνήθης καὶ πολεμικὴ πρᾶξις ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου Οὐίλκς, ὅπως σταματήσῃ καὶ συλλάβῃ οὐδέτερόν τι πλοῖον μισθωθὲν ἵνα μεταφέρῃ λαθρεμπόρευμα πρὸς χρῆσιν καὶ ὄφελος τῶν ἐπαναστατῶν.

»Τὸ προκείμενον ζήτημά ἐστιν τὸ ἐὰν ἡ πρᾶξις αὕτη διετάχθη καὶ ἐπράχθη κατὰ τὸ ἀλληλεθνὲς δίκαιον, καὶ περιλαμβάνει τὰς ἑξῆς ἐρωτήσεις.

»1. Ἦσαν τὰ ῥηθέντα πρόσωπα καὶ τὰ ὑποτιθέμενα αὐτῶν ἐπίσημα ἔγγραφα λαθρεμπόρευμα;

»2. Ἠδύνατο ὁ πλοίαρχος Οὐίλκς νομίμως νὰ σταματήσῃ καὶ ἐρευνήσῃ τὸ Τρέντ διὰ τὸ λαθρεμπόρευμα τοῦτο τῶν προσώπων καὶ ἐπισήμων ἐγγράφων;

»3. Ἐξήσκησε τὸ δικαίωμα τοῦτο νομίμως καὶ προσηκόντως;

»4. Εὑρὼν τὸ λαθρεμπόρευμα, τὸ συγκείμενον ἐκ προσώπων ἅτινα προσεποιήθησαν τὴν κατοχὴν ἐγγράφων θεωρουμένων ὡς λαθρεμπόρευμα, ἐδικαιοῦτο νὰ συλλάβῃ τὰ πρόσωπα;

»5. Ἐξήσκησε τὸ δικαίωμα τοῦτο τῆς κατασχέσεως, ὅπως ἐπιτρέπεται καὶ ἀναγνωρίζεται ὑπὸ τοῦ ἀλληλεθνοῦς δικαίου;

»Ἐὰν ἄπασαι αὗται αἱ ἐρωτήσεις λυθῶσι καταφατικῶς, ἡ βρεττανικὴ κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ ἔχῃ οὐδεμίαν ἀπαίτησιν ἐπανορθώσεως.

»Ἐξετάζω δὲ πρῶτον τὴν πρώτην ἐρώτησιν, τουτέστιν·

»Ἦσαν τὰ ῥηθέντα πρόσωπα, καὶ τὰ ὑποτιθέμενα αὐτῶν ἐπίσημα ἔγγραφα λαθρεμπόρευμα;

»Ὁ τῆς θαλάσσης νόμος τοσοῦτον ἐφαρμόζεται γενικῶς, ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ ἀποφαίνεται ἐπὶ πραγμάτων, τουτέστιν ἐπὶ περιουσίας, καὶ τοσοῦτον σπανίως ἐπὶ προσώπων, ὥστε φαίνεται ἐναντία τῇ σημασίᾳ τῆς λέξεως λαθρεμπόρευμα ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῆς ἐπὶ προσώπων. Ἀλλὰ πρόσωπα, ὡς καὶ περιουσία, δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς λαθρεμπόρευμα, ἀφοῦ ἡ λέξις σημαίνει ἐν γένει «ἀπαγορευόμενον καὶ παράνομον.» Ἅπαντες οἱ συγγραφεῖς καὶ δικασταὶ κηρύττουσι τοὺς ναύτας καὶ στρατιώτας, τοὺς ὑπηρετοῦντας ἐν τῷ ἐχθρικῷ στρατῷ, ὡς λαθρεμπόρευμα.

»Ὁ Βάτελ λέγει· «Ὁ πόλεμος ἐπιτρέπει ἡμῖν νὰ ἀποκόψωμεν ἀπὸ τινος ἐχθροῦ ἅπαντας τοὺς πόρους αὐτοῦ, καὶ νὰ ἀποκωλύσωμεν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ νὰ πέμῃ πρέσβεις καὶ ζητήσῃ ἐπικουρίαν.» Καὶ ὁ σὶρ Γουλλιέλμος Σκὼτ λέγει· «Δύνασαι νὰ σταματήσῃς τὸν πρεσβευτὴν τοῦ ἐχθροῦ σου κατὰ τὸν πλοῦν αὐτοῦ.» Ἐπίσημα ἔγγραφά εἰσιν οὐχ ἧττον λαθρεμπόρευμα, καὶ οἱ κομισταὶ ἢ ταχυδρόμοι, οἵτινες ἀναλαμβάνουσι τὴν μεταφορὰν αὐτῶν, ὑποπίπτουσιν ὑπὸ τὴν αὐτὴν κατηγορίαν.

»Λεπτολογία τις ἠδύνατο νὰ προκύψῃ, ἐὰν δηλ. οἱ ὑποτιθέμενοι πρέσβεις σφετεριστικῆς τινος δυνάμεως, μὴ ἀναγνωριζομένης ὡς νομίμου μήτε ὑπὸ τοῦ διαμαχομένου μέρους, μήτε ὑπὸ τῶν οὐδετέρων δυνάμεων, δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς λαθρεμπόρευμα. Ἀλλὰ καὶ ἡ λεπτολογία αὕτη ἐξαφανίζεται ἐξεταζομένη, ὡς συμβαίνει πάντοτε, ὑπὸ τὸ ἀληθὲς πνεῦμα τοῦ νόμου. Ὁ σὶρ Γουλλιέλμος Σκὼτ, ὁμιλῶν περὶ πολιτικῶν ἀρχόντων, οἵτινες συνελήφθησαν καὶ ἐκρατήθησαν ὡς λαθρεμπόρευμα, λέγει·

«Φαίνεταί μοι κατὰ θεωρίαν ἔλλογον, ὅταν ἡ μεγάλης σημασίας εἰς τὸν ἐχθρὸν ἡ ἀποστολὴ τοιούτων προσώπων χάριν τῆς κοινῆς ὑπηρεσίας δημοσίᾳ δαπάνῃ, δύναται νὰ παράσχῃ ἴσον λόγον πρὸς σύλληψιν τοῦ πλοίου, τοῦ μισθωθέντος ἐπὶ σκοπῷ τοσοῦτον στενῶς συνεδεδεμένου μετὰ τῶν ἐχθρικῶν πράξεων.

»Νομίζω, ὅτι ἀπέδειξα, ὅτι τὰ τέσσαρα πρόσωπα, ἅτινα ἐλήφθησαν ἐκ τοῦ Τρέντ ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου Οὐίλκς, καὶ τὰ ἔγγραφα αὐτῶν ἦσαν πολεμικὸν λαθρεμπόρευμα.

»Ἡ δὲ δευτέρα ἐρώτησίς ἐστιν, ἐὰν ὁ πλοίαρχος Οὐίλκς ἐδικαιοῦτο κατὰ τὸ ἀλληλεθνὲς δίκαιον νὰ κρατήσῃ καὶ ἐρευνήσῃ τὸ Τρέντ.

»Τὸ Τρέντ, καίτοι ἐκόμιζε τοὺς ταχυδρομικοὺς σάκκους, ἦν ἐμπορικὸν ἢ κοινὸν ταχυδρομικὸν πλοῖον· διότι ἐνταῦθα ὁ ναυτικὸς νόμος γιγνώσκει τρεῖς τάξεις πλοίων, πλοῖα δηλ. πολεμικά, πλοῖα προσοδοφόρα, καὶ πλοῖα ἐμπορικά. Τὸ δὲ Τρέντ κατατατάσσεται εἰς τὴν τελευταίαν τάξιν. Οἱοδήποτε συζητήσεις καὶ ἂν ἐγένοντο περὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπισκέψεως ἢ ἐρεύνης πλοίου τινὸς ἐν καιρῷ εἰρήνης, οὐδεμία ὑποτίθεται, ὅτι ἐγένετο κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους περὶ τῶν δικαιωμάτων διαμαχομένου τινὸς μέρους ἐν καιρῷ πολέμου νὰ κατάσχῃ λαθρεμπόρευμα ἐν οὐδετέροις καὶ φιλικοῖς μάλιστα πλοίοις, καὶ περὶ τοῦ